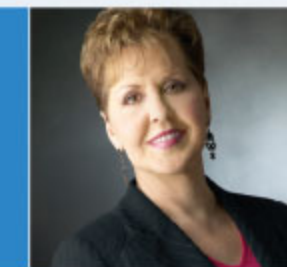

ЏОЈС МАЕР

ПРОДАДЕНИ НАД ТРИ МИЛИОНИ ПРИМЕРОЦИ!

Бојното поле на умот

Извојувај ја битката во својот ум

ПРВ ДЕЛ:

Важноста на умот

Вовед

Како би можеле да ја изразиме важноста на нашите мисли доволно за да го пренесеме вистинското значење на Изреки 23:7: **Зашто какви му се [на човекот] мислите во душата, таков е и тој...?**

Колку повеќе Му служам на Бог и го проучувам Неговото Слово, толку повеќе ја разбираам важноста на мислите и зборовите. Многу често гледам дека Светиот Дух ме води да ги проучувам овие области.

Зашто оружјето на нашето војување не е телесно [оружје од крв и месо], туку е со божествена моќ за разурнување на ујорштитата. Ние ги уриваме мудрувањата и сè што се дига против [вистинското] познавањето на Бог, ја ѝленеме секоја мисла за ѝслушност на Христос (Месијата, Помазаниот).

2 Коринќаните 10:4,5

Сакам да кажам, а верувам и дека е вистина, дека сè додека сме на оваа земја, ќе треба да проучуваме во областите на мислите и зборовите. Без оглед на тоа колкаво е нашето знаење во одредена област, секогаш постојат нови работи што треба да ги научиме и работи што веќе сме ги научиле, а за кои треба да се потсетиме.

Всушност, што значи Изреки 23:7? Во Светото Писмо пишува: **...Какви му се мислите [на човекот] во душата, таков е и тој...** Во еден друг превод пишува: „Какви му се мислите во душата, тој таков и станува“.

Умот е водач или претходник на сите дела. Во Римјаните 8:5 јасно ни се кажува тоа: **Така, оние кои се телесни, се стремат кон телесното, а оние кои се духовни – кон она што е на Духот.**

Нашите дела се непосреден производ на нашите мисли. Ако имаме негативен ум, ќе имаме негативен живот. Од друга

страна, ако го обновуваме својот ум според Божјото Слово, ќе го докажеме, како што ни се ветува во Римјаните 12:2, тоа „што е Божја волја, што е добро, угодно и совршено“ за нашиот живот.

Оваа книга ја поделив на три главни делови. Во овој прв дел се зборува за важноста на мислите. Сакам цврсто да всадам во твоето срце засекогаш дека треба да размислиш за што размислуваш.

Голем дел од тешкотиите на луѓето произлегуваат од начините на размислување, кои всушност ги создаваат проблемите со кои тие се соочуваат во својот живот. Сатаната му нуди погрешно размислување секому, но ние не мора да ја прифатиме неговата понуда. Дознај кои начини на размислување се прифатливи, а кои начини се неприфатливи за Светиот Дух.

Второто послание до Коринќаните 10:4,5 јасно покажува дека мора да го познаваме Божјото Слово доволно добро за да можеме да го споредиме тоа што е во нашиот ум со тоа што е во Божјиот ум; секоја мисла што се обидува да се воздигне себеси над Божјото Слово треба да ја отфрлиме и да Му ја предадеме на Исус Христос.

Се молам оваа книга да ти помогне да го правиш тоа.

Умот е бојно поле. Неопходно е да ги сообразиме нашите со Божјите мисли. Ова е процес за кој е потребно време и проучување.

Никогаш не предавај се, зашто малку по малку ти се менуваш. Колку повеќе го менуваш својот ум на подобро, толку повеќе и твојот живот ќе се менува на подобро. Кога ќе почнеш да го гледаш Божјиот добар план за тебе во твоето размислување, ќе почнеш да одиш во него.

Глава

1

*Умо̄т е
бо̄јно̄то по̄ле*

Умо̄т е бојно̄то по̀ле

Глава 1

Од овој стих можеме да видиме дека сме во војна. Внимателното проучување на овој стих нè запознава дека нашата борба не е со други човечки суштества, туку со ѓаволот и неговите демони. Нашиот непријател сатаната се обидува да нè порази со стратегија и лукавство, преку добро осмислени планови и лаги.

Ѓаволот е лажливец. Исус го нарече ... **лажливец и татко на лагата** (Јован 8:44). Тој нè лаже тебе и мене. Ни кажува работи за нас, за другите луѓе и за околностите кои едноставно не се вистинити. Меѓутоа, тој не ни ја кажува целата лага наеднаш.

Зашто нашата борба не е иројив крв и месо [борба само со физички иројивници], туку иројив уйравийтелие, иројив [големи духови кои се] власийије, иројив свейовније мрачни сили на овој свей, иројив духовније сили на зло̄то на небеса̄та [во најириродна̄та сфера].

Ефшаните 6:12

Тој почнува со тоа што го оптоварува нашиот ум со јасно смислени шеми на мали здодевни мисли, сомневања, колебања, стравови, прашања, размислувања и теории. Тој дејствува бавно и претпазливо (на крајот на краиштата, за добро организираните планови е потребно време). Запамети, тој има стратегија за неговото војување. Тој нè проучувал долго време.

Тој знае што сакаме, а што не сакаме. Ги знае нашите несигурности, нашите слабости и нашите стравови. Знае што најмногу нè мачи. Тој е подготвен да вложи колку и да е потребно време за да нè порази. Една од силните страни на ѓаволот е трпението.

РАЗУРНУВАЊЕ НА УПОРИШТАТА

Зашто оружјето на нашето војување не е телесно [оружје од крв и месо], туку е со божествена моќ за разурнување на упориштата. Ние ги разурнуваме мудрувањата и сè што се дига против [вистинското] познавањето на Бог, ја плениме секоја мисла за послушност на Христос (Месијата, Помазаниот).

2 Коринќаните 10:4,5

Преку внимателна стратегија и лукава измама, сатаната се обидува да постави „упоришта“ во нашиот ум. Упориште претставува област во која сме заробени (затворени) поради некој одреден начин на размислување.

Апостолот Павле во овој дел ни кажува дека го имаме оружјето што ни е потребно да ги совладаме упориштата на сатаната. За ова оружје ќе учиме повеќе подоцна, но токму сега, те молам обрати внимание дека повторно сме вклучени во војување, духовно војување. Стихот 5 јасно ни го покажува местото на бојното поле каде што се води оваа борба.

Во некои библиски преводи на овој стих се вели дека ние треба да го земеме оружјето и да ги отфрлиме препирките. Ѓаволот се расправа со нас; тој ни нуди теории и размислувања. Целата оваа активност се случува во умот.

Умот е бојното поле.

РЕЗИМЕ НА СОСТОЈБАТА

Така, досега видовме дека:

1. Ние сме вклучени во војна.
2. Нашиот непријател е сатаната.

3. Умот е бојното поле.
4. Ѓаволот работивредно за да постави упоришта во нашиот ум.
5. Тој тоа го прави со стратегија и лукавство (со добро осмислени планови и измами).
6. Тој не брза; тој дејствува полека за да го исполни својот план.

Ајде да го разгледаме неговиот план појасно преку една споредба.

СТРАНАТА НА МАРИЈА

Марија и нејзиниот сопруг Џон не уживаат во среќен брак. Меѓу нив постојано има несогласувања. Двајцата се гневни, огорчени и лути. Тие имаат две деца кои се под влијание на проблемите во домот. Несогласувањата се одразуваат и во нивната работа и однесување на училиште. Едно од децата има стомачни тегоби предизвикани од нервозите.

Проблемот на Марија се состои во тоа што таа не знае како да му дозволи на Џон да биде глава на семејството. Таа сака да заповедува – сака да ги донесува сите решенија, да ги управува финансиите и да ги воспитува децата. Сака да работи за да има „свои“ пари. Таа е независна, гласна, упорна и зајадлива.

Досега можеби си мислиш: „Го знам одговорот за неа. Таа треба да Го запознае Исус“.

Но таа Го познава Исус! Марија го прими Исус како свој Спасител пред пет години – по три години откако Џон и таа се зедаа.

„Дали сакаш да кажеш дека не се случила промена во Марија откако го примила Исус како Спасител?“

Да, имаше промена. Таа верува дека ќе оди на небото и покрај тоа што нејзиното лошо однесување прави да чувствува постојана осуда. Таа сега има надеж. Пред да го сретне Исус, таа беше несреќна и безнадежна; сега е само несреќна.

Марија знае дека нејзиното однесување е погрешно. Таа сака да се измени. Таа беше на советување кај две личности и оди на речиси секоја молитвена средба за да ги совлада гневот, бунтовништвото, непроштавањето, лутината и огорченоста. Зошто не може да види поголемо подобрување?

Одговорот се наоѓа во Римјаните 12:2: **Немојте да се сообразувате со овој свет (ова време), [обликуван според и приспособен кон неговите надворешни, површни обичаи] туку преобразувајте (менувајте) се преку [целосното] обновувањето на вашиот ум [преку неговите нови идеали и нови стојалишта], за да можете [самите] да сфатите што е Божја волја, што е добро, угодно и совршено [во Неговата претстава за вас].**

Марија има упоришта во својот ум. Тие се таму повеќе години. Таа дури не разбира ни како дошле таму. Таа знае дека не треба да биде бунтовна, да заповеда, да биде зајадлива итн., но не знае што треба да направи за да ја измени својата природа. Изгледа дека таа едноставно реагира во одредени состојби на несоодветен начин, зашто не може да ги контролира своите постапки.

Марија не може да ги контролира своите постапки, зашто не ги контролира своите мисли. Не ги контролира своите мисли, зашто има упоришта во својот ум што ѓаволот ги поставил уште на почетокот на нејзиниот живот.

Сатаната ги почнува своите добро организирани планови и ги сее своите смислени измами на многу рана возраст. Во случајот на Марија, нејзините проблеми почнале многу одамна, во детството.

Како дете Марија имала крајно доминантен татко кој често ја тепал само затоа што бил лошо расположен. Ако направела само еден погрешен потег, тој го истурал својот гнев врз неа. Таа повеќе години безнадежно страдала додека татко ѝ ја малтретирал неа и нејзината мајка. Тој бил груб на секој начин кон неговата сопруга и кон неговата ќерка. Меѓутоа, братот на Марија никогаш не можел да згреши. Изгледа бил привилегиран само затоа што бил момче.

Додека наполнила шеснаесет години, сатаната ѝ го мие мозокот повеќе години кажувајќи ѝ лаги како овие: „Мажите навистина мислат дека се нешто. Сите тие се исти и не можеш да им веруваш. Ќе те повредат и ќе те искористат. Ако си маж, во животот ќе ти биде лесно. Можеш да правиш сè што сакаш. Можеш да им заповедуваш на луѓето, да бидеш стопан, да се однесуваш кон луѓето како што сакаш и никој (особено не сопругата или ќерката) не може да направи ништо против тоа“.

Како последица од тоа, умот на Марија беше решен: „Кога ќе си заминам одовде, никој повеќе нема да ми заповедува!“

Сатаната веќе почнал војна на бојното поле на нејзиниот ум. Врти ги тие мисли постојано во твојата глава стотици илјади пати или повеќе во текот на десет години, и види дали си подготвена да се омажиш и да станеш мила, понизна и љубезна сопруга. Дури и ако по некое чудо би сакала да бидеш таква, нема да знаеш како. Токму во ваков хаос се наоѓа Марија денес. Што може да направи? Што може кој било од нас да направи во ваква состојба?

ОРУЖЈЕТО НА СЛОВОТО

...Ако продолжите да го следите Моето слово [ако се држите цврсто за Моето учење и живеете во сообразност со него], навистина сте Мои ученици. Ќе ја знаете вистината и вистината ќе ве ослободи.
Јован 8:31, 32

Овде Исус ни кажува како да извојуваме победа над лагите на сатаната. Мора да го имаме знаењето на Божјата вистина во нас, да го обновуваме својот ум со Неговото Слово, а потоа да го употребиме оружјето од 2 Коринќаните 10:4,5 за да ги урнеме упориштата и сè што се дига против познавањето на Бог.

Ова „оружје“ е Словото што го примаме преку проповеди, поуки, книги, касети, семинари и лично проучување на Библијата. Но, мора да „продолжиме“ во Словото сè додека тоа не стане откровение дадено преку инспирацијата на Светиот Дух. Продолжувањето е важно. Во Марко 4:24 Исус вели: **... Со каква мера [на мислата и проучувањето] мерите [ја мерите вистината што ја слушате], со таква [доблест и знаење] ќе ви се мери...** Повторувам, мора да *продолжиме* да го употребуваме оружјето на Словото.

Две други духовни оружја што ни се достапни се славењето и молитвата. Славењето го победува ѓаволот побрзо од кој било воен план, но тоа мора да биде искрено славење од срце, не само служење со усните или метод што треба да го испробаме за да видиме дали е добар. Исто така, и славењето и молитвата го вклучуваат Словото. Ние Го славиме Бог според Неговото Слово и Неговата добрина.

Молитвата претставува однос со Бог. Тоа значи да дојдеме и да побараме помош или да зборуваме со Бог за нешто што нè мачи.

Ако сакаш да имаш успешен молитвен живот, треба да развиеш добар личен однос со Таткото. Знај дека Тој те љуби, дека е полн со милост, дека ќе ти помогне. Запознај Го Исус. Тој е твој пријател. Тој умре за тебе. Запознај Го Светиот Дух. Тој е постојано со тебе како твој Помошник. Дозволи Му да ти помогне.

Научи да ги исполнуваш своите молитви со Божјото Слово. Божјото Слово и нашата потреба се основата врз која доаѓаме кај Него.

Значи, нашето оружје е Словото употребено на различни начини. Како што ни вели Павле во 2 Коринќаните, нашето оружје не е телесно оружје; тоа е духовно оружје. Нам ни е потребно духовно оружје зашто се бориме против големи духови, да, дури и против самиот ѓавол. Дури и Исус го употребуваше оружјето на Словото во пустината за да го победи ѓаволот. (Лука 4:1-13.) Секојпат кога ѓаволот Го мамеше, Исус одговараше со „Напишано е“ и му го цитираше Словото.

Кога Марија ќе научи како да го употребува своето оружје, ќе почне да ги урива упориштата што биле изградени во нејзиниот ум. Таа ќе ја знае вистината што ќе ја ослободи. Ќе види дека не сите мажи се како нејзиниот земен татко. Некои се, но многумина не се такви. Нејзиниот сопруг Џон не е таков. Џон многу ја сака Марија.

СТРАНАТА НА ЏОН

Другата страна на приказната го вклучува Џон. И тој има проблеми што придонесуваат за состојбата со која тој и Марија се соочуваат во нивниот брак, во домот и во семејството.

Џон би требало да го заземе своето место како глава на семејството. Бог сака тој да биде свештеник на својот дом.

И Џон е новороден и го знае соодветниот ред во семејниот живот. Тој знае дека не треба да ѝ дозволи на својата сопруга да ги управува домаќинството, финансиите, децата и него. Тој го знае сето ова, но не прави ништо во врска со тоа, освен што се чувствува поразен и се засолнува со гледањето телевизија и занимавањето со спорт.

Џон се крие од одговорноста зашто го мрази соочувањето. Тој повеќе сака да заземе пасивен однос, мислејќи: „Па, ако едноставно ја оставам состојбава, веројатно, ќе се реши сама по себе“. Или се оправдува за да не преземе вистинска акција, велејќи: „Ќе се молам за тоа“. Се разбира, молитвата е добра, но не е добра, ако служи само како начин за избегнување на одговорноста.

Дозволи ми да објаснам што сакам да кажам кога велам дека Џон треба да ја преземе својата положба во домот дадена од Бога. Не сакам да кажам дека тој треба да стане „Господин Мачо“, викајќи наоколу за својот авторитет. Во Ефешаните 5:25 пишува дека мажот треба да ја сака својата жена како што Христос ја сака Црквата. Џон треба да ја преземе одговорноста, а со одговорноста доаѓа и авторитетот. Тој треба да биде решителен кон својата сопруга – да ја сака, но и да биде решителен. Тој треба да ја убеди Марија дека, иако била повредена како дете, ако Му се препушти себеси на Бог, имајќи доверба во Него, ќе стекне доверба дека не се сите мажи каков што бил нејзиниот татко.

Џон би требало да прави многу работи; но како и Марија, тој има и „начини на размислување“ што ја отвораат вратата за да може ѓаволот да го чува заробен. Исто така, во умот на Џон се води битка. Исто како Марија, и тој вербално бил малтретиран во детството. Неговата авторитативна мајка имала остар јазик и често му кажувала навредливи работи, како: „Џон, многу си несреден; никогаш нема да станеш човек“.

Џон многу се трудел да ѝ угоди на мајка му зашто копнеел за нејзиното одобрување (како и сите деца); но колку повеќе се трудел, толку повеќе правел грешки. Тој имал навика да биде несмасен, па и мајка му постојано му велела каков „клапчо“ бил. Се разбира, тој ги испуштал предметите зашто толку многу се трудел да ѝ угоди што станувал нервозен и така ја упропаствувал својата цел.

Тој искусил и извесна несреќна отфрленост од другите деца со кои посакувал да бидат пријатели. Вакви работи ни се случуваат на повеќето од нас во одреден период од животот, но тоа го уништило Џон, зашто тој веќе се чувствувал отфрлен од својата мајка.

А имало и една девојка која тој многу ја сакал во своите почетни средношколски денови која го отфрлила поради друго момче. Со текот на времето сите овие работи се насобрале во животот на Џон, а ѓаволот работел на него, градејќи упоришта во неговиот ум многу години. Џон едноставно немал храброст да биде нешто друго, освен тивок, срамежлив и повлечен човек.

Џон е тип на воздржан човек, кој, едноставно, решил да не прави проблеми. Повеќе години неговите мисли биле насочени кон него, кои изгледале некако вака: „Нема смисла да им кажуваш на другите луѓе што мислиш; и онака нема да те слушаат. Ако сакаш луѓето да те прифатат, треба да прифатиш сè што сакаат тие“.

Кога неколкупати се обидел да заземе цврст став во однос на некое прашање, изгледа, секогаш на крајот губел, па така најпосле решил дека соочувањето е залудно.

„И онака на крајот ќе загубам“, – си мислел – „па зошто воопшто да почнувам нешто?“

КОЈ Е ОДГОВОРОТ?

Духот на Господ е врз Мене, зашто Ме помаза [Мене, Помазаниот, Месијата] и Ме испрати да им донесам радосна вест (Евангелието) на бедните; да им јавам ослободување на заробените, прогледување на слепите; пуштање на слобода на напатените [кои се обесправени, ранети, скршени, несреќни], и да ја навестам благопријатната Господова година [денот кога спасението и благонаклоноста Господова избилуваат].

Лука 4:18,19

Според конфликтните состојби на Џон и Марија, не е тешко да замислиме каков е нивниот семеен живот. Запамети, реков дека во него има многу несогласувања. Несогласувањето не е секогаш отворена борба. Несогласувањето многу често е прикриен гнев во домот за кој сите знаат дека постои, но никој не се соочува со него. Атмосферата во нивниот дом е ужасна, а тоа му се допаѓа на Ѓаволот!

Што ќе се случи со Џон и Марија и со нивните деца? Дали ќе успеат? Тие се христијани – би било штета нивниот брак да се распадне и нивното семејство да се растури. Всушност, тоа сепак зависи од нив. Јован 8:31,32 ќе бидат клучните стихови во нивното решение. Ако тие продолжат да го проучуваат Божјото Слово, ќе ја знаат вистината и постапувањето според неа ќе ги ослободи. Но секој од нив мора да се соочи со вистината за себеси и за своето минато како што Бог ќе им открие.

Вистината секогаш се открива преку Словото; но, за жал, луѓето не секогаш ја прифаќаат. Болно е да ги согледаме своите грешки и да се соочиме со нив. Општо земено, луѓето го оправдуваат погрешното однесување. Тие дозволуваат нивното

минато и начинот на кој биле воспитани лошо да влијаат врз останатиот дел од нивниот живот.

Нашето минато може да објасни зошто страдаме, но не смееме да го ползуваме како изговор за да останеме во ропство.

Никој нема потреба од изговор зашто Исус секогаш е подготвен да го исполни Своето ветување да ги ослободи заробените. Тој ќе нè пренесе преку целната линија на победата во која било област, ако сме подготвени да одиме до крај со Него.

ИЗЛЕЗОТ

Никакво искушение (ниедно испитување што се смета за наведување на грев, без оглед на тоа како доаѓа или каде води) не ве совлада, освен човечкото [односно, ниедно искушение или испитување не ве совлада, кое е над човечките сили, кое не е присвоено од човекот, кое не е приспособено и не му припаѓа на човековото искуство, и кое не е такво какво што човек може да го издржи]. А Бог е верен [на Своето Слово и на Својата сочувствителна природа] и [можете да имате доверба во Него дека] не ќе дозволи да бидете искушувани над вашите сили, туку заедно со искушението [секогаш] ќе ви даде и излез (начин да избегате на место за починка), за да можете да го издржите.

1 Коринќаните 10:13

Се надевам дека од овој споредбен пример можеш да видиш како сатаната ги зема нашите состојби и гради упоришта во нашиот живот – како води војна на бојното поле на умот. Но, фала Му на Бога, ние имаме оружје со кое можеме да ги уриваме

упориштата. Бог не нè напушта и не нè остава беспомошни. Првото послание до Коринќаните 10:13 ни ветува дека Бог нема да дозволи да бидеме искушувани над тоа што можеме да го издржиме, туку од секое искушение ќе ни обезбеди и излез, спас.

Секој од нас може да биде Марија или Џон. Сигурна сум дека повеќето од нас се поврзуваат на некој начин со ова сценарио. Нивните проблеми се внатрешни – во нивните мисли и сфаќања. Нивното надворешно однесување е само одраз на нивниот внатрешен живот. Сатаната знае многу добро дека, ако може да ги контролира нашите мисли, ќе може да ги контролира и нашите постапки.

Можеби имаш некои големи упоришта во твојот живот што треба да бидат урнати. Дозволи ми да те охрабрам со тоа што ќе ти кажам: „Бог е на твоја страна“. Се води борба, а твојот ум е бојното поле. Но добра вест е што Бог се бори на твојата страна.

Глава

2

Неојходно ѝојребно

Нео̄ходно̄ њо̄ѣребно̄

Иако ова е само еден стих од Словото, тој ни кажува колку е важно да размислуваме правилно. Мислите се моќни и, според писателот на книгата на Изреките, тие имаат творечка способност. Ако нашите мисли влијаат врз тоа што ќе станеме, тогаш сигурно треба да ни биде најважно да имаме правилни мисли.

*Зашѣо какви му се
мислѣе во душайѣа негова,
ѣа-ков е и ѣој...*

Изреки 23:7

Сакам да всадам во тебе дека е многу важно да ги сообразиш своите мисли со Божјото Слово.

Не можеш да имаш ѣозиѣивен живоѣ и негайѣивен ум.

УМОТ НА ТЕЛОТО НАСПРОТИ УМОТ НА ДУХОТ

**Така, тие што се телесни, се стремат кон телесното,
а тие што се духовни – кон тоа што е на Духот.**

Римјаните 8:5

Според некои преводи на Новиот Завет, осмата глава од Римјаните нè учи дека, ако „мислиме“ на нештата на телото, ќе одиме во телото; но, ако „мислиме“ на нештата на Духот, ќе одиме во Духот.

Сакам да го кажам ова на поинаков начин: ако размислуваме на телесни мисли, погрешни мисли, лоши мисли, не можеме да одиме во Духот. Изгледа дека, ако е обновен, божествениот начин на размислување е неопходно важен за успешен христијански живот.

Постојат мигови кога ние луѓето ќе бидеме мрзливи во однос на нешто, ако не сфатиме колку е важно да обратиме внимание на тоа. Но, кога ќе сфатиме дека тоа е нешто што ќе предизвика големи тешкотии, ако го оставиме, тогаш забрзуваме и му посветуваме внимание, зашто сфаќаме колку многу е важно.

Да речеме, на пример, дека ти се јавуваат од банката и ти велат дека твоето салдо е пречекорено за 40.000 денари. Веднаш ќе побараш каде е проблемот. Можеби во твојата потрага ќе откриеш дека си заборавил да депонираш пари за кои си мислел дека си ги депонирал. Веднаш одиш брзо во банката со депозитот, за да немаш дополнителни проблеми.

Би сакала да размислиш за обновувањето на умот на истиот начин.

Твојот живот, можеби, е во хаотична состојба поради повеќегодишно погрешно размислување. Ако е така, важно е да се соочиш со вистината дека *твојот живот нема да се среди сè додека не се среди твојот ум*. Би требало да сметаш дека оваа област е *неопходно важна*. Биди сериозен во врска со уривањето на упориштата што сатаната ги изградил во твојот ум. Употроби ги оружјата на Слово, славењето и молитвата.

СО ДУХОТ

**Не со сила, не со снага, туку со Мојот Дух, вели
Господ Саваот.**

Захарија 4:6

Еден од најдобрите начини да се ослободиме е да бараме од Бог многу помош – и да бараме често.

Едно од твоите оружја е молитвата (барањето). Не можеш да се избавиш од твојата состојба само со решителност. Треба да бидеш решителен, но решителен во Светиот Дух, а не во напорите на твоето тело. Светиот Дух е твој Помошник – барај ја Неговата помош. Потпри се на Него. Не можеш да успееш сам.

НЕОПХОДНО ПОТРЕБНО

За верникот правилното размислување е неопходно потребно. Неопходно потребно е нешто што е толку важно што не можеме да живееме без него – како што се неопходни чукањето на срцето или крвниот притисок. Овие се работи без кои нема живот.

Господ ми ја всади оваа вистина пред многу години во однос на личното пријателство со Него во молитвата и во Словото. Имав ужасно време дисциплинирајќи се себеси да ги правам овие работи сè додека Тој не ми покажа дека тие се неопходно потребни. Како што мојот физички живот зависи од моите витални знаци, така и мојот духовен живот зависи од поминувањето редовно, квалитетно време со Бог. Откога научив дека моето заедништво со Него е суштествено, му дадов приоритет во мојот живот.

На истиот начин, откако научив дека правилното размислување е суштествено за победоносен живот, станав посериозна во врска со размислувањето за што размислувам и почнав внимателно да ги избирам моите мисли.

КАКВИ ТИ СЕ МИСЛИТЕ, ТАКОВ СИ И ТИ

Или направете го дрвото добро (здрavo) и неговиот плод добар (здрав); или направете го дрвото расипано (болно и лошо), и неговиот плод расипан (болен и лош); зашто дрвото се познава по плодот.

Матеј 12:33

Во Библијата пишува дека дрвото се познава по плодот.

Тоа важи и за нашиот живот. Мислите даваат плод. Имај добри мисли, и плодот во твојот живот ќе биде добар. Имај лоши мисли, и плодот во твојот живот ќе биде лош.

Всушност, можеш да го видиш ставот на една личност и ќе знаеш каков начин на размислување преовладува во нејзиниот живот. Една кротка, љубезна личност нема зли, одмазднички мисли. На истиот начин, една навистина зла личност нема добри, љубезни мисли.

Запамети го стихот Изреки 23:7 и дозволи му да влијае врз твојот живот: зашто какви ти се мислите во срцето, таков си и ти.

Глава

3

Не предавај се!

Не ѝ предавај се!

Без оглед на тоа колку е лоша состојбата во твојот живот и во твојот ум, не предавај се! Поврати си ја територијата што ѓаволот ти ја украде. Ако е потребно, враќај ја еден по еден сантиметар, секогаш потпирајќи се на Божјата благодат, а не на твојата способност да го добиеш посакуваниот резултат.

*Да не ви сѝане мачно
ѝравејќи добро, зашѝто, ако
не се умориме, ќе жнееме во
вистѝинскоѝо време.*

Галатите 6:9

Апостол Павле во Галатите 6:9 едноставно нè охрабрува да продолжиме! Не откажувај се лесно! Немој повеќе да живееш во стариот „откажи се“ дух. Бог бара луѓе кои ќе одат до крај со Него.

ПОМИНИ ПРЕКУ

Преку води ли ќе минуваш – Јас сум со тебе; преку реки ли – тие нема да те потопат; ако тргнеш преку оган, нема да се изгориш и пламенот нема да те обгори.

Исаија 43:2

Со што и да се соочуваш, или што и да искусуваш токму сега во твојот живот, те охрабрувам да поминеш преку тоа и да не се откажуваш!

Во Авакум 3:19 се вели дека начинот на кој ќе развиеме нозе како на елен (елен е животно кое може брзо да се качува

по планини) е... **да одиме [а не да стоиме мирно во ужас, туку да одиме] и да напредуваме [духовно] кон своите височини [на неволјите, страдањата или одговорноста]!**

Начинот на кој Бог ни помага да напредуваме духовно е тоа што Тој е со нас за да ни даде сила и за да нè охрабри „да продолжиме“ во тешки времиња.

Лесно е да се откажеш; потребна е вера за да продолжиш.

ИЗБОРОТ Е ТВОЈ!

Сведоци ми се небото и земјата; живот и смрт ти предложив јас, благослов и проклетство. Избери го животот, за да живееш ти и потомството твое.

Повторени закони 30:19

Постојат илјадници мисли што ни се појавуваат секој ден. Умот треба да се обнови за да може да Го следи Духот, а не телото. Нашиот телесен (световен) ум толку долго време функционираше слободно, така што сигурно не ни е потребен голем напор за да размислуваме за погрешни мисли.

Од друга страна, ние треба намерно да избираме правилно размислување. Откога најпосле ќе решиме да имаме ум сличен на Божјиот, тогаш ќе треба да *избереме и да ѝ продолжиме да избираме* правилни мисли.

Кога ќе почнеме да чувствуваме дека борбата во умот, едноставно, е претешка и дека нема да успееме, тогаш мораме да ги отфрлиме таквите мисли и да избереме да размислуваме дека ќе успееме! Не само што треба да избереме да размислуваме дека ќе успееме, туку треба и да решиме дека нема да се откажеме. Оптоварени со сомневања и стравови,

треба да заземеме став и да речеме: „Никогаш нема да се предадам! Бог е на моја страна, Тој ме љуби и Тој ми помага!“

Јас и ти ќе имаме многу избори што ќе треба да ги направиме во текот на животот. Во Повторени закони 30:19 Господ му вели на Својот народ дека поставил пред нив живот и смрт и ги охрабрува да изберат живот. А во Изреки 18:21 пишува: **Смртта и животот му се потчинети на јазикот, и тие што го владеат, ќе вкусат од плодовите негови...**

Нашите мисли стануваат наши зборови. Затоа, неопходно потребно е да *избереме* животворни мисли. Кога ќе го направиме тоа, ќе следат вистинските зборови.

НЕ ПРЕДАВАЈ СЕ!

Кога борбата ти изгледа бескрајна и мислиш дека никогаш нема да успееш, запамети дека тогаш репрограмираш еден многу телесен, световен ум да размислува како што размислува Бог.

Невозможно? *Не!*

Тешко? *Да!*

Но, само помисли, Го имаш Бог во својот тим. Јас верувам дека Тој е најдобриот „компјутерски програмер“ насекаде. (Твојот ум е како компјутер кој целиот животен век собирал губре во себе.) Бог работи дури и во тебе; барем би требало, ако си Го поканил да има контрола врз твоите мисли. Тој го репрограмира твојот ум. Само продолжи да соработуваш со Него – *и не предавај се!*

Се разбира, ќе биде потребно време и нема да биде лесно, но одиш во добра насока, ако го избереш Божјиот начин на

размислување. Ќе го поминуваш своето време правејќи нешто, така што може само да одиш напред, а не да останеш во истиот хаос до крајот на животот.

СВРТИ СЕ И ЗЕМИ!

Господ, Бог наш, ни говореше на Хорив и рече: „Доста живеете на таа планина; свртете се и тргнете, па одете во планинските предели на Аморејците... Ете, ви ја давам таа земја, одете, земете ја земјата во наследство, која Господ со клетва им вети дека ќе им ја даде на предците ваши – на Авраам, Исак и Јаков, ним и на потомството нивно“.

Повторени закони 1:6-8

Во Повторени закони 1:2, Мојсеј им нагласува на Израелците дека е потребно да патуваат само еднаесет дена до границата на Ханаан (Ветената Земја), но сепак им беа потребни четириесет години за да стигнат дотаму. Потоа во стих 6, тој им вели: „Господ, Бог наш, ни говореше: „Доста живеете на таа планина“.

Дали и ти живееш доволно долго на истата планина? Дали и ти помина четириесет години обидувајќи се да поминеш еднаесетдневен пат?

Во мојот живот, најпосле морав да се разбудам и да сфатам дека не одам никаде. Јас бев *христијанка без ѝобеда*. Како Марија и Џон, имав многу погрешни начини на размислување и многу умствени упоришта што беа градени многу години. Ѓаволот ме лажеше, а јас му верував. Затоа, јас живеев во измама.

Јас бев на истата планина доволно долго. Поминав четириесет години обидувајќи се да поминам нешто што можеше

да биде многу пократок пат, ако ја знаев вистината на Божјото Слово.

Бог ми покажа дека Израелците останале во пустината зашто имале „пустински менталитет“ – некои видови погрешно размислување што ги држеле заробени. Ќе зборуваме на оваа тема во една од следните глави, но сега сакам да те охрабрам да донесеш добро решение дека ќе го обновуваш својот ум и ќе научиш внимателно да ги избираш своите мисли. Реши во својот ум дека нема да се откажеш и да се предадеш сè додека победата не е целосна и додека не го земеш наследството што ти припаѓа.

Глава

4

Малку њо малку

Малку ѿо малку

Обновувањето на твојот ум ќе се врши малку ѿо малку, па затоа не обесхрабрувај се, ако напредувањето изгледа бавно.

Токму пред да влезат во Ветената Земја, Господ им рече на Израелците дека Тој ќе ги изгони нивните непријатели пред нив малку по малку за да не се намножат против нив „дивите сверови“.

И Госѿод, ѿвојоѿи Бог, ќе ги ѿрогонува од ѿред ѿебе ѿиѿе народи малку ѿо малку; ѿи не можеш брзо да ги исѿребиш, за да не се намножат ѿроѿѿив ѿебе дивѿѿе сверови.

Повторени закони 7:22

Верувам дека горделивоста е „сверот“ кој ќе нè проголта, ако добиеме премногу слобода премногу брзо. Всушност, подобро е да бидеме ослободени во една област па во друга. На тој начин, повеќе ќе ја цениме својата слобода; ќе сфатиме дека таа е навистина дар од Бог, а не нешто што можеме да направиме да се случи со наши сили.

СТРАДАЊАТА И ПРЕТХОДАТ НА СЛОБОДАТА

А откога ќе претрпите уште малку, Бог на секоја благодат [Кој дава секаква благодат и благонаклоност], Кој ве повика во Христос кон Својата [Сопствена] вечна слава, Самиот ќе ве усоврши, ќе ве потврди, зајакне и утврди.

1 Петар 5:10

Зошто треба да страдаме „уште малку“? Јас верувам дека од мигот кога всушност ќе сфатиме дека имаме проблем па сè додека Исус не нè избави, ние трпиме еден вид страдање, но се радуваме дури повеќе кога ќе дојде слободата. Кога се обидуваме да направиме нешто самите, паѓаме и потоа сфаќаме дека треба да чекаме на Него, нашите срца избилуваат со благодарност и славење кога Тој ќе стане и го прави тоа што не можеме да го направиме самите.

НЕМА ОСУДА

Затоа, сега нема осуда за тие кои се во Христос Исус [кои живеат и одат не според телото, туку според Духот].

Римјаните 8:1

Немој да се прекоруваш кога ќе имаш падови или лоши денови. Само стани, истреси го правот од себеси и почни одново. Кога бебето учи да оди, тоа паѓа многупати пред да стекне сигурност во одењето. Меѓутоа, едно нешто што е во полза на бебето е фактот што, иако може да плаче малку откако ќе падне, тоа секогаш веднаш станува и повторно се обидува да оди.

Гаволот ќе даде сè од себе за да те сопре во оваа област на обновување на умот. Тој знае дека неговата контрола врз тебе завршила откако научи да избираш правилни мисли, а да ги отфрлаш погрешните. Тој ќе се обидува да те спречи преку обесхрабрување и осудување.

Кога ќе дојде осудата, употреби го твоето „оружје од Словото“. Цитирај го Римјаните 8:1, потсетувајќи го сатаната и себеси дека не одиш според телото, туку според Духот. Кога

одиш според телото зависиш од себеси, а кога одиш според Духот зависиш од Бог.

Кога ќе паднеш (а сигурно ќе паднеш), тоа не значи дека си неуспешен. Тоа, едноставно, значи дека не правиш сè како што треба. Сите ние треба да ја прифатиме вистината дека заедно со силните страни имаме и слабости. Само дозволи Му на Христос да биде силен во твоите слабости; дозволи Му нему да биде твоја сила во твоите лоши денови.

Повторувам: *не осудувај се*. Твојата целосна победа ќе дојде, но ќе биде потребно време зашто таа ќе дојде „малку по малку“.

НЕ ОБЕСХРАБРУВАЈ СЕ

**Зошто тагуваш, душо моја, и зошто си вознемирена?
Надевај се на Бога, бидејќи јас пак ќе Го славам
мојот Помошник, мојот Бог.**

Псалм 42:5

Обесхрабрувањето ја уништува надежта, па, природно, ѓаволот секогаш се обидува да нè обесхрабри. Без надеж се откажуваме, што е токму она што ѓаволот сака да го направиме. Во Библијата често се повторува да не се обесхрабруваме или плашиме. Бог знае дека нема да дојдеме до победата, ако се обесхрабруваме, па затоа секогаш нè охрабрува кога ќе почнеме некој проект, со тоа што ни вели: „Не обесхрабрувај се!“. Бог сака да бидеме охрабрени, не *обесхрабрени*.

Кога обесхрабрувањето или осудата ќе се обиде да те надвлее, испитај го својот умствен живот. Какви мисли имаш? Дали изгледаат како оваа?

„Нема да успеам; ова е премногу тешко. Никогаш не успевам, секогаш е исто, никогаш ништо не се менува. Сигурен сум дека другите луѓе немаат толку мака да го обноват својот ум. Може и да се откажам. Уморен сум од обидувањата. Се молам, но, изгледа, Бог не ме слуша. Тој, веројатно, не одговара на моите молитви, зашто е многу разочаран од моите постапки“.

Ако овој пример ги одразува твоите мисли, не е ни чудно што се обесхрабруваш или се прекоруваш. Запамети, стануваш тоа за што размислуваш. Мисли на обесхрабрувачки мисли и ќе бидеш обесхрабрен. Мисли на осудувачки мисли и ќе бидеш осуден. Измени го начинот на размислување и ќе бидеш ослободен!

Место да размислуваш негативно, размислувај вака:

„Добро, работите одат малку бавно; но, фала Му на Бога, напредувам по малку. Мило ми е што сум на правиот пат што ме води кон слободата. Имав тежок ден вчера. Избирав погрешни мисли во текот на целиот ден. Татко, прости ми, и помогни ми да продолжам да продолжувам. Згрешив, но барем ова е една грешка што нема да морам да ја повторам. Ова е нов ден. Ти ме љубиш, Господе. Твојата милост е нова секое утро“.

„Одбивам да бидам обесхрабрен. Одбивам да бидам осуден. Татко, во Библијата пишува дека Ти не ме осудуваш. Ти Го испрати Исус да умре за мене. Ќе ми биде добро – денеска ќе биде одличен ден. Ти ми помагаш денеска да избирам правилни мисли“.

Сигурна сум дека веќе можеш да ја почувствуваш победата со овој начин на весело, позитивно, божествено размислување.

Ние сакаме сè веднаш. Ние го имаме плодот на трпеливоста во нас, но треба да го покажеме надворешно. Понекогаш Бог не брза да нè доведе до целосно избавување. Тој го ползува

тешкиот период на чекање за да ја зголеми нашата вера и да направи трпеливоста да го заврши своето совршено дело (Јаков 1:4.). Бојното време е совршено. Тој никогаш не доцни.

Еве уште една добра мисла за размислување: „Му верувам на Бог. Верувам дека Тој работи во мене без оглед како се чувствувам или како изгледа состојбата. Господ почна добро дело во мене и Тој ќе го заврши“ (Филипјаните 1:6; 2:13).

Токму на овој начин ќе можеш ефикасно да го употребиш твоето оружје на Словоето за да ги уриваш упориштата. Ти препорачувам не само намерно да мислиш на вистински мисли, туку да одиш уште еден чекор понатаму и да ги изговараш своите мисли како исповед.

Запамети, Бог те избавува, *малку по малку*, затоа не обесхрабрувај се и не чувствувај се осуден, ако згрешиш.

Биди ѓрџелив кон себеси!

Глава

5

Биди позитивен

Биди ѝозииивен

Позитивниот ум создава позитивен живот. Негативниот ум создава негативен живот. Позитивните мисли секогаш се полни со вера и надеж. Негативните мисли секогаш се полни со страв и сомневање.

...нека биде сѝорег ѝвојайѝа вера...

Матеј 8:13

Некои луѓе се плашат да се надеваат зашто биле повредени многупати во својот живот. Тие имале толку многу разочарувања, што мислат дека нема да можат да се соочат со уште едно. Затоа, тие одбиваат да се надеваат за да не бидат разочарани.

Ова одбегнување на надежта е еден вид заштита за да не бидеме повредени. Разочарувањето боли! Затоа, место да бидат повторно повредени, многу луѓе едноставно одбиваат да се надеваат или да веруваат дека нешто добро ќе им се случи. Овој начин на однесување создава негативен начин на живеење. Сè станува негативно зашто мислите се негативни. Запамети го цитатот Изреки 23:7: **Зашто какви му се [на човекот] мислите во душата, таков е и тој...**

Пред многу години, јас бев крајно негативна. Секогаш велам дека, ако помислев на две позитивни работи едноподруго, мојот ум ќе се згрчеше. Целата моја филозофија беше ова: „Ако не очекуваш ништо добро да ти се случи, тогаш нема да се разочараш кога нема да се случи“.

Се соочив со многу разочарувања во животот – толку многу уништувачки работи ми се случија – што се плашев да верувам

дека нешто добро може да ми се случи. Имав многу негативен поглед на сè. Бидејќи моите мисли беа толку негативни, таква беше и мојата уста; според тоа, таков беше и мојот живот.

Кога навистина почнав да го проучувам Словото и да Му верувам на Бог дека ќе ме обнови, една од првите работи што ги сфатив беше дека негативизмот мора да си замине.

Во Матеј 8:13 Исус ни вели дека ќе биде според нашата вера. Во некои преводи на Библијата се вели: **...како што веруваш, така нека ти биде...** Сè што верував беше негативно, па, природно, ми се случуваа многу негативни работи.

Ова не значи дека јас и ти можеме да добиеме сè што ќе посакаме само ако помислиме на тоа. Бог има совршен план за секого од нас и ние не можеме да Го контролираме со нашите мисли и зборови. Но, ние мора да размислуваме и да зборуваме во сообразност со Неговата волја и план за нас.

Ако немаш претстава која е Божјата волја за тебе во овој миг, барем почни да размислуваш вака: „Добро, не го знам Божјиот план, но знам дека Тој ме љуби. Што и да направи Тој ќе биде добро, а јас ќе бидам благословен“.

Почни да размислуваш позитивно за својот живот.

Настојувај да бидеш позитивен во секоја состојба со која ќе се соочиш. Дури и кога тоа што се случува сега во твојот живот не е добро, очекувај Бог да направи нешто добро од тоа, како што Тој вети во Своето Слово.

СÈ СОДЕЈСТВУВА ЗА ДОБРОТО

И знаеме дека [кога Бог е партнер во нивниот труд] сè содејствува [според одреден план] за доброто на тие кои Го љубат Бога, на тие кои се повикани по Неговата намера.

Римјаните 8:28

Во овој стих не се вели дека сè е добро, туку се вели дека сè *содејствува за добро*.

Да речеме дека планираш да одиш на шопинг. Влегуваш во автомобилот, но тој не може да тргне. Има два начини на кои можеш да ја гледаш оваа состојба. Можеш да речеш: „Знаев! Тој никогаш не се расипува. Секогаш кога сакам да одам на шопинг, сè нешто му недостига. Знаев дека ова одење на шопинг ќе пропадне, моите планови секогаш пропаѓаат“. Или можеш да речеш: „Добро, сакав да одам на шопинг, но, изгледа, нема да можам да одам сега. Ќе одам подоцна кога автомобилот ќе биде поправен. Во меѓувреме, верувам дека ова менување на плановите ќе биде за мое добро. Веројатно има некоја причина зошто треба да бидам дома денеска, па затоа ќе уживам во моето време таму“.

Апостолот Павле во Римјаните 12:16 ни вели да бидеме подготвени да се приспособуваме кон луѓето и нештата. Идејата е дека мора да научиме да бидеме личност која ги планира нештата, но која не се распаѓа, ако плановите не се исполнат.

Неодамна имав одлична можност да го применувам овој принцип. Јас и Дејв бевме во Лејк Ворт, Флорида. Таму служевме три дена, а потоа се спакувавме и се подготвувавме за одиме на аеродромот за да се вратиме дома. Планирав да носам панталони и блуза со рамни чевли за да ми биде удобно додека патуваме.

Почнав да се облекувам и не можев да си ги најдам панталоните. Го пребаравме целото место и најпосле ги најдовме на дното на плакарот. Се слизнале од закачалката и беа многу истуткани. Со нас носевме и мала пегла, па се обидов да ги испеглам панталоните. Ја облеков облеката и видов дека, едноставно, не изгледа добро. Мој единствен друг избор беше фустан и чевли со високи потпетици.

Почувствував како моите емоции се вознемирија од состојбата. Гледаш, секогаш кога нема да го добиеме тоа што го сакаме, нашите чувства ќе се дигнат и ќе се обидат да нè одведат во самосожалување и негативен став. Веднаш сфатив дека треба да направам избор. Можев да се изнервирам зошто работите не се развиваа како што сакав, или можев да се приспособам кон состојбата и да продолжам да уживам на патот до дома.

Дури и кога една личност е навистина позитивна, нема сите работи секогаш да се развиваат како што сака таа. Но позитивната личност може да продолжи и да реши да ужива без оглед на тоа што се случува. Негативната личност никогаш не ужива во ништо.

Не е забавно да се биде со негативна личност. Таа носи мрачно расположение при секој потфат. Постои некаква „тежина“ во врска со неа. Таа постојано негодува, мрмори и ситничари. Без оглед на тоа колку многу добри работи се случуваат, изгледа дека таа секогаш ќе ја најде единствената работа што може да претставува можен проблем.

Во деновите на мојот краен негативизам можев да влезам во нечиј туѓ дом, кој штотуку бил одново декориран, и место да го видам и да зборувам за сета таа прекрасна средина, јас ќе забележев некој агол од тапетот што беше лабав или некоја дамка на прозорецот. Многу ми е мило што Исус ме ослободи за да можам да уживам во добрите нешта во животот! Слободна

сум да верувам дека со вера и надеж во Него, лошите работи може да се преобразат во добри.

Ако си негативна личност, *не осудувај се!* Осудувањето е негативно. Ги споделувам овие работи со тебе за да можеш да го препознаеш својот проблем со негативизмот и да почнеш да Му веруваш на Бог дека ќе те обнови, а не за да те поттикам на бидеш негативен во однос за твојот негативизам.

Патот до слободата почнува кога ќе се соочиме со проблемот без да изнаоѓаме изговори за него. Сигурна сум дека, ако си негативна личност, постои причина за тоа – секогаш постои причина. Но запамети, како христијанин, според Библијата, ти сега си нова личност.

НОВ ДЕН!

И така, ако некој е во (накалемен на) Христос (Месијата), тој е ново создание (целосно ново создавање); старото [претходната морална и духовна состојба] помина, еве сè стана ново.

2 Коринќаните 5:17

Како „ново создание“, не треба да дозволиш старите работи што ти се случиле да продолжат да влијаат врз твојот нов живот во Христос. Ти си ново создание со нов живот во Христос. Можеш да го обновуваш својот ум според Божјото Слово. Ќе ти се случуваат добри работи.

Радувај се! Нов ден е!

ДЕЛОТО НА СВЕТИОТ ДУХ

Сепак, ви ја кажувам вистината: за вас е подобро (полезно, погодно, корисно) Јас да си заминам. Зашто, ако не си заминам, Утешителот (Советникот, Помошникот, Застапникот, Посредникот, Оној што дава сила, Оној што е секогаш покрај вас) нема да дојде кај вас [во блиско заедништво со вас]; ако заминам, ќе ви Го испратам [да биде во блиско заедништво со вас].

А кога ќе дојде Тој, ќе го увери светот за гревот, за праведноста (чесноста на срцето и правилниот однос спрема Бог) и за судот.

Јован 16:7,8

Најтешкиот дел во ослободувањето од негативизмот е да се соочиш со вистината и да речеш: „Јас сум негативна личност и сакам да се изменам. Јас не можам сам да се изменам, но верувам дека Бог ќе ме измени, ако имам доверба во Него. Знам дека ќе биде потребно време и нема да се обесхрабрувам со себеси. *Бог ѝочна добро дело во мене и Тој и ќе го заврши*“ (Филипјаните 1:6).

Замоли Го Светиот Дух да те увери секогаш кога ќе почнеш да бидеш негативен. Тоа е дел од Неговата работа. Јован 16:7,8 нè учи дека Светиот Дух ќе нè увери за гревот и за праведноста. Кога ќе дојде уверувањето, замоли Го Бог да ти помогне. Немој да мислиш дека можеш самиот да се соочиш со ова. Потпри се на Него.

Иако бев крајно негативна, Бог ми кажа дека, ако Му верувам, Тој ќе ме натера да бидам позитивна. Ми беше тешко кога се обидував да размислувам на позитивен начин. Сега не можам да поднесам негативизам. Тоа е како некој што пуши. Многупати, пушачот кој се откажал од пушењето не може да

поднесе цигари. И јас сум таква. Јас пушев многу години, но откако се откажав, не можев да го поднесам дури ни чадот од цигарите.

Иста сум и во однос на негативизмот. Бев многу негативна личност. Сега не можам воопшто да го поднесам негативизмот; тој дури е навредлив за мене. Претпоставувам, видов толку многу добри измени во мојот живот откако бев избавена од негативниот ум, што сега му се противставувам не сè што е негативно.

Јас се соочувам со реалноста, а те охрабрувам и ти да го правиш тоа. Ако си болен, не вели: „Не сум болен“, зашто тоа не е вистина; но можеш да речеш: „Верувам дека Бог ме исцелува“. Не мораш да речеш: „Веројатно, ќе ми биде полошо и ќе завршам в болница“; место тоа, можеш да речеш: „Божјата исцелителна моќ дејствува во мене токму сега; верувам дека ќе бидам добро“.

Сè мора да биде урамнотежено. Тоа не значи дека треба да го ограничиш твојот позитивизам со малку негативизам, туку значи да имаш „подготвен ум“ за да се соочиш со што и да се случува во твојот живот, било да е позитивно или негативно.

ПОДГОТВЕН УМ

Тука беријците беа поблагородни од оние во Солун, зашто го примија Словото сосем подготвени и секој ден го проучуваа Писмото дали е така.

Дела 17:11

Во Библијата пишува дека треба да имаме подготвен ум. Тоа значи дека треба да имаме ум што е отворен за Божјата волја за нас, каква и да е таа волја.

На пример, неодамна една млада жена што ја познавам ја искуси тагата поради раскината свршувачка. Таа и момчето се молеа за тоа дали Господ би сакал тие да продолжат да се гледаат, иако решија да не се венчаат во тоа време. Младата жена сакаше врската да продолжи и си мислеше, се надеваше и веруваше дека нејзиниот поранешен свршеник ќе ѝ се јави и ќе се чувствува исто така.

Јас ја советував да има „подготвен ум“, ако работите не се развиваат како што сакаше таа. Таа рече: „Па, нема ли така да бидам негативна?“

Не, нема!

Негативизам би било да размислуваш: „Мојот живот заврши; никој нема да ме сака. Не успеав и сега ќе бидам несреќна засекогаш“.

Да се биде позитивен значи да речеш: „Многу сум тажна што се случи ова, но ќе Му верувам на Бог. Се надевам дека моето момче и јас сè уште ќе можеме да бидеме заедно. Ќе барам и ќе верувам дека нашата врска ќе биде обновена; но повеќе од сè, ја сакам Божјата совршена волја. Ако нештата не се развиваат како што сакам, *ќе ѝреживеам*, зашто Исус живее во мене. Можеби ќе биде тешко извесно време, но Му верувам на Господ. Верувам дека на крајот сè ќе биде добро“.

Ова значи да се соочиш со реалноста, да имаш подготвен ум и сепак да бидеш позитивен.

Тоа е рамношежа.

МОКТА НА НАДЕЖТА

Иако не постоеше надеж [за Авраам, од човечки причини], тој се надеваше и поверува дека ќе стане татко на многу народи, според она што е речено: „Такво [безбројно] ќе биде твоето потомство“. И не ослабувајќи во верата кога го имаше предвид своето веќе [целосно] безживотно тело, зашто беше на околу сто години, и [кога ја имаше предвид] безживотноста на Сарината [умртвена] утроба, а почитувајќи го Божјото ветување, не скршна во неверба (не се посомнева), туку закрепна во верата и Му оддаде слава на Бог.

Римјаните 4:18-20

Јас и Дејв веруваме дека нашата служба во Христовото Тело ќе расте секоја година. Ние секогаш сакаме да им помогнеме на повеќе луѓе. Но, исто така, сфаќаме дека, ако Бог има поинаква замисла, и ако завршиме на крајот на годината без растење (ако сè е исто како на почетокот), не можеме да дозволиме состојбата да ја контролира нашата радост.

Ние веруваме во многу работи, но над сите нив, ние веруваме во Некого. Тој Некој е Исус. Не секогаш знаеме што ќе се случи. Само знаеме дека сè содејствува за наше добро!

Колку повеќе стануваме позитивни, толку повеќе ќе бидеме во Божјиот тек. Бог, се разбира, е позитивен, и за да одиме со Него, и ние мора да бидеме позитивни.

Можеби имаш навистина лоши околности. Можеби си мислиш: „Дојс, ако ја знаеше мојата состојба, немаше дури ни да очекуваш да бидам позитивен“.

Те охрабрувам да го прочиташ повторно стихот од Римјаните 4:18-20 во кој се вели дека Авраам, проценувајќи

ја својата состојба (тој не ги занемаруваше фактите), го зеде предвид (размисли накратко за) своето целосно безживотно тело и безживотноста на Сарината мртва утроба. Иако немаше никаква човечка причина за надеж, тој се надеваше во вера.

Авраам беше многу позитивен во однос на една многу негативна состојба!

Во Евреите 6:19 се вели дека надежта е котва на душата. Надежта е силата што не прави цврсти во време на неволја. Никогаш не престанувај да се надеваш. Ако престанеш, ќе имаш беден живот. Ако веќе имаш беден живот затоа што немаш надеж, почни да се надеваш. Не плаши се. Не можам да ти ветам дека нештата секогаш ќе се развиваат токму така како што сакаш ти. Не можам да ти ветам дека никогаш нема да се разочараш. Но, дури и во време на разочарување, ако дојде, можеш да се надеваш и да бидеш позитивен. Влези во Божјото царство на чуда.

Очекувај чудо во својот живот.

Очекувај добри работи!

ОЧЕКУВАЈ ДА ПРИМИШ!
ЗА ДА ПРИМИШ, ОЧЕКУВАЈ!

И затоа Господ (искрено) чека [очекувајќи, барајќи и копнеејќи] да ве помилува и желно гледа за да се смили над вас; зашто Господ е Бог на правдата – блажени (среќни, на кои може да им завидуваат) се сите што [искрено] се надеваат на Него [на Неговата победа, Неговата наклонетост, Неговиот мир, Неговата радост и Неговото неспоредливо, непрекинато пријателство]!

Исаија 30:18

Овој дел стана еден од моите омилене стихови од Библијата. Ако медитираш на него, ќе почне да ти влева надеж. Во него, Бог вели дека Тој бара некој кон кого ќе биде милостив (добар), но тоа не може да биде некој со нерасположен став и негативен ум. Тоа мора да биде некој кој очекува (бара и копнее Бог да биде добар со него или со неа.)

ЗЛОКОБНИ ПРЕТЧУВСТВА!

Што се „злокобните претчувства“?

Набрзо откако почнав да го проучувам Божјото Слово си ја чешлав косата едно утро во бањата кога сфатив дека во атмосферата околу мене имаше едно нејасно, заканувачко чувство дека нешто лошо ќе се случи. Станав свесна дека всушност го имав тоа чувство во себе поголемиот дел од времето.

Го прашав Господ: „Какво е ова чувство што го имам постојано?“

„Злокобни претчувства“ – одговори Тој.

Не знаев што значи тоа, ниту некогаш сум слушнала за тоа. Набрзо потоа, ја најдов оваа фраза во Изреки 15:15: **На несреќниот сите дни му се тажни [поради вознемирувачки мисли и претчувства]; а животот на среќниот е постојано празнување[без оглед на околностите].**

Сфатив дека во тоа време поголемиот дел од мојот живот ми беше несреќен поради зли мисли и претчувства. Да, имав околности што беа многу тешки, но дури и кога немав, сè уште бев несреќна зашто моите мисли го труеја начинот на кој ги

гледав нештата и ми ја крадеа способноста да уживам во животот и да видам добри денови.

ВОЗДРЖУВАЈ ГО ЈАЗИКОТ ОД ЗЛО!

Зашто кој сака да го љуби животот и да види добри денови [добри – било да е очигледно или не], нека си го воздржува јазикот од зло и усните од измама (лукавство, подмолност).

1 Петар 3:10

Во овој стих јасно се кажува дека уживањето во животот и добрите денови и позитивниот ум и устата се поврзани заемно.

Без оглед на тоа колку си негативен или колку долго си таков, знам дека можеш да се измениш зашто јас се изменив. Ми беше потребно време и „голема помош“ од Светиот Дух, но вредеше.

И за тебе ќе вреди.

Што и да се случи, верувај Му на Господ – и биди позитивен!

Глава

6

Духови кои го врзуваат умот

Духови кои го врзуваат умот

Еднаш стигнав до едно место при моето одење со Бог каде што ми беше тешко да верувам во некои работи во кои верував порано. Не разбирав што не е во ред со мене и, како последица од тоа, бев збунета. Колку подолго траеше таа тешкотија, толку станував позбунета. Неверието изгледаше дека расте со големи чекори. Почнав да се сомневам во мојот позив; мислев дека ја губам визијата што Бог ми ја даде за службата. Бев несреќна (неверието секогаш предизвикува несреќа).

Не грижете се за ништо, ѝуку во сè, ѝреку молијте и благодарност, искажувајте ги своите барања ѝред Бог!

А Божјиот мир, што го надминува секое разбирање, ќе ги штишти вашите срца и вашите мисли во Христос Исус.

Филипјаните 4:6,7

Два дена еднопосредно ја слушав оваа фраза како излегува од мојот дух: „духови кои го врзуваат умот“. Првиот ден не размислував многу за тоа. Меѓутоа, вториот ден, додека почнав да се застапувам во молитва, го слушнав повторно по четврти или петти пат: „духови кои го врзуваат умот“.

Знаев дека од сите луѓе на кои им служев многумина верници имаат тешкотии со својот ум. Мислев дека Светиот Дух ме водеше да се молам за Христовото Тело против еден дух наречен „Врзувач на умот“. Така почнав да се молам и, во името на Исус, да им се противставувам на духовите што го врзуваат умот. По само неколку минути молитва, почувствував големо избавување на мојот ум. Беше многу драматично.

ИЗБАВЕНИ ОД ДУХОВИ ШТО ГО ВРЗУВААТ УМОТ

Речиси секое избавување што Бог ми го даде беше постепено и се случи преку верување и исповедање на Божјото Слово. Стиховите Јован 8:31, 32 и Псалм 107:20 се мое сведоштво. Во Јован 8:31,32 Исус вели: **Ако продолжите да го следите Моето Слово, навистина сте Мои ученици и ќе ја знаете вистината, и вистината ќе ве ослободи.** Во Псалм 107:20 за Господ се вели: **го испрати Своето слово, ги излекува и ги спаси од пропаст.**

Но овојпат веднаш знаев и почувствував дека нешто се случи во мојот ум. За неколку минути можев повторно да верувам во области со кои се борев токму пред да почнам да се молам.

Ќе ти дадам еден пример. Пред да бидам нападната од демоните што го врзуваат умот, верував дека според Божјото Слово, фактот дека бев жена од Фентон, Мисури, која никој не ја познаваше, нема да направи никаква разлика во мојот живот или служба (Галатите 3:28). Кога Бог ќе биде подготвен, *Тој* ќе ги отвори вратите што никој не ќе може да ги затвори (Откровение 3:8) и ќе ја проповедам низ целиот свет практичната, ослободителна порака што Тој ми ја даде.

Верував дека ќе ја имам привилегијата да го споделувам Евангелието низ целата нација преку радио (не заради мене, туку без оглед на мене). Знаев дека, според Словото, Бог избира слаби и безумни работи за да ги посрами мудрите (1 Коринќаните 1:27). Верував дека Бог ќе ме ползува да ги исцелувам болните. Верував дека нашите деца ќе бидат исползувани во службата. Верував во секакви прекрасни нешта што Бог ми ги всади во срцето.

Меѓутоа, кога духовите кои го врзуваат умот ме нападнаа, ми изгледаше дека не можам да верувам во ништо од тоа.

Почнав да размислувам вака: „Добро, веројатно, сето тоа сум го измислила. Верував во тоа само затоа што сакав да верувам, но, веројатно, никогаш нема да се случи“. Но кога духовите си заминаа, способноста да верувам веднаш се врати.

РЕШИ ДА ВЕРУВАШ

Исто така, и Духот им помага на нашите слабости, зашто ние не знаеме да се молиме како што треба; самиот Дух посредува за нас со неискжливи воздишки.

Римјаните 8:26

Како христијани, треба да научиме да *решаваме* да веруваме. Бог често ни дава вера (производ на Духот) за нешта со кои нашиот ум, изгледа, не секогаш се согласува. Умот сака да разбере сè – зошто, кога и како, за сите работи. Честопати, кога тоа разбирање не ни е дадено од Бог, умот одбива да верува во тоа што не може да го разбере.

Често се случува еден верник да *знае* нешто во своето срце (неговиот внатрешен човек), но неговиот ум да се бори против тоа.

Јас многу одамна решив да верувам во тоа што е запишано во Словото и да верувам во *рема* (откриеното Слово) што Бог ми го дава (нештата што ми ги кажува или ветувањата што ми ги дава мене лично), дури и кога не разбирам зошто, кога или како тоа може да се случи во мојот живот.

Но оваа работа со која се борев беше поинаква; за тоа не можев да решам. Бев врзана од овие духови кои го врзуваат умот и едноставно не можев да се натерам себеси да верувам.

Му благодарам на Бог што преку Светиот Дух ми покажа како да се молам и Неговата сила победи, иако кога почнав не знаев дека се молам за себеси.

Сигурна сум дека ја читаш оваа книга токму сега зашто си бил воден кон неа. Можеби и ти имаш тешкотии во оваа област. Ако имаш, те охрабрувам да се молиш во името на Исус. Преку моќта на Неговата крв, противстави им се на „духовите кои го врзуваат умот“. Моли се на овој начин не само еднаш, туку секогаш кога ќе искиушиш тешкотија во оваа област.

На ѓаволот никогаш не му недостасуваат огнени стрели за да ги фрли кон нас кога се обидуваме да одиме напред. Подигни го штитот на верата и запамети го Јаков 1:2-8 кој нè учи дека можеме да бараме од Бог мудрост во неволјите и Тој ќе ни даде и ќе ни покаже што да правиме.

Јас имав проблем, огнена стрела со каква не сум се соочила порано. Но Бог ми покажа како да се молам и бев ослободена.

И ти ќе бидеш ослободен.

Глава

7

*Размисли
за шѝо размислуваи*

*Размисли
за што размислувааш*

Глава
7

Божјото Слово нè учи за какви мисли треба да го трошиме времето.

Псалмистот вели дека тој размислува или медитира за Божјите заповеди. Тоа значи дека тој поминува многу време размислувајќи

за Божјите патишта, Неговите заповеди и Неговите учења. Во Псалм 1:3 се вели дека оној кој го прави ова... **е како дрво посадено [и одржувано] покрај вода изворска, кое својот род го дава навреме, и чиј лист не вене; и во сè што прави, напредува [и ќе созрева].**

Ќе размислам за Твоите заповеди и ќе ги насочувам очите мои кон најголемиот Твој [најважниот] на живојот обележани со Твојот закон].

Псалм 119:5

Многу е полезно да размислуваме за Божјото Слово. Колку повеќе време поминуваме во медитирање за Словото, толку повеќе ќе жнееме од Словото.

ВНИМАВАЈ ЗА ШТО РАЗМИСЛУВАШ!

...Внимавајте што слушате!... Со каква мера [на мислата и проучувањето] мерите [ја мерите вистината што ја слушате], со таква [доблест и знаење] ќе ви се мери, и уште ќе ви се додаде.

Марко 4:24

Колку прекрасен стих! Тој ни кажува дека колку повеќе време поминуваме размислувајќи за Словото што го слушаме

и читаме, толку повеќе сила и способност ќе имаме за да го извршуваме – толку повеќе знаење ќе имаме за тоа што сме го прочитале или слушнале. Во основа, ова ни кажува дека од Божјото Слово ќе го добиеме тоа што го вложуваме во него.

Особено внимание обрати на ветувањето дека големината на мислата и проучувањето што му ја посветуваме на Словото ја одредува големината на доблеста и знаењето што ќе ни се вратат.

Во „Толковниот речник на зборовите од Новиот Завет“ на Вајн пишува дека во некои преводи грчкиот збор *динамис*, што значи „сила“, е преведен како „доблест“. Друг превод на *динамис* е „способност“. Повеќето луѓе не го проучуваат Божјото Слово многу длабоко. Како последица од тоа, тие се збунети во однос на тоа зошто не се моќни христијани кои живеат победоносен живот.

Вистината е дека повеќето од нив не вложуваат многу сопствени напори во проучувањето на Словото. Тие можеби одат надвор и слушаат како други поучуваат или го проповедаат Словото. Можеби слушаат проповеди на касета или повремено ја читаат Библијата, но не се навистина посветени да го направат Словото важен дел од својот живот, вклучувајќи го и времето поминато во проучување на Словото.

Телото во основа е мрзливо и многу луѓе сакаат да добијат нешто за ништо (без напор од нивна страна); меѓутоа, така навистина не одат работите. Ќе кажам повторно, *човек ќе го добие од Словото што што е подготвен да го вложи во него.*

МЕДИТИРАЈ ЗА СЛОВТО

Блажен (среќен, успешен, кому може да му завидуваат) е оној човек, кој не оди на советот на безбожниците [следејќи ги нивните совети,

нивните планови и намери], не застанува [покорен и пасивен] на пат на грешници и не седи [да се одмори] во друштво на развратници [и подбивачи], туку му омилел законот Господов и за законот Негов [заповедите, поуците и учењата на Бог] дење и ноќе грижливо размислува (медитира и проучува).

Псалм 1:1,2

Според Вебстер, зборот *медитира* значи „1. размислува. 2. планира или замислува во умот... се впушта во размислување. Во „Толковниот речник на зборовите од Новиот Завет“ на Вајн пишува дека зборот *медитира* значи: „првенствено, да се грижи за, ...се посветува, практикува,...се труди,... практикува е актуелната смисла на зборот,... размислува, замислува,... смислува“.

Во Изреки 4:20 се вели: **Синко, внимавај на зборовите мои и приближи го увото кон поуците мои.** Ако го ставиме стихот од Изреки 4:20 заедно со овие дефиниции на зборот „медитира“ можеме да видиме дека му се посветуваме на Божјото Слово со тоа што медитираме за него, размислуваме за него, го набљудуваме, го вежбаме при нашето размислување. Основната идеја е дека, ако сакаме да го правиме тоа што го пишува во Божјото Слово, мора да поминуваме време размислувајќи за него.

Запамети ја старата изрека: Повторувањето е мајка на знаењето. Не можеме да очекуваме да станеме специјалисти за нешто во животот без многу да вежбаме, па зошто тогаш би очекувале во христијанството да биде поинаку?

МЕДИТИРАЊЕТО ДОВЕДУВА ДО УСПЕХ

Да не се оддалечува од устата твоја оваа книга за законот; туку поучувај се од неа дење и ноќе, за

да разбереш како да го извршуваш сето тоа, што е напишано во неа; зашто тогаш ти ќе имаш успех во твоите патишта и умно ќе постапуваш.

Исус Навин 1:8

Ако сакаш да бидеш успешен и да напредуваш во сите твои постапки, во Библијата пишува дека мора да медитираш за Божјото Слово дење и ноќе.

Колку време ти поминуваш размислувајќи за Божјото Слово? Ако имаш тешкотии во која било област од твојот живот, искрениот одговор на ова прашање може да ја открие причината зошто е така.

Поголемиот дел од мојот живот, не размислував за тоа за кое размислувам сега. Едноставно, размислував за што и да ми дојдеше на ум. Немав откровение дека сатаната може да вметне мисли во мојот ум. Голем дел од тоа што беше во мојата глава беше или лаги што сатаната ми ги кажуваше или чисти бесмислици – работи за кои навистина не вредеше да размислувам. Ѓаволот го контролираше мојот живот, зашто ги контролираше моите мисли.

РАЗМИСЛИ ЗА ШТО РАЗМИСЛУВАШ!

... Меѓу кои и ние живеевме некогаш во своите телесни страсти, [нашето однесување беше управувано од нашата расипана и телесна природа], извршувајќи ги желбите на телото и умот и бевме по природа чеда на гневот како и другите.

Ефешаните 2:3

Овде Павле нè предупредува дека не треба да бидеме водени од нашата телесна природа или да ги следиме импулсите на нашето тело, мислите на нашиот телесен ум.

Иако бев христијанка, имав неволји зашто не знаев како да ги контролирам своите мисли. Мислев на работи што му даваа работа на мојот ум, но кои не беа продуктивни на позитивен начин.

Морав да го изменам своето размислување!

Една работа што Господ ми ја кажа кога почна да ме поучува за бојното поле на умот стана најголема пресвртница за мене. Тој рече: „Размисли за што размислуваш“. Кога почнав да го правам тоа, за кратко време почнав да сфаќам зошто имав толку неволји во мојот живот.

Мојот ум беше во хаос!

Јас размислував за сите погрешни работи.

Одев во црква, одев веќе многу години, но никогаш всушност не размислував за тоа што го слушав. Сето тоа, така да се рече, влегуваше во едното, а излегуваше од другото уво. Читав по неколку стихови од Библијата секој ден, но никогаш не размислував за тоа што го читав. Јас не се *йосвейував* на Словото. Јас воопшто не размислував ниту го проучував тоа што го слушав. Затоа, немав никаква доблест, ниту знаење.

МЕДИТИРАЈ ЗА БОЖИТЕ ДЕЛА

**Ја споменуваме, Боже, милоста Твоја среде храмот
Твој.**

Псалм 48:9

Псалмистот Давид често зборува за медитирањето за сите прекрасни дела на Господ – моќните дела на Бог. Тој вели дека размислува за името на Господ, за милоста на Бог и за многу такви слични работи.

Кога се чувствува депресивен, во Псалм 143:4,5 напишал: **Опадна мојот дух во мене [обвиткан во тага], се скамени во мене срцето мое. Се сеќавам на одамнешните денови и размислувам за сите Твои дела, расудувам за делата на Твоите раце.**

Од овој дел можеме да видиме дека реакцијата на Давид кон неговите чувства на депресија и тага не беше да медитира за проблемот. Напротив, тој буквално му се противстави на проблемот со тоа што *избра* да се сеќава на добрите денови од минатото – размислувајќи за Божјите дела, за делата на Неговите раце. Со други зборови, тој размислуваше за добри работи, а тоа му помогна да ја совлада депресијата.

Никогаш не заборавај го ова: *Твојој ум игра важна улога во твојата љубега.*

Знам дека моќта на Светиот Дух што дејствува преку Божјото Слово е таа која носи победа во нашиот живот. Но голем дел од работата што треба да се заврши е да го сообразиме своето размислување со Бог и со Неговото Слово. Ако одбиеме да го направиме тоа, или ако мислиме дека тоа не е важно, никогаш нема да искусиме победа.

ПРЕОБРАЗУВАЈ СЕ ПРЕКУ ОБНОВУВАЊЕ НА ТВОЈОТ УМ

Немојте да се сообразувате со овој свет (ова време), [обликуван според и приспособен кон неговите надворешни, површни обичаи] туку преобразувајте (менувајте) се преку [целосното] обновувањето на вашиот ум [преку неговите нови идеали и нови сфаќања], за да можете [самите] да сфатите што

е Божја волја, што е добро, угодно и совршено [во Неговата слика за вас].

Римјаните 12:2

Апостол Павле во овој дел вели дека, ако сакаме да ја видиме Божјата добра и совршена волја докажана во нашиот живот, можеме – *ако* го обновуваме својот ум. Обновени во што? Обновени во Божјиот начин на размислување. Преку овој нов начин на размислување ќе се измениме или преобразиме во тоа што Бог сака да бидеме. Исус ја направи оваа преобразба можна преку Неговата смрт и воскресението. Тоа станува реалност во нашиот живот преку ова обновување на умот.

Овде сакам да кажам, за да не дојде до недоразбирање, дека правилниот начин на размислување нема *никаква* врска со спасението. Спасението е основано само врз крвта на Исус, на Неговата смрт на крстот и Неговото воскресение. Многу луѓе ќе бидат на небото зашто искрено Го прифатиле Исус како свој Спасител, но многу од овие луѓе никогаш нема да одат во победа, ниту ќе уживаат во добриот план што Бог го има за нивниот живот зашто не го обновиле својот ум според Словото.

Повеќе години јас бев една од тие луѓе. Бев новородена. Ќе одев на небото. Одев в црква и следев еден облик на религија, но всушност немав победа во мојот живот. Причината е тоа што размислував за погрешни работи.

РАЗМИСЛУВАЈ ЗА ОВИЕ РАБОТИ

Најпосле, браќа, сè што е вистинито, што е чесно, што е праведно, што е чисто, што е љубезно, што е на добар глас – ако е некаква доблест, ако е некаква

пофалба – размислувајте за тоа [сосредоточите го умот на тоа]!

Филипјаните 4:8

Во Библијата ни се дадени многу детаљни упатства за какви работи треба да размислуваме. Сигурна сум дека од овие различни стихови можеш да видиш дека сме поттикнувани да размислуваме за добри работи, работи што ќе нè изградат, а не што ќе нè урнат.

Нашите мисли сигурно влијаат врз нашите сфаќања и расположението. Сè што Господ ни вели е за наше добро. Тој знае што ќе нè направи среќни, а што ќе нè направи несреќни. Кога некој е полн со лоши мисли, тој е несреќен, а јас научив од личното искуство дека кога некој е несреќен, тој обично на крајот и другите ги прави несреќни.

Треба редовно да си запишуваш и да се запрашуваш: „За што размислувам?“ Одвои малку време за да размислиш за твојот умствен живот.

Да размислуваш за што размислуваш е многу полезно зашто сатаната обично ги лаже луѓето да мислат дека изворот на нивната несреќа или неволја е нешто друго, а не тоа што навистина е. Тој сака тие да мислат дека се несреќни поради тоа што се случува околу нив (нивните околности), но несреќата всушност е поради тоа што се случува во нив (нивните мисли).

Повеќе години јас навистина верував дека сум несреќна поради работите што другите луѓе ги правеа или не ги правеа. За мојата несреќа ги обвинував мојот сопруг и моите деца. Да беа поинакви, да беа почувствителни за моите потреби, да ми помагаа повеќе околу куќата, тогаш, си мислев, ќе бев среќна. Беше едно па друго повеќе години. Најпосле се соочив со вистината дека ниедна од овие работи не мора да ме прави

несреќна, ако решам да имам правилен однос. Моите мисли беа тие што ме правеа несреќна.

Сакам да кажам последен пат: *Размисли за шѝо размислуваи*. Можеби ќе откриеш некои од твоите проблеми и ќе бидеш на твојот пат кон слободата многу брзо.

ВТОР ДЕЛ:

Состојби на умо̄т

Вовед

Во каква состојба е твојот ум?

Дали си забележал дека состојбата на твојот ум се менува? Во еден миг можеш да бидеш смирен и спокоен, а во друг миг загрижен и вознемирен. Или може да бидеш убеден и сигурен во тоа, а подоцна твојот ум се наоѓа во збунета состојба токму во врска со тоа во кое претходно беше толку уверен и сигурен.

*А ние го имаме
Христјовиот ум (и
ги имаме мислиите,
чувствјиваа и намериите на
Неговиото срце).*
1 Коринќаните 2:16

Имаше мигови во мојот живот кога ги искусував овие работи, како и други. Имаше мигови кога изгледаше дека можам да Му верувам на Бог без мака, а потоа имаше други мигови кога сомневањата и неверието ме прогонуваа безмилосно.

Бидејќи ми изгледаше дека умот може да биде во толку многу различни состојби, почнав да се прашувам, кога мојот ум е нормален? Сакав да знам што е нормално за да можам да се соочам со ненормалните начини на размислување веднаш штом ќе се појават.

На пример, критизерскиот, осудувачкиот и сомничавиот ум верниците треба да го сметаат за ненормален. Меѓутоа, поголемиот дел од мојот живот, тоа беше нормално за мене – иако не требаше да биде. Бев навикната да го правам тоа и, иако мојот ум размислуваше на многу погрешен начин и предизвикуваше многу проблеми во мојот живот, не знаев дека има нешто погрешно во начинот на кој размислував.

Не знаев дека можам да направам нешто во врска со мојот умствен живот. Бев верник, и тоа повеќе години, но никој не ме

поучуваше за мојот умствен живот или за правилната состојба во која треба да биде умот на еден верник.

Нашиот ум не се раѓа повторно со искуството на Новото Раѓање – тој треба да се обновува (Римјаните 12:2). Како што реков неколкупати, обновувањето на умот е процес за кој е потребно време. Немој да се вознемируваш, дури и ако го прочиташ следниот дел од оваа книга и откриеш дека поголемиот дел од времето твојот ум е во состојба што не е нормална за некој кој го исповеда Христос како Спасител. Препознавањето на проблемот е првиот чекор кон заздравувањето.

Во мојот случај, почнав да станувам многу посериозна во мојот однос со Бог пред неколку години, и токму во тоа време Тој почна да ми открива дека многу од моите проблеми потекнуваа од моето погрешно размислување. Мојот ум беше во хаос! Се сомневам дека воопшто некогаш бил во состојба во која треба да биде – и, ако бил, тоа не траело долго.

Се чувствував поразена кога почнав да гледам од колку многу погрешни начини на размислување бев зависна. Се обидував да ги отфрлам погрешните мисли што ми доаѓаа на ум, а тие веднаш се враќаа. Но, малку по малку, слободата и избавувањето дојдоа.

Сатаната ќе се бори жестоко против обновувањето на твојот ум, но важно е да продолжиш да се молиш и да проучуваш во оваа област сè додека не извојуваш голема победа.

Кога твојот ум е нормален? Дали тој треба да скита насекаде, или би требало да може да остане сосредоточен на тоа што го правиш? Дали треба да бидеш вознемирен и збркан, или треба да бидеш спокоен и разумно сигурен во насоката по која треба да одиш во животот? Дали твојот ум треба да биде полн со сомневања и неверие, дали треба да бидеш вознемирен

и загрижен, измачуван од страв? Или е привилегија на Божјото чедо да ја префрли секоја своја грижа на Него? (1 Петар 5:7).

Божјото Слово нè учи дека ние го имаме Христовиот ум. Што мислиш, каков беше Неговиот ум кога живееше на земјата – не само како Син Божји, туку и како Син Човеков?

Продолжи во молитва со следниот дел од *Бојното поле на умови*. Верувам дека тој ќе ти ги отвори очите за нормалните и ненормалните начини на размислување за оној кој е ученик на Исус и кој решил да оди кон победа.

Глава

8

Кога мојот ум е нормален?

Кога мојот ум е нормален?

Обрати внимание дека Павле се моли јас и ти да имаме мудрост со тоа што ќе се просветлат „очите на нашето срце“. Врз основа на неколку работи што ги проучував, јас ги опишувам „очите на срцето“ како умот.

Како христијани, во каква состојба треба да биде нашиот ум? Со други зборови, која треба да биде нормалната состојба на умот на верникот? За да одговориме на ова прашање, треба да ги погледнеме различните функции на умот и на духот.

Според Божјото Слово, умот и духот работат заедно: ова јас го нарекувам принцип „умот му помага на духот“.

За да го разбереме подобро овој принцип, да видиме како тој функционира во животот на верникот.

[Бидејќи секогаш се молам] Бог на нашиот Госјод Исус Христос, Таткојто на славаа, да ви даде дух на мудрост и откровение [ироникливост] во мистериите и тајни] во целоснојто [длабоко и интимно] познавање на Него.

Молам и да ви се просветлат очите на вашето срце, за да знаете каква е надежта на Неговото призвање, какво е богајството на славаа на Неговото наследство во светиците (Неговите избраници).

Ефешаните 1:17,18

ПРИНЦИПОТ НА УМОТ–ДУХОТ

Зашто, кој од луѓето знае (осознава и разбира) што е во човекот, освен човечкиот дух кој е во него? Па така, никој не знае (не осознава и не разбира) што има во Бог, освен Божјиот Дух.

1 Коринќаните 2:11

Кога некој Го прима Христос како свој личен Спасител, Светиот Дух доаѓа да живее во него. Библијата нè учи дека Светиот Дух го познава Божјиот ум. Токму како што духот на човекот е единствениот кој ги знае неговите мисли, така и Бож

Бидејќи Светиот Дух живее во нас и бидејќи Тој го познава Божјиот ум, една од Неговите цели е да ни ја открие Божјата мудрост и откровение. Оваа мудрост и откровение му е дадена на нашиот дух, а нашиот дух потоа ги просветлува „очите на нашето срце“, кој е нашиот ум. Светиот Дух го прави ова за да можеме да разбереме практично што ни кажува духот.

НОРМАЛНО ИЛИ НЕНОРМАЛНО?

Како верници, ние сме духовни, но, исто така, сме и природни. Природното не секогаш го разбира духовното; затоа, неопходно потребно е нашиот ум да биде просветлен во однос на тоа што се случува во нашиот дух. Светиот Дух сака да ни го даде ова просветлување, но *умој честито го ипроушиа тоа што духот се обидува да ни го открие зашто е презафатен*. Умот кој е презафатен не е нормален. Умот е нормален кога е спокоен – не празен, туку спокоен.

Умот не треба да биде полн со резонирање, грижи, неспокој, страв и слично. Тој треба да биде смирен и спокоен. Кога ќе продолжиме со овој втор дел од книгава ќе видиш неколку ненормални состојби на умот и можеби ќе ги препознаеш како чести состојби на твојот ум.

Важно е да разбереме дека умот треба да се одржува во „нормалната“ состојба опишана во оваа глава. Спореди ја со вообичаената состојба на нашиот ум и ќе видиш зошто често толку малку ни е откриено од Светиот Дух и зошто премногу често чувствуваме дека ни недостасува мудрост и откровение.

Запамети, Светиот Дух се обидува да го просветли умот на верникот. Светиот Дух му дава информации од Бог на човековиот дух и, ако неговиот дух и неговиот ум си помагаат еден на друг, тогаш тој може да оди во божествена мудрост и откровение. Но, ако неговиот ум е презафатен, ќе го пропушти тоа што Господ се обидува да му го открие преку неговиот дух.

ЗДИВОТ ОД ТИВОК ВЕТЕР

Тогаш Бог му рече: „Излези и застани на гората пред лицето Господово; и, ете, Господ ќе мине, и голем и силен ветер кој ридови урива и соборува карпи пред Господ; но не е Господ во ветерот; по ветерот – земјотрес, но не е Господ во земјотресот; по земјотресот – оган, но не е Господ во огнот; по огнот – здив од тивок ветер, и таму е Господ“.

1 Цареви 19:11,12

Повеќе години се молев за откровение, барајќи од Бог да ми открие работи преку Неговиот Дух кој живееше во мене. Знаев дека тоа барање е библиско. Му верував на Словото и бев сигурна дека треба да барам и да примам. Сепак, поголемиот дел од времето се чувствував, како што јас го нарекував, како „духовен дудук“. Тогаш сфатив дека не примам многу од тоа што Светиот Дух сакаше да ми го открие само затоа што мојот ум беше толку див и зафатен што ги пропуштав информациите што ми се нудеа.

Замисли си двајца луѓе заедно во една просторија. Едниот се обидува да му шепне една тајна на другиот. Ако просторијата е исполнета со гласна бучава, иако пораката е искажана, оној кој ја чека тајната информација ќе ја пропушти само затоа што просторијата е премногу бучна за да може да слушне. Ако не внимава доволно, тој можеби нема ни да сфати дека некој му зборува.

Така е и со комуникацијата меѓу Божјиот Дух и нашиот дух. Начините на Светиот Дух се нежни; најчесто Тој ни зборува како што му зборуваше на пророкот во овој дел – во „здив од тивок ветер“. Затоа е неопходно да научиме да бидеме во состојба поволна за слушање.

ДУХОТ И УМОТ

Што значи тоа? Ќе се молам со духот [преку Светиот Дух кој е во мене], но ќе се молам и [интелигентно] со умот...

1 Коринќаните 14,15

Можеби подобар начин да се разбере овој принцип – „умот му помага на духот“ е да размислиме за молитвата. Апостол Павле во овој стих вели дека тој се моли и со духот и со умот.

Разбирам за што зборува Павле зашто и јас го правам тоа. Често се молам во духот (на непознат јазик); откако се молам на тој начин извесно време, често нешто ми доаѓа на ум за да се молам на мојот јазик (јазикот што го знам). Верувам дека на овој начин умот му помага на духот. Тие работат заедно за да ми ги дадат знаењето и мудроста од Бог на начин што можам да го разберам.

Ова се случува и обратно. Има мигови кога сакам да се молам, па затоа доаѓам пред Бог за молитва. Ако немам посебен поттик во духот, едноставно, почнувам да се молам со умот. Се молам за работи или состојби за кои сум свесна. Понекогаш овие молитви изгледаат навистина еднолични – не ми доаѓа помош од мојот дух. Изгледа дека се мачам, па затоа продолжувам со нешто друго за кое веќе знам.

Продолжувам на овој начин сè додека Светиот Дух Кој е во мене не почне да дејствува во мене во однос на некоја работа.

Кога ќе почне, знам дека сум погодила нешто за кое Тој сака да се молам, а не само нешто за кое јас се обидувам да се молам. На овој начин мојот ум и мојот дух работат заедно, помагајќи си еден на друг во извршувањето на Божјата волја.

ЈАЗИЦИ И ТОЛКУВАЊЕ

Затоа оној кој зборува на [непознат] јазик, нека се моли [за сила] за да може да го толкува. Зашто, ако се молам на [непознат] јазик, мојот дух [преку Светиот Дух кој е во мене] се моли, но мојот ум е бесплоден [не дава плод и не му помага никому].

1 Коринќаните 14:13,14

Еден друг пример за начинот на кој духот и умот работат заедно е дарот на јазичи со толкување.

Кога зборувам на јазичи, мојот ум е бесплоден сè додека Бог не ми даде мене или на некој друг разбирање за тоа што го зборувам; тогаш мојот ум станува плоден.

Те молам имај на ум дека даровите не се јазичи и превод. Преводот значи точен збор по збор приказ на пораката, а при толкувањето некој дава разбирање на тоа што некој друг го кажал, но во стилот на самиот толкувач изразен преку неговата особена личност.

Еве еден пример: Сестра Смит може да застане в црква и да даде порака на непознат јазик. Тоа доаѓа од нејзиниот дух и ниту таа, ниту некој друг знае што кажува таа. Бог може да ме поттикне мене да разберам што кажува пораката, но можеби на еден општ начин. Кога ќе истапам во вера и почнам да го толкувам тоа што е кажано, ја правам пораката разбирлива за сите. Но тоа доаѓа преку мене на мојот особен начин на изразување.

Молитвата во духот (на непознат јазик) и толкувањето (на тој непознат јазик) е прекрасен начин да го разбереме принципот „умот му помага на духот“. Духот кажува нешто, а на умот му е дадено разбирање.

Сега размисли за ова: Ако сестра Смит зборува на непознат јазик, а Бог бара некого за да му даде толкување, Тој ќе мора да ме одмине, ако мојот ум е премногу див и зафатен за да слушне. Дури и ако Тој се обиде да ми го даде толкувањето, јас нема да го примам.

Кога бев млада во верата и учев за духовните дарови, се молев речиси само на јазици. Откога помина извесно време, молитвениот живот почна да ми станува здодевен. Кога зборував со Господ за тоа, Тој ми кажа дека ми е здодевно зашто не го разбираам тоа за кое се молев. Иако сфаќам дека не *секогаш* морам да го разберам тоа за кое се молам во духот, научив дека ваквиот начин на молитва е надвор од рамнотежа и не е најплодниот, ако *никогаш* немам никакво разбирање.

СПОКОЕН, ПОДГОТВЕН УМ

Цврстиот по дух [и по склоност и по карактер] Ти го пазиш во совршен мир, зашто на Тебе се надева.

Исаија 26:3

Се надевам дека од овие примери можеш лесно да видиш дека твојот ум и твојот дух навистина работат заедно. *Зашто, многу е важно да го одржуваш твојот ум во нормална состојба.* Во спротивно, тој не може да му помага на твојот дух.

Сатаната, се разбира, го знае овој факт, па затоа го напаѓа твојот ум, водејќи војна против тебе на бојното поле на твојот ум. Тој сака да го преполни и да го преоптовари твојот ум

исполнувајќи го со секакви погрешни мисли за да не биде слободен и достапен да може Светиот Дух да дејствува преку твојот човечки дух.

Умот треба да биде спокоен. Како што ни вели пророкот Исаија, кога умот е сосредоточен на вистинските работи, ќе биде спокоен.

Сепак, умот треба да биде и подготвен. Ова станува невозможно кога тој е преполн со работи што никогаш не би требало да ги носи.

Размисли повторно: колку од времето твојот ум е нормален?

Глава

9

Заскийан, зачуден ум

Заскиџан, зачуден ум

Во претходната глава рековме дека умот кој е презафатен не е нормален. Една друга состојба на умот, која е ненормална, е кога тој скита насекаде. Неспособноста да се сосредоточи значи психички напад од ѓаволот.

Зайџоа, соберейте си го умоџ...

1 Петар 1:13

Многу луѓе повеќе години му дозволуваат на својот ум да скита, зашто никогаш не ги примениле принципите на дисциплина во својот умствен живот.

Многу често луѓето кои изгледа дека не можат да се концентрираат мислат дека се ментално заостанати. Меѓутоа, неспособноста за концентрација може да биде последица од тоа што некој повеќе години му дозволувал на умот да прави што сака и да го прави тоа кога сака. Недостигот на концентрација може да биде и симптом на недостиг на витамини. Одредени Б-витамини ја поттикнуваат концентрацијата, па затоа, ако не можеш да се концентрираш, запрашај се дали правилно се храниш и дали си здрав.

И премореноста може да влијае врз концентрацијата. Јас открив дека кога сум преморена сатаната се обидува да го нападне мојот ум, зашто знае дека е потешко да му се противставиме во вакви мигови. Ѓаволот сака јас и ти да мислиме дека сме ментално заостанати за да не се обидеме да направиме што било што би му предизвикало тешкотии. Тој сака ние пасивно да ја прифатиме секоја лага што ќе ни ја каже тој.

Една од нашите ќерки имаше тешкотии со концентрацијата во текот на детството. Читањето ѝ беше тешко зашто концентрацијата и разбирањето одат рака за рака. Многу деца, па дури и некои возрасни луѓе не го разбираат тоа што го читаат. Нивните очи ги гледаат зборовите на страницата, но нивниот ум не го разбира тоа што е прочитано.

Често неразбирањето е последица од недостигот на концентрација. Јас знам дека можам да прочитам една глава од Библијата или од друга книга и наеднаш да сфатам дека воопшто не знам што сум прочитала. Можам да се вратам назад и да ја прочитам повторно и сето тоа да ми изгледа ново зашто, иако моите очи ги виделе зборовите на страницата, мојот ум заскитал на некое друго место. Бидејќи не сум останала сосредоточена на тоа што го правам, не можев да го разберам тоа што го читав.

Често вистинската причина за недостигот на концентрација е недостигот на внимание, предизвикан од заскитан ум.

ЗАСКИТАН УМ

Чувај ја ногата своја [насочи го умот на тоа што го правиш]...

Проповедник 5:1

Верувам дека изразот „чувај ја ногата своја“ значи „немој да губиш рамнотежа или да одиш по погрешен пат“. Објаснувањето на оваа фраза покажува дека за да останеме на вистинскиот пат треба да го насочиме нашиот ум на тоа што го правиме.

Јас имав заскитан ум и морав да го вежбаам со дисциплина. Не беше лесно и сè уште понекогаш се враќам назад. Додека се обидувам да завршам некој проект, наеднаш сфаќам дека мојот

ум, едноставно, заскитал кон нешто друго што нема никаква врска со тоа што го правам. Сè уште не сум стигнала до место на совршена концентрација, но барем сфаќам колку е важно да не дозволувам мојот ум да оди каде што сака, кога ќе посака.

Во речникот на Вебстер зборот *скиџа* се дефинира како:
1. Се движи наоколу бесцелно: талка. 2. Оди по заобиколен пат или со неопределена брзина: броди. 3. Се движи по неопределен тек или насока: лута...5. Размислува или се изразува нејасно или неповрзано.

Ако си како мене, можеш да седиш на неделната служба в црква и да слушаш што зборува говорникот, да уживаш и да учиш од тоа што се зборува и наеднаш твојот ум да почне да скита. По извесно време „се будиш“ и сфаќаш дека не се сеќаваш на ништо од тоа што се случува. Иако твоето тело е во црквата, твојот ум е во трговскиот центар разгледувајќи низ продавниците или дома во кујната, готвејќи вечера.

Запамети, во духовната војна умот е бојното поле. Токму таму непријателот напаѓа. Тој многу добро знае дека, иако некој е в црква, ако не може да го сосредоточи својот ум на тоа што се поучува, тој нема никаква полза од тоа што е таму. Ѓаволот знае дека еден човек не може да се дисциплинира себеси за да заврши одреден проект, ако не може да го дисциплинира својот ум и да го сосредоточи на тоа што го прави.

Овој феномен на скитање на умот се случува и за време на разговор. Има мигови кога мојот сопруг Дејв ми зборува и јас слушам извесно време; тогаш наеднаш сфаќам дека не сум слушнала ниту збор од тоа што ми го кажал. Зошто? Бидејќи сум дозволила мојот ум да заскита кон нешто друго. Моето тело стои таму и изгледа дека слушам, сепак во умот јас не слушам ништо.

Повеќе години, кога ќе се случеше вакво нешто, се преправав дека знам точно што рекол Дејв. Сега копирам и велам: „Може ли да се вратиш и да го повториш тоа? Дозволив мојот ум да заскита и не слушнав ништо што ми рече“.

На овој начин чувствувам дека барем се соочувам со проблемот. Соочувањето со проблемите е единствениот начин да стигнеме до победничката страна!

Јас заклучив дека, ако Ѓаволот вложува големи напори да ме нападне со заскитан ум, тогаш, веројатно, се зборува за нешто што треба да го слушнам.

Еден од начините на кои можеме да се бориме против непријателот во оваа област е да ги исползуваме касетите што ги обезбедуваат повеќето цркви. Ако сè уште не си научил да го дисциплинираш својот ум да се сосредоточи на тоа што се зборува во црквата, тогаш купувај касети од службата секоја недела и слушај ги онолку пати колку што ти е потребно за да ја сфатиш пораката.

Ѓаволоӣ ќе се оӣкаже кога ќе види дека тӣи немаш намера да се ӣредагеш.

Запамети, сатаната сака да мислиш дека си ментално заостанат – дека нешто не е во ред со тебе. Но вистината е дека треба само да почнеш да го дисциплинираш својот ум. Не дозволувај му да скита насекаде, правејќи сè што ќе посака. Почни од денеска да „ја чуваш ногата своја“, да го сосредоточуваш својот ум на тоа што го правиш. Ќе треба да вежбаш извесно време. За да се откажеш од старите навики и за да создадеш нови навики е потребно време, но на крајот тоа навистина вреди.

ЗАЧУДЕН УМ

Вистина ви велам, ако некој ѝ рече на оваа гора: „Дигни се и фрли се во морето“, а не се посомнева во своето срце, туку верува дека ќе се збидне тоа што го рекол, така и ќе биде.

Затоа ви велам: сè што ќе побарате во молитва, верувајте (имајте доверба и бидете уверени) дека го примивте и ќе ви се збидне.

Марко 11:23,24

Соочена со една работа или со друга, јас често почнувам да се слушам самата како велам: „Се прашувам“. На пример:

„Се прашувам какво ќе биде времето утре“.

„Се прашувам што да облечам за забавата“.

„Се прашувам какви оценки ќе има Дени (мојот син) во свидетелството“.

„Се прашувам колку луѓе ќе дојдат на семинарот“.

Речникот делумно го дефинира зборот *зачуденост* во именска форма како „чувство на збунетост или сомневање“ и во глаголска форма како „да биде исполнет со љубопитство или сомнение“.

Со текот на времето сфатив дека ми е многу подобро кога правам нешто позитивно отколку да се прашувам постојано за сè што можам да замислам. Место да се прашувам какви оценки ќе има Дени, можам да верувам дека ќе добие добри оценки. Место да се прашувам што да облечам за забавата, можам да решам што ќе облечам. Место да се прашувам за времето или за тоа колку луѓе ќе присуствуваат на некое од моите предавања,

можам да му ја предадам работата на Господ и да Му верувам дека сè ќе биде добро, без оглед што ќе се случи.

Зачуденоста ја прави личноста нерешителна, а нерешителноста создава збунетост. Зачуденоста, нерешителноста и збунетоста ја спречуваат личноста да го прими од Бог, преку вера, одговорот на нејзината молитва или потреба.

Обрати внимание дека во Марко 11:23, 24 Исус не рече: „Што и да побарате во молитва, *ӣрашувај̄ӣе* се дали ќе го добиете“. Напротив, Тој рече: „Сè што ќе побарате во молитва, *верувај̄ӣе* дека го примивте и ќе ви се збидне“.

Како христијани, како *верници*, ние треба да веруваме – а не да се сомневаме!

Глава

10

Збунет̄и ум

Збунети ум

Откривме дека зачуденоста и збунетоста се роднини. Зачуденоста, место да бидеме решителни во мислите, може да предизвика и предизвикува сомневање и збунетост.

Јаков 1:5-8 се одлични стихови што ни помагаат да разбереме како да ги совладаме зачуденоста, сомневањата и збунетоста и да го примиме тоа што ни треба од Бог. За мене, „човекот кој се сомнева“ е одраз за збунетост, додека тој оди напред – назад, напред – назад, никогаш не определувајќи се за ништо. А веднаш штом ќе помисли дека донесол некакво решение, токму тогаш доаѓаат зачуденоста, сомневањата и збунетоста кои повторно го тераат да се сомнева. Тој не е сигурен во ништо.

Ако некому од вас му недостигна мудросѝ, нека ја бара од Бог, Кој им дава на сѝте изобилно и без ѝрекoр – и ќе му биде дадена. Но нека бара со вера, без никакво сомнение (без да се колеба и без да се двоуми), зашѝто оној кој се сомнева (се колеба, се двоуми) е сличен на морски бран кого ветѝерoѝ го дига и го ѝтера. Таквиoѝ човек нека не мисли дека ќе ѝрими нешѝто [шѝто ќе ѝобара] од Госѝод, зашѝто човекоѝ кој се двоуми (кој се колеба, кој е несигурен, кој е нерешѝтелен] е нейoсѝојан на сѝте свои ѝаѝишѝта [во своѝте мисли, во своѝте чувсѝва, во своѝте решенија].

Јаков 1:5-8

Јас голем дел од мојот живот го живеев така, не сфаќајќи дека Ѓаволот објавил војна против мене и дека мојот ум е бојното поле. Бев целосно збунета за сѝ, а не разбирав зошто.

РЕЗОНИРАЊЕТО ВОДИ КОН ЗБУНЕТОСТ

...МалOVERНИ, зошто расправате меѓу себе?...

Матеј 16:8

Досега зборувавме за зачуденоста и ќе зборуваме повеќе за сомневањето во следната глава. Сега би сакала да зборувам малку повеќе за збунетоста.

Голем дел од Божјиот народ, несомнено, е збунет. Зошто? Како што видовме, една од причините е зачуденоста. Друга причина е резонирањето. Во речникот зборот *резонира* делумно се дефинира во својата именска форма како „главен факт или мотив што ѝ дава логична смисла на една претпоставка или појава“ и во својата глаголска форма како „да ја ползува способноста за расудување: размислува логично“.

Еден едноставен начин да се каже ова е дека резонирањето се случува кога една личност се обидува да сфати „зошто“ нешто се случува. Резонирањето прави умот долго да се врти околу една состојба, прашање или настан, обидувајќи се да ги сфати сите негови сложени составни делови. Ние резонираме кога анализираме некоја изјава или учење за да видиме дали тоа е логично и да ги занемариме, ако не се логични.

Сатаната често ја краде Божјата волја од нас поради резонирањето. Господ може да нè поттикне да направиме некоја работа, но, ако за нас тоа нема смисла – ако не е логична – може да бидеме во искушение да ја занемариме. Тоа што Бог нè поттикнува да го направиме не секогаш има логична смисла за нашиот ум. Нашиот дух може да го потврди тоа, а нашиот ум да го отфрли, особено ако е надвор од вообичаеното или е непријатно, или ако бара лично жртвување или неудобност.

НЕ РЕЗОНИРАЈ ВО УМОТ,
БИДИ МУ ПОСЛУШЕН САМО НА ДУХОТ

А душевниот човек не го прима тоа што е од Божјиот Дух, зашто тоа за него е безумство и не може да го разбере, зашто за тоа треба да расудува на духовен начин.

1 Коринќаните 2:14

Еве една практична, лична илустрација која, се надевам, ќе ти даде повеќе разбирање за прашањето на резонирање во умот наспроти послушноста во духот.

Едно утро додека се облекував за да служам на една неделна средба што се одржуваше близу до мојот роден град, почнав да размислувам за жената која ја водеше нашата служба за помагање и колку таа беше верна. Во моето срце се појави желба да направам нешто за да ја благословам на некој начин.

„Татко, Рут Ен е голем благослов за нас сиве овие години“, – се молев – „што можам да направам за да ја благословам?“

Моите очи веднаш се насочија кон новиот црвен фустан, што висеше во мојот плакар, и во моето срце знаев дека Господ ме поттикнува да ѝ го дадам тој фустан на Рут Ен. Иако го купив пред три месеци, никогаш не го облеков. Всушност, тој сè уште висеше во најлонот во кој го донесов дома. Навистина многу ми се допаѓаше, но секогаш кога ќе помислев да го облечам, поради некоја причина немав желба да го облечам.

Запамети, кога реков дека моите очи се насочија кон црвениот фустан, знаев дека треба да ѝ го дадам на Рут Ен. Меѓутоа, јас навистина не сакав да го дадам, така што веднаш почнав да резонирам во умот дека Бог не би можел да ми каже да ѝ го дадам црвениот фустан, зашто беше сосема нов,

никогаш не беше облечен, доста скап – а јас дури купив и црвени и сребрени обетки за да одговараат со него!

Ако го држев својот душевен ум надвор од состојбата и продолжев да бидам чувствителна на Бог во мојот дух, сè ќе беше добро, но ние луѓето имаме способност да се лажеме самите преку резонирањето кога навистина не сакаме да го направиме тоа што Бог ни вели да го направиме. По неколку минути ја заборавав целата состојба и ја продолжив својата работа. Вистината е во тоа што не сакав да го дадам фустанот зашто беше нов и ми се допаѓаше. Мојот ум дојде до заклучок дека желбата што ја почувствував не би можела да биде од Бог, туку дека ѓаволот се обидуваше да ми одземе нешто во кое уживав.

По неколку недели се подготвував за една друга средба на истото место како претходно, кога повторно името на Рут Ен ми дојде на срце. Почнав да се молам за неа. Ја повторив целата сцена уште еднаш и реков: „Татко, Рут Ен е голем благослов за нас, што можам да направам за да ја благословам?“ Веднаш повторно го видов црвениот фустан и сетив некакво мачно чувство зашто сега се сетив на претходната случка (која брзо и целосно ја заборавав.)

Овојпат немаше бегање; морав или да се соочам со вистината дека Бог ми покажуваше што треба да направам и да го направам тоа, или, едноставно, да речам: „Знам што ми покажуваш, Господе, но јас нема да го направам тоа“. Го сакам Господ премногу за да Му бидам свесно и намерно непослушна, па така почнав да разговарам со Него за црвениот фустан.

За неколку минути сфатив дека при претходната случка го одвратив својот пат од Божјата волја и ми беше потребен само еден миг за да го направам тоа. Помислив дека тоа што го слушнав не би можело да биде од Господ, зашто фустанот беше

нов. Сепак, сега сфатив дека во Библијата никаде не пишува дека треба да даваме само стари работи! Ќе биде поголема жртва за мене да го дадам фустанот зашто е нов, но ќе биде и поголем благослов за Рут Ен.

Кога го отворив своето срце пред Бог, Тој почна да ми покажува дека го купив фустанот за да може Рут Ен да го облече прва; токму тоа беше причината што никогаш не можев да решам да го облечам. Господ цело време сакаше да ме исползува како Негов посредник за да ја благослови Рут Ен. Но јас имав своја идеја за фустанот и, сè додека не бев подготвена да се откажам од својата идеја, не можев да бидам водена од Духот.

Овој особен настан ме научи многу. Сознанието за тоа колку лесно можеме да бидеме водени од својата глава и да дозволиме резонирањето да нè одвои од Божјата волја во мене предизвика страв „од почит“ од резонирањето.

Запамети, според 1 Коринќаните 2:14, природниот човек не го разбира духовниот човек. Мојот телесен ум (мојот природен човек) не го разбираше давањето нов фустан што никогаш не сум го носела, но мојот дух (мојот духовен човек) многу добро го разбираше тоа.

Се надевам дека овој пример ќе ти даде повеќе разбирање во оваа област и ќе ти помогне да одиш по Божјата волја повеќе од кога било порано.

(Патем, знам дека, веројатно, се прашуваш дали воопшто ѝ го дадов фустанот на Рут Ен. Да, ѝ го дадов, а таа сега работи во нашата канцеларија со полно работно време и сè уште понекогаш го носи црвениот фустан на работа.)

БИДЕТЕ ИЗВРШИТЕЛИ НА СЛОВОТО!

И бидете извршители на Словото [бидете ѝ послушни на пораката], а не само слушатели кои се лажат самите [резонирајќи спротивно од Вистината].

Јаков 1:22

Секогаш кога ќе видиме што пишува во Словото и ќе одбиеме да го направиме тоа, тогаш резонирањето се вовлекло во нас и нè излажало да веруваме во нешто друго, а не во вистината. Ние не можеме да поминуваме премногу време обидувајќи се да разбереме (умствено) сè што пишува во Словото. Ако носиме сведоштво во духот, можеме да одиме напред и да го направиме тоа.

Јас сфатив дека Бог сака да Му бидам послушна, без оглед на тоа дали тоа ми се допаѓа или не, дали сакам да го направам или дали мислам дека тоа е добра идеја.

Кога Бог зборува, преку Словото или преку нашиот внатрешен човек, ние не треба да резонираме, да расправаме или да се прашуваме дали тоа што Тој го вели е логично.

Кога Бог зборува, ние треба да се мобилизираме – а не да рационализираме.

ВЕРУВАЈ МУ НА БОГ, А НЕ НА ЧОВЕЧКИОТ РАЗУМ

Надевај се на Господ од сè срце и не потпирај се врз твојот разум.

Изреки 3:5

Со други зборови, не потпирај се врз резонирањето. Резонирањето ја отвора вратата за лагата и носи голема конфузија.

Еднаш Го прашав Господ зошто толку многу луѓе се збунети, а Тој ми одговори: „Кажим им да престанат да се обидуваат да разберат сè и тогаш ќе престанат да бидат збунети“. Со текот на времето видов дека тоа е апсолутна вистина. Резонирањето и збунетоста одат заедно.

Јас и ти можеме да размислуваме за некоја работа во своето срце, можеме да го принесеме пред Господ и да видиме дали Тој сака да ни даде разбирање, но во мигот кога ќе почнеме да се чувствуваме збунети, тогаш сме отишле предалеку.

Резонирањето е опасно поради многу причини, а една од нив е оваа: можеме да резонираме и да сфатиме нешто што ни изгледа дека има смисла. Но тоа што сме заклучиле дека е точно, сепак може да биде неточно.

Човековиот ум ја сака логиката, редот и разумот. Тој сака да се занимава со тоа што го разбира. Затоа ние настојуваче да ги ставаме нештата во средени мали кутии во преградите на нашиот ум, мислејќи: „Ова сигурно е така зашто многу добро се вклопува овде“. Можеме да најдеме нешто со кое нашиот ум е задоволен, а сепак наполно да грешиме.

Апостол Павле во Римјаните 9:1 вели: **Ја зборувам вистината во Христос, не лажам, мојата совест ми сведочи [просветлена и поттикната] во Светиот Дух.** Павле знаеше дека постапува правилно, не затоа што неговото резонирање му велеше дека е во право, туку затоа што носеше сведоштво во својот дух.

Како што видовме, умот понекогаш му помага на духот. Умот и духот работат заедно, но духот е повозвишениот орган и треба секогаш да му даваме поголема чест отколку на умот.

Ако знаеме во својот дух дека нешто е погрешно, не треба да му дозволиме на разумот да нè наговори да го направиме

тоа. Исто така, ако знаеме дека нешто е добро, не треба да му дозволиме на разумот да нè спречи да го направиме тоа.

Бог ни дава разбирање за многу работи, но не мора да разбереме сè за да одиме со Господ и да бидеме послушни на Неговата волја. Постојат мигови кога Бог остава големи прашалници како алатки во нашиот живот за да ја зголеми нашата вера. Неодговорените прашања го распнуваат телесниот живот. За човечките суштества е тешко да се откажат од резонирањето и едноставно да Му веруваат на Бог, но кога процесот ќе заврши, умот влегува во место на спокојство.

Резонирањето е една од оние „работни активности“ со кои се занимава умот, која ги спречува мудроста и откриеното знаење. Постои голема разлика меѓу умственото знаење и откриеното знаење.

Не знам за тебе, но јас сакам Бог да ми открива работи на начин на кој ќе *знам* во мојот дух дека тоа што ми е откриено во умот е точно. Не сакам да резонирам, да претпоставувам и да бидам логична, вртејќи се во умот постојано околу некое прашање сè додека не станам изморена и збунета. Сакам да го искусам мирот во умот и во срцето кој доаѓа од довербата во Бог, а не во мојата човечка мудрост и разбирање.

Јас и ти мора да растеме кон местото каде што ќе бидеме задоволни што го познаваме Оној Кој знае, дури и кога ние самите не знаеме.

РЕШИ ДА НЕ ЗНАЕШ НИШТО ДРУГО,
ОСВЕН ХРИСТОС

А јас, кога дојдов кај вас, браќа, не дојдов со надмоќен говор или мудрост, навестувајќи ви го Божјото сведоштво [во однос на тоа што Тој го направи

преку Христос за спасение на луѓето]; зашто решив да не знам меѓу вас ништо (да не бидам запознаен со ништо, да не покажувам никакво знаење за ништо и да не бидам свесен за ништо) друго, освен Исус Христос (Месијата), и тоа распатиот.

1 Коринќаните 2:1,2

Ваков беше пристапот на Павле кон знаењето и резонирањето, а јас почнав да го разбирам и да го ценам тоа. Ми требаше многу време, но најпосле сфатив дека многу често, колку помалку знам толку сум посреќна. Понекогаш дознаваме толку многу што стануваме многу несреќни.

Јас отсекогаш бев многу љубопитна личност. Морав сè да разберам за да бидам задоволна. Бог почна да ми покажува дека моето постојано резонирање беше основата за мојата збунетост и дека тоа ме спречуваше да го примам тоа што Тој сакаше да ми го даде. Тој рече: „Дојс, мораш да го оставиш настрана телесното резонирање, ако воопшто очекуваш да имаш мудрост“.

Сега сфаќам дека се чувствував многу сигурна, ако ги разбирав работите. Не сакав нејасни работи во мојот живот. Сакав да имам контрола – и кога не ги разбирав нештата, се чувствував надвор од контрола – преплашена. Но нешто ми недостасуваше. Немав спокојство и бев физички преморена од резонирање.

Овој вид постојана погрешна ментална активност дури ќе го измори и твоето физичко тело. Тоа може да те премори!

Бог побара од мене да се откажам од тоа и цврсто му го препорачувам тоа на секој човек кој е зависен од резонирањето. Да, реков зависен од резонирањето. Можеме да станеме зависни од некоја погрешна ментална активност исто како

што некој друг може да стане зависен од дрога, алкохол или никотин. Јас бев *зависна* од резонирањето и кога се откажав од тоа имав симптоми на откажување. Се чувствував изгубена и преплашена зашто не знаев што се случува. Дури ми беше и здодевно.

Поминав толку многу од моето ментално време во резонирање што кога се откажав од тоа, морав да се навикнам на тоа што мојот ум беше толку спокоен. Извесно време ми беше здодевно, но сега многу ми се допаѓа. Иако бев навикната постојано да го напрегнувам мојот ум за сè, сега не можам да ја поднесам болката и маката на резонирањето.

Резонирањето не е нормалната состојба во која Бог сака да биде нашиот ум.

Биди свесен дека кога умот е исполнет со резонирање, тоа не е нормално. Барем не за христијанинот кој сака да биде победоносен – верникот кој сака да ја извојува војната што се води на бојното поле на умот.

Глава

11

Колеблив, скејттичен ум

Колеблив, скејтичен ум

За сомневањето и неверието ...*МалOVERНИКУ, зошто се обично зборуваме заедно како да ѝсомнева?*

се едно исто. Всушност, иако може да бидат поврзани, двете се сосема различни работи. Матеј 14:31

И се чудеше на нивно ѝ неверие...

Во *Толковниот речник на зборовите од Новиот Завет* на Вајн сомневањето делумно се дефинира во глаголската форма како „стои на два пата...укажувајќи на несигурност за кој пат да се определи,...се вели за верници чија вера е мала... да биде вознемирен, поради загрижена состојба на умот, или колебање меѓу надежта и стравот...“ Марко 6:6

Во истиот речник се забележува дека едниот од двата грчки зборови преведени како *неверие* секогаш е преведен како „непослушност“ во некои преводи на Новиот Завет.

Така, кога ќе ги видиме овие две моќни оружја на непријателот, гледаме дека сомневањето го тера човекот да се колеба меѓу две определби, а неверието води кон неп

Мислам дека многу ќе ни помогне, ако можеме да препознаеме со што точно ѓаволот се обидува да нè нападне. Дали се соочуваме со сомневање или со неверие?

СОМНЕВАЊЕ

Уште колку ли ќе куцате на две колена?

1 Цареви 18:21

Еднаш слушнав една приказна што ќе фрли светлина врз сомневањето.

Си беше еден човек кој беше болен и кој го исповедаше Словото врз своето тело, цитирајќи стихови на исцеление и верувајќи дека исцелението ќе се покаже. Правејќи го тоа, тој повремено беше напаѓан со мисли на сомневање.

Откога помина низ тежок период и почна да се обесхрабрува, Бог му ги отвори очите за духовниот свет. Еве што виде тој: демон кој му кажува лаги, велејќи му дека нема да биде исцелен и дека исповедањето на Словото нема да успее. Но тој исто така виде дека секогаш кога го исповедаше Словото, од неговата уста излегуваше светлина како меч, а демонот се свиткуваше и паѓаше наназад.

Кога Бог му ја покажа оваа визија, човекот тогаш сфати зошто е толку важно да продолжи да го исповеда Словото. Тој виде дека самиот навистина има вера и токму затоа демонот го напаѓаше со сомневање.

Сомневањето не е нешто што Бог го става во нас. Во Библијата пишува дека Бог на секој човек му дава ...**мера на верата** (Римјаните 12:3). Бог става вера во нашите срца, но ѓаволот се обидува да ја уништи нашата вера напаѓајќи нè со сомневање.

Сомневањето доаѓа во облик на мисли кои се во спротивност со Божјото Слово. Токму затоа е важно за нас да го познаваме Божјото Слово. Ако го познаваме Словото, тогаш ќе можеме да препознаеме кога ѓаволот нè лаже. Биди сигурен дека тој нè лаже за да ни го украде тоа што Исус го откупи за нас преку Неговата смрт и воскресението.

СОМНЕВАЊЕ И НЕВЕРИЕ

Иако не постоеше надеж [за Авраам, поради човечки причини], тој се надеваше и поверува дека ќе стане татко на многу народи, според тоа што е речено: „Такво [безбројно] ќе биде твоето потомство“.

И не ослабувајќи во верата кога го имаше предвид своето веќе [целосно] безживотно тело, зашто беше на околу сто години, и [кога ја имаше предвид] безживотноста на Сарината [умртвена] утроба, а почитувајќи го Божјото ветување, не скршна во неверие (не се посомнева), туку закрепна во верата и Му одаде слава на Бог, наполно уверен дека тоа што Тој го ветил, може да го исполни.

Римјаните 4:18-21

Кога сум во битка, кога знам што ми ветил Бог, а сепак сум нападната со сомневање и неверие, сакам да го читам овој дел и да медитирам за него.

Авраам доби ветување од Бог дека ќе направи тој да добие наследник од своето тело. Многу години дојдоа и си заминаа, а сè уште немаше дете како резултат на односот меѓу Авраам и Сара. Авраам сè уште стоеше во вера, верувајќи дека тоа што Бог го рекол, тоа и ќе се случи. Додека стоеше во верата, беше напаѓан со мисли на сомневање, а духот на непослушноста го тераше да Му биде непослушен на Бог.

Непослушноста во една ваква состојба може да биде едноставно да се откажеме кога Бог ни вели да продолжиме. Непослушност значи игнорирање на Божјиот глас, или на што било кое Бог ни го зборува лично, а не само грешење против Десетте заповеди.

Авраам продолжи да биде непоколеблив. Тој продолжи да Го слави и обожава Бог. Во Библијата пишува дека додека го правел тоа, неговата вера станувала сè поцврста.

Гледаш, кога Бог ни вели нешто или бара од нас да направиме нешто, верата да поверуваме во тоа или да го направиме тоа доаѓа со зборот од Бог. Би било смешно Бог да очекува од нас да направиме нешто, а да не ни ја даде способноста да веруваме дека можеме да го направиме тоа. Сатаната знае колку ќе бидеме опасни со срце полно со вера, па затоа нè напаѓа со сомневање и неверие.

Не дека ние немаме вера, туку, едноставно, сатаната се обидува да ја уништи нашата вера со лаги.

Да ти дадам еден пример. Се однесува на времето кога го примив мојот повик за служба. Беше едно вообичаено утро како и секое друго утро, освен што бев исполнета со Светиот Дух три недели претходно. Штотуку го завршив слушањето на мојата прва касета со поуки. Тоа беше порака од пастор Реј Мосхолдер со наслов „Премини на другата страна“. Бев трогната во срцето и вчудовидена што некој може да поучува цел час само за еден стих од Библијата и дека целата негова поука ќе биде интересна.

Додека го местев креветот, наеднаш почувствував огромна желба во мене да го поучувам Божјото Слово. Тогаш го слушнав Божјиот глас кој ми рече: „Ќе одиш насекаде и ќе го поучуваш Моето Слово и ќе имаш голема служба на поучување преку касети“.

Не постоеше никаква природна причина да верувам дека Бог всушност ми зборуваше, или дека некогаш ќе можам да го правам или ќе го правам тоа што мислев дека штотуку го слушнав. Имав многу тешкотии во себе. Не изгледав како

„материјал за служба“, но Бог ги избира слабите и безумните нешта во светот за да ги посрами мудрите (1 Коринќаните 1:27). Тој го гледа срцето на човекот, а не телото (1 Самоил 16:7). Ако срцето е праведно, Бог може да го измени телото.

Иако не постоеше ништо природно што би ми покажало дека треба да верувам, кога ме обзеде желбата, се исполнив со вера дека можам да го правам тоа што Бог сака да го правам. Кога Бог повикува, тој дава желба, вера и способност за извршување на задачата. Но, исто така, сакам да ти кажам дека во текот на годините што ги поминав во учење и чекање, ѓаволот редовно ме напаѓаше со сомневања и неверие.

Бог става соништа и визии во срцата на Својот народ; тие почнуваат како ситни „семиња“. Исто како што во утробата на една жена се сее семе кога таа забременува, така и ние, така да се рече, стануваме „бремени“ со нештата што Бог ни ги кажува и ветува. Во текот на „бременоста“ сатаната вложува големи напори за да се обиде да нè натера да ги „абортираме“ нашите соништа. Едно од средствата што ги употребува е сомневањето; друго средство е неверието. И двете средства дејствуваат против умот.

Верата е производ на духот; таа е духовна сила. Непријателот не сака јас и ти да го сообразиме нашиот ум со нашиот дух. Тој знае дека, ако Бог стави вера во нас да направиме некоја работа, и ние сме позитивни и почнеме постојано да веруваме дека всушност можеме да го направиме тоа, тогаш ќе му направиме голема штета на неговото царство.

ПРОДОЛЖИ ДА ОДИШ ПО ВОДАТА!

Коработ веќе беше многу далеку од брегот и го удираа брановите, зашто ветерот беше спротивен.

Во четвртата ноќна стража [меѓу 3:00 и 6:00 часот наутро] Тој дојде кај нив, одејќи по морето.

Кога Го видоа како оди по морето, учениците се исплашија и рекоа: „Тоа е привидение!“ и извикаа од страв.

А Исус веднаш им проговори, велејќи: „Охрабрете се! Јас Сум! Не бојте се“.

А Петар Му одговори и рече: „Господи, ако си Ти, заповедај да дојдам кај Тебе по водава“.

Исус му рече: „Дојди!“ Петар слезе од коработ и тргна по водата кон Исус.

Но кога го виде силниот ветер, се исплаши, почна да тоне и извика, велејќи: „Господи, спаси ме [од смртта]!“

А Исус веднаш ја испружи раката, го фати и му рече: „МалOVERНИКУ, зошто се посомнева?“

И кога влегоа во коработ, ветерот престана.

Матеј 14:24-32

Го нагласив последниот стих зашто сакам да го насочам твоето внимание кон планот што Ѓаволот го имаше во овој дел. Петар излезе по Исусовата заповед за да направи нешто што никогаш претходно не го направил. Всушност, никој никогаш не го направил тоа, освен Исус.

За тоа беше потребна вера!

Петар направи грешка; тој помина премногу време гледајќи на бурата. Тој се исплаши. Сомневањето и неверието го нападнаа и тој почна да тоне. Тој извика кон Исус за да го спаси, и Тој го спаси. Но обрати внимание дека ветерот престана веднаш штом *Петар влезе во коработ!*

Се сеќаваш на Римјаните 4:18-21 каде што Авраам не се поколеба имајќи ја предвид својата невозможна состојба? Авраам ги знаеше околностите, но, наспроти Петар, не верувам дека размислувал за нив или зборувал за нив постојано. Јас и ти можеме да бидеме свесни за нашата состојба, а сепак, намерно, да го насочиме својот ум кон нешто што ќе нè изгради и ќе ја подигне нашата вера.

Токму затоа Авраам продолжи да Го слави и обожава Бог. Ние Го прославуваме Бог кога продолжуваме да го правиме тоа што знаеме дека е исправно дури и во неповолни услови. Во Ефешаните 6:14 пишува дека во време на духовно војување, треба да го препашеме појасот на вистината околу нас.

Кога ќе надојде бура во твојот живот, заземаи цврст став, држи го своето лице како кремен и биди решен во Светиот Дух да останеш надвор од коработ! Многу често бурата престанува веднаш штом ќе си заминеш и ќе се повлечеш назад во безбедно и сигурно место.

Гаволот носи бури во твојот живот за да те заплаши. Во време на бура, запамети дека умот е бојното поле. Не донесувај решенија врз основа на твоите мисли или чувства, туку провери со твојот дух. Кога ќе го направиш тоа, ќе ја имаш истата визија што ја имаше и на почетокот.

КОЛЕБАЊЕ НЕ Е ДОЗВОЛЕНО!

Но, ако некому од вас му недостига мудрост, нека ја бара од Бога, Кој им дава на сите изобилно и без прекор – и ќе му биде дадена.

Но нека бара со вера, без никакво сомнение (без колебање, без двоумење), зашто оној кој се сомнева (се колеба, се двоуми) е сличен на морски бран кого ветерот го крева и го тера.

Таквиот човек нека не мисли дека ќе прими нешто [што бара] од Господ.

Јаков 1:5-7

Мојот пастор Рик Шелтон раскажува една приказна за тоа колку бил збунет кога се обидува да реши што да прави откако дипломира на Библискиот колеџ. Бог му влеал силно во срцето да се врати во Сент Луис, Мисури, и да почне локална црква по дипломирањето, што тој имал намера да го направи. Меѓутоа, кога дошло време да замине, тој имал околу педесет долари во својот џеб, сопруга, едно дете и уште едно на пат. Очигледно, неговите околности не биле многу добри.

Додека се обидува да донесе решение, тој добил две многу добри понуди да ѝ се придружи на екипата на други големи, докажани служби. Неговата плата би била добра. Можностите за служба биле привлечни и, ако ништо друго, само честа да работи за која било од овие две служби би го подигнале неговото его. Колку повеќе размислувал, толку станувал позбунет. (Изгледа како господин Сомневање да го посетил, нели?)

Во еден миг знаел точно што сака да направи, а потоа се колебал меѓу две можности. Бидејќи неговите околности не му оделе во прилог да се врати во Сент Луис, бил во искушение да прифати една од другите понуди, но немал мир ниту за една насока на дејствување. Најпосле побарал совет од еден од пасторите кој му понудил работа, а човекот мудро одговорил: „Оди некаде, биди смирен и тивок, а потоа исклучи ја главата. Погледни во твоето срце, види што има таму, а потоа направи го тоа!“

Прифаќајќи го советот на пасторот, тој набрзо открил дека во неговото срце била црквата во Сент Луис. Не знаел како ќе може да го направи тоа со она што го имал в рака, но продолжил послушно, а резултатите биле прекрасни.

Рик Шелтон денес е основач и постар пастор на Христијанскиот центар „Живот“ во Сент Луис, Мисури. Христијанскиот центар „Живот“ денес е црква со приближно три илјади луѓе кои го досегнуваат целиот свет. Илјадници животи беа благословени и преобразени во годините на нивната служба. Јас бев заменик-пастор таму пет години и мојата служба, Живот во Словото, се роди во тоа време. Само размисли колку многу ќе украдеше ѓаволот преку сомневањето и неверието, ако пасторот Шелтон беше воден од својата глава место од своето срце.

СОМНЕВАЊЕТО Е ИЗБОР

Утредента кога се враќаше во градот огладне. И кога виде смоква крај патот, отиде до неа, но не најде ништо на неа, освен лисјата [со оглед на тоа што кај смоквата плодот се појавува во исто време како и лисјата], и ѝ рече: „Отсега да немаш плод довека!“ И смоквата веднаш се исуши.

А кога учениците го видоа тоа, се зачудија и рекоа: „Како се исуши смоквата веднаш?“

Исус одговори, велејќи: „Вистина ви велам, ако имате (цврста) вера и не се посомневате, ќе го правите не само тоа што ѝ се случи на смоквата, туку, ако ѝ речете на оваа гора: „Дигни се одовде и фрли се во морето! И ќе стане така, и сè што ќе побарате во молитва, со вера, ќе добиете“.

Матеј 21:18-22

Кога Неговите ученици се зачудија и Го прашаа Исус како можеше да ја уништи смоквата само со еден збор, Тој во суштина им рече: *„Ако имате вера и не се посомневаше, ќе*

можете да го правите истото што јас ѝ го направив на смоквата – па дури и поголеми работи од ова“ (Јован 14:12).

Веќе утврдивме дека верата е дар од Бог, па така знаеме дека имаме вера (Римјаните 12:3) Но сомневањето е избор. Тоа е воена тактика на ѓаволот против нашиот ум.

Бидејќи можеш да ги избираш своите мисли, кога ќе дојде сомневањето треба да научиш да го препознаваш, да речеш: „Не, благодарам“ – и да продолжиш да веруваш!

Изборот е твој!

НЕВЕРИЕТО Е НЕПОСЛУШНОСТ

Кога дојдоа кај народот, еден човек Му пристапи, падна на колена пред Него и рече:

„Господи, смилувај му се на мојот син, зашто е месечар и се мачи многу, честопати паѓа во огнот и често во водата.

Го доведов кај Твоите ученици, а тие не можеа да го исцелат“.

Исус му одговори и рече: „О, неверен и opak роде! До кога ќе бидам со вас? До кога ќе ве трпам? Доведете Ми го овде“.

И Исус го прекори, а демонот излезе од него и момчето вчасум беше исцелено.

Тогаш учениците дојдоа кај Исус насамо и рекоа: „Зошто ние не можевме да го истераме?“

А Тој им рече: „Поради вашето неверие...

Матеј 17:14-20.

Запамети дека неверието води кон непослушност.

Можеби Исус ги учел Своите ученици да прават некои работи во овие случаи, но нивното неверие ги натерало да Му бидат непослушни; затоа биле неуспешни.

Во секој случај, идејата е дека неверието, како и сомневањето, ќе не спречат да го правиме тоа за кое Бог не повикал и не помазал да го правиме во животот. Тоа, исто така, ќе не спречи да го искусиме чувството на мир во кое Тој сака да уживаме кога наоѓаме починка за нашата душа во Него (Матеј 11:28,29).

САБОТНА ПОЧИНКА

И така, да се погрижиме да влеземе во тој спокој [на Бог, да го познаваме и да го искусиме самите], за да не падне некој следејќи го истиот пример на непослушност [во која паднаа оние од пустината]!

Евреите 4:11

Ако ја прочиташ целата четврта глава од книгата на Евреите, ќе видиш дека во неа се зборува за саботната починка што му е достапна на Божјиот народ. Во Стариот Завет, Саботата се почитувала како ден за одмор. Во Новиот Завет оваа саботна починка за која се зборува е духовно место на спокој. Привилегија за секој верник е да не се грижи или да биде загрижен. Како верници, јас и ти можеме да влеземе во Божјиот спокој.

Внимателното проучување на Евреите 4:11 ни открива дека никогаш нема да влеземе во тој спокој, освен ако веруваме, и ќе го загубиме преку неверие и непослушност. Неверието ќе не држи во „животот во пустината“, но Исус ни обезбеди трајно

место на спокој, место во кое можеме да живееме само преку вера.

ЖИВОТ ОД ВЕРА ВО ВЕРА

Бидејќи во него се открива Божјата праведност, од вера во вера, како што е напишано: „Праведникот ќе живее по вера“.

Римјаните 1:17

Се сеќавам на една случка што може јасно да ја докаже оваа идеја. Една вечер одев низ мојата куќа обидувајќи се да завршам некои домашни работи и се чувствував многу бедно. Воопшто немав радост – немав мир во срцето. Постојано Го прашував Бог: „Што не е во ред со мене?“ Често се чувствував така и искрено сакав да знам во што е проблемот. Се обидував да ги правам сите работи што ги учев во мојот однос со Исус, но нешто навистина недостасуваше.

Во тоа време засвони телефонот и, додека зборував, прелистував една кутија со картички со стихови од Библијата што некој ми ја испрати. Всушност воопшто и не гледав во картичките, само ги вртев додека зборував на телефон. Кога го завршив разговорот, решив да изберам една картичка и да видам дали ќе добијам некакво охрабрување од неа.

Го извлеков стихот од Римјаните 15:13: **А Бог на надежта да ве исполни со сета радост и мир во верата [преку искуството на вашата вера], та преку силата на Светиот Дух да изобилувате во надежта.**

Сфайтив!

Целиот мој проблем беше сомневањето и неверието. Бев несреќна зашто верував во лагите на ѓаволот. Бев негативна. Не можев да имам радост и мир зашто не верував. Невозможно е да имаме радост и мир, а да живееме во неверие.

Реши да Му веруваш на Бог, а не на ѓаволои!

Научи да живееш од вера во вера. Според Римјаните 1:17, тоа е начинот на кој се открива праведноста на Бог. Бог мораше да ми открие дека место да живеам од вера во вера, јас често живеам од вера во сомневање и во неверие. Потоа ќе се вратев во верата извесно време, за подоцна повторно да се вратам на сомневањето и неверието. И така одев напред – назад, од едно на друго. Токму затоа имав толку многу неволји и несреќи во мојот живот.

Запамети, според Јаков 1:7,8, тој што се двоуми е непостојан на сите свои патишта и никогаш не го прима тоа што го бара од Господ. Реши да не се двоумиш; немој да живееш во сомневање!

Бог има прекрасен план за тебе. Не дозволувај ѓаволот да ти го украде преку лаги! Напротив, ...ние ги уриваме мудрувањата и сè што се дига против [вистинското] познавањето на Бог, ја плениме секоја мисла за послушност на Христос (Месијата, Помазаниот) (2 Коринќаните 10:5).

Глава

12

Вознемирен и загрижен ум

Вознемирен и загрижен ум

Грижите и неспокојството се напади врз умот што се наменети да нè спречат да Му служиме на Господ. Непријателот ги употребува и овие две измачувања за да ја потисне нашата вера, за да не може таа да расте и да ни помогне да живееме во победа.

...не жешѝи се...

Псалм 37:8

Некои луѓе имаат толку многу проблеми со грижите што може дури да се каже дека се зависни од загриженоста. Ако немаат нешто свое за што ќе бидат загрижени, ќе се грижат за нечија туѓа состојба. Јас го имав овој проблем, па затоа сум доволно квалификувана за да ја опишам таа состојба.

Бидејќи постојано бев загрижена за нешто, никогаш не уживав во мирот за кој Исус умре.

Ајсолуѝно е невозможно да се грижиш и да живееш во мир и ѝовремено.

Мирот не е нешто што може да се даде на некого; тоа е плод на Духот (Галатите 5:22), а плодот е резултат на тоа што остануваме на лозата (Јован 15:4). Останувањето е поврзано со „Божјото спокојство“ за кое се зборува во четвртата глава на Евреите, како и на други места во Божјото Слово.

Постојат неколку зборови во Библијата што се однесуваат на грижите, во зависност од тоа кој превод се употребува. Во некои преводи не се употребува зборот „грижи“. Освен

„не жешти се“ (Псалм 37:8), други фрази што се употребени како предупредување против загриженоста се: „не бидете загрижени“ (Матеј 6:25), „не грижете се за ништо“ (Филипјаните 4:6) и „секоја своја грижа фрлете ја...“ (1 Петар 5:7). Јас обично ја користам *Проширената Библија* која вклучува неколку преводи на оваа и на неколку други фрази поврзани со оваа тема. За да го поедноставам учењето во преостанатиот дел од оваа глава, ќе зборувам за оваа состојба како „загриженост“.

ДЕФИНИЦИЈА НА ЗАГРИЖЕНОСТА

Во речникот на Вебстер зборот *загриженост* се дефинира на следниот начин: 1. Да се чувствуваш непријатно или вознемирено... 2. Да направиш некој да се чувствува неспокоен, вознемирен или потресен... 3. Извор на грижи што измачуваат. Сум слушнала дека овој збор е дефиниран и како измачување со мисли што вознемируваат.

Кога го видов делот за измачување со мисли што вознемируваат, веднаш решив тогаш и таму дека сум попометна од тоа. Верувам дека и секој христијанин е попометен од тоа. Верувам дека христијаните имаат повеќе мудрост отколку да седат и да се измачуваат.

Загриженоста сигурно никогаш не прави ништо подобро, па затоа, зошто да не се откажеме од неа?

Еден друг дел од дефиницијата, исто така, ме просветли: „Да го зграпчи за вратот со забите и да го тресе или осакати, како што едно животно му прави на друго, или да го измачува со постојано удирање и гризење“.

Размислувајќи за оваа дефиниција, ја увидов следнава поврзаност – ѓаволот ги употребува грижите за да ни го прави

токму тоа што е опишано погоре. Кога сме загрижени, дури и само еден час, токму така се чувствуваме – како некој да нè фатил за врат и да нè тресе сè додека целосно не нè папса или осакати. Повторувањето на мислите што доаѓаат и не си заминуваат е како постојаното гризење или удирање, опишани во оваа дефиниција.

Загриженоста сигурно е напад од ѓаволот врз умот. Има неколку работи што верникот е упатен да ги прави со својот ум, а ѓаволот сака да биде сигурен дека тие работи никогаш нема да бидат направени. Затоа ѓаволот се обидува да ја држи умствената област доволно преокупирана со погрешни начини на размислување за да направи умот никогаш да не биде ползуван за целта за која Бог го создал.

За правилните работи што треба да ги правиме со умот ќе расправаме во наредните глави, но засега да го продолжиме нашето проучување за загриженоста сè додека не добиеме целосно откровение за тоа колку таа навистина е бесполезна.

Матеј 6:25-34 се одлични стихови за читање кога чувствуваме дека ќе бидеме „нападнати од грижи“. Да го разгледаме секој од овие стихови одделно за да видиме што Господ ни вели за оваа суштествена тема.

ЗАР ЖИВОТОТ НЕ Е ПОВЕЌЕ ОД НЕШТАТА?

Затоа ви велам: не бидете загрижени за својата душа, за тоа што ќе јадете или што ќе пиете; ниту за своето тело, што ќе облечете. Зар животот не е повеќе [по квалитет] од храната и телото [многу над и многу повозвишен] од облеката?

Матеј 6:25

Животот е планиран да биде со толку висок квалитет што ќе можеме неизмерно да уживаме во него. Во Јован 10:10 Исус рече: **Крадецот влегува само да обира, да заколе и да погуби. Јас дојдов за да имаат живот и да го имаат во изобилие (во полнота, сè до прелевање).** Сатаната се обидува да ни го украде тој живот на многу начини – од кои еден е загриженоста.

Од Матеј 6:25 учиме дека не треба да се грижиме за ништо во животот – за ниту еден аспект од него! Квалитетот на животот што Бог ни го обезбедил е доволно голем за да ги обезбеди сите тие други нешта, но, ако се грижиме за нештата, тогаш ќе ги загубиме, како и животот што Тој сака да го имаме.

ЗАР НЕ СТЕ МНОГУ ПОВРЕДНИ ОД ПТИЦИТЕ?

Погледнете ги небесните птици! Тие ниту сеат, ниту жнеат, ниту собираат во амбари, а сепак вашиот небесен Татко ги храни. Зар не сте многу повредни од нив?

Матеј 6:26

Би било полезно за сите нас, ако поминеме малку време набљудувајќи ги птиците. Нашиот Господ ни вели да го направиме токму тоа.

Ако не секој ден, тогаш барем одвреме-навреме треба да одвоиме време за да набљудуваме и да се потсетиме колку добро нашиот небесен Татко се грижи за нашите пердувести пријатели. Тие, буквално, не знаат од каде ќе дојде нивниот следен оброк; а, сепак, јас лично никогаш не сум видела птица како седи на гранка на дрво додека има нервен слом поради грижи.

Главната идеја на Учителот, всушност, е многу едноставна: *„Зар не сите вие многу повредни од птиците?“*

Иако, можеби, се бориш со лоша претстава за себе, сигурно можеш да веруваш дека си повреден од една птица и да видиш колку добро твојот небесен Татко се грижи за нив.

ШТО ДОБИВАШ, АКО СЕ ГРИЖИШ?

Кој од вас може, грижејќи се, да му додаде на својот раст еден лакот?

Матеј 6:27

Главната идеја веднаш е видлива, а тоа е дека грижите се бесплезни. Тие не постигнуваат никакво добро дело. Ако е така, тогаш зошто да се грижине, зошто да бидеме загрижени?

ЗОШТО ДА БИДЕМЕ ЗАГРИЖЕНИ?

Зошто сте загрижени и за облеката? Погледнете ги полските кринови како растат: не се трудат, ниту предаат; а Јас ви велам дека ни Соломон, во сета своја слава (возвишеност, достоинственост и грациозност), не се облече како еден од нив.

И, ако Бог ја облекува така полската трева, што денеска е овде, а утре ја фрлаат в печка, нема ли многу повеќе да направи за вас, о, малOVERНИ?

Матеј 6:28-30

Ползувајќи ја илустрацијата за едно од Своите созданија, Господ ни кажува дека, ако цвеќето, кое е ништо, може да биде толку добро згрижено и да изгледа толку убаво што го засенува дури и Соломон во сета своја величественост, тогаш сигурно можеме да веруваме дека Господ и за нас ќе се грижи и ќе ни го обезбеди тоа што ни е потребно.

ЗАТОА, НЕ ГРИЖЕТЕ СЕ И НЕ ВОЗНЕМИРУВАЈТЕ СЕ!

**И така, не бидете загрижени, велејќи: Што ќе јадеме?
Што ќе пиеме? Што ќе облечеме?**

Матеј 6:31

Би сакала да го проширам малку овој стих и да вклучам уште едно прашање: „Што ќе правиме?“

Мислам дека сатаната ги испраќа демоните чија работа е да не прават ништо друго, освен да ја повторуваат таа фраза во увото на верникот по цел ден. Тие го опсипуваат верникот со тешки прашања, а тој го троши своето скапоцено време обидувајќи се да најде одговор. Ѓаволот постојано води војна на бојното поле на умот, надевајќи се дека ќе го вовлече христијанинот во една долга, продолжена, скапа битка.

Обрати внимание на оној дел од стихот 31 во кој Господ ни наложува да не се грижиме, ниту да бидеме вознемирени. Сети се дека од изобилството на срцето зборува устата (Матеј 12:34). Непријателот знае дека, ако може да стави доволно погрешни работи во нашиот ум, тие на крајот ќе излезат од нашата уста. Нашите зборови се многу важни, зашто тие ја потврдуваат нашата вера – или во некои случаи нашиот недостиг на вера.

БАРАЈТЕ ГО БОГ, А НЕ ДАРОВИТЕ

Зашто сето тоа го бараат и другите народи (неевреите, паганите), а вашиот небесен Татко знае дека сето тоа ви е потребно.

Туку, барајте го најпрвин (насочете се кон и стремете се кон) Божјото царство и Неговата праведност (Неговиот начин на којшто Тој е праведен и на

којшто дејствува праведно), а сето друго ќе ви се додаде.

Матеј 6:32,33

Јасно е дека Божјите деца не треба да бидат како светот! Светот бара работи, а ние треба да Го бараме Бог. Тој ни ветил дека, ако го правиме тоа, Тој ќе ни ги додаде сите овие работи за кои знае дека ни се потребни.

Мора да научиме да Го бараме Божјото лице, а не Неговата рака!

Нашиот небесен Татко сака да им дава добри работи на Своите деца, но само ако не се стремиме кон нив.

Бог знае што ни треба дури и пред да побараме. Ако ние едноставно му ги кажуваме нашите барања Нему (Филипјаните 4:6), Тој ќе ни ги даде кога Тој смета дека е добро време. Грижите нема да ни помогнат во нашиот случај. Тие, всушност, ќе го попречат нашиот напредок.

ЖИВЕЈ ЕДЕН ПО ЕДЕН ДЕН

И така, не бидете загрижени за утрешниот ден, зашто утрешниот ден ќе се грижи за себеси. На секој ден доволно му е неговото зло.

Матеј 6:34

Јас сакам да ги опишувам грижите или загриженоста како трошење на денешниот ден, обидувајќи се да го планираме утрешниот ден. Ајде да научиме да го ползуваме времето што Бог ни го дал за тоа за кое и е создадено.

Животојќи треба да се живее – овде и сега!

За жал, многу малку луѓе знаат како да го живеат секој ден во целост. Но ти можеш да бидеш еден од нив. Исус рече дека сатаната, непријателот, доаѓа за да ти го украде животот (Јован 10:10). Не дозволувај му повеќе да го прави тоа! Не троши го денешниот ден грижејќи се за утрешниот. Имаш доволно работи што се случуваат денес; ним им е потребно целото твое внимание. Божјата благодат е врз тебе за да се соочиш со сè што треба денес, но утрешната благодат нема да дојде додека не дојде утрешниот ден – затоа не троши го залудно денешниот ден!

НЕ ЖЕШТИ СЕ И НЕ ГРИЖИ СЕ

Не грижете се за ништо, туку во сè, преку молитва и благодарност, искажувајте ги своите барања (јасни потреби) пред Бог.

Филипјаните 4:6

Овој е уште еден добар стих за размислување кога ќе имаме „напад на грижи“.

Препорачувам да се изговара Божјото Слово со устата. Тоа е мечот со две сечила што треба да го имаме против непријателот (Евреите 4:12; Ефешаните 6:17). Мечот во својата ножница нема ништо да ни помогне во текот на нападот.

Бог ни го дал Неговото Слово, *ујоџреби го!* Учи стихови како овој и кога непријателот ќе нападне, противстави се на нападот со истото оружје што го употребуваше Исус: *Словото!*

ОТФРАТЕТЕ ГИ ПОГРЕШНИТЕ МИСЛИ

... ги уриваме мудрувањата и сè што се дига против [вистинското] познавањето на Бог, ја плениме

секоја мисла за послушност на Христос (Месијата, Помазаниот).

2 Коринќаните 10:5

Кога мислите што ти се нудат не се во сообразност со Божјото Слово, најдобриот начин да го замолчиш гаволот е да го изговараш Словоето.

Словото што излегува од устата на верникот, со вера која го поткрепува, е единственото најефикасно оружје што може да се употреби во борбата против грижите и загриженоста.

ФРЛТЕ ГИ СВОИТЕ ГРИЖИ НА БОГ

И така, понижете се [понижете се, спуштете се себеси според сопствената процена] под моќната Божја рака, за да ве возвиши во погодно време.

И секоја своја грижа фрлете ја на Него [еднаш засекогаш], зашто Тој се грижи за вас.

1 Петар 5:6,7

Кога непријателот се обидува да ни наметне проблем, ние имаме привилегија да го фрлиме на Бог. Јас и ти можеме да ги фрлиме нашите проблеми на Бог и, верувај ми, Тој може да ги фати. Тој знае што да прави со нив.

Овој дел ни кажува дека да се понижиме значи да не се грижиме. Оној кој се грижи на некој начин сè уште мисли дека може да го реши својот проблем. Загриженост значи роење на мисли, обидувајќи се да најдеме решение за својот проблем. Горделивиот човек е исполнет со себеси, а понизниот човек е исполнет со Бог. Горделивиот човек се грижи; понизниот човек чека.

Само Бог може да нè избави, а Тој сака да го знаеме тоа, за да може во секоја состојба нашиот прв одговор да биде да се потпреме на Него и да влеземе во неговото спокојство.

БОЖЈОТО СПОКОЈСТВО

Боже наш! Суди им Ти. Зашто ние немаме сила против тоа големо множество, што нè нападнало, и не знаеме што да правиме; но очите ни се кон Тебе.

2 Летописи 20:12

Многу ми се допаѓа овој стих! Луѓето во него доаѓаат до место каде што сигурно сфаќаат три работи:

1. Тие немаат сила против непријателите.
2. Тие не знаат што да прават.
3. Тие треба да ги насочат своите очи кон Бог.

Во стиховите 15 и 17 од истата глава гледаме што им вели Господ веднаш штом тие доаѓаат до тоа сознание и отворено Му го припишуваат тоа Нему: **...Не плашете се и не стравувајте од тоа големо множество, зашто војната не е ваша, туку Божја... Овојпат нема вие да се борите: застанете, стојте и гледајте го спасението од Господ...**

Што значи да застанеме? Тоа значи да останеме во Исус и да влеземе во Божјото спокојство. Тоа значи да чекаме на Господ постојано, со нашите очи насочени кон Него, и да го правиме тоа што Тој нè поттикнува да го правиме или да имаме „стравопочит“ од дејствувањето според телото.

Во однос на влегувањето во Божјото спокојство сакам да го кажам ова: не постои такво нешто како „Божјо спокојство“ без спротивност.

За да го илустрирам ова, сакам да ви раскажам една приказна што ја слушнав еднаш за двајца уметници кои биле замолен да насликаат слики за мирот како што тие го разбираат. Едниот насликал мирно езеро, далеку на планините. Другиот насликал силен, буен водопад над кој била наведната една бреза и птица како се одмора во гнездото на една гранка на брезата.

Која од нив навистина го претставува мирот? Втората, зашто не постои такво нешто како мир без спротивност. Првата слика претставува застој. Сцената што ја претставува можеби е мирна; човек може да биде мотивиран да сака да отиде таму за да закрепи. Таа можеби нуди убава слика, но не го претставува „Божјото спокојство“.

Исус рече: „Ви оставам мир, ви го давам Мојот мир. Не ви го давам како што го дава светот... (Јован 14:27). Неговиот мир е духовен мир и Неговото спокојство е такво што дејствува среде бурата – не во нејзино отсуство. Исус не дојде за да ги отстрани сите препреки во нашиот живот, туку да ни даде поинаков пристап кон бурите во животот. Ние треба да го земеме Неговиот јарем и да учиме од Него (Матеј 11:29). Тоа значи дека треба да ги научиме Неговите патишта, да му пристапуваме на животот на истиот начин на кој му пристапуваше Тој.

Исус не се грижеше, ѝа зајшоа и ние не ѝ треба да се грижиме!

Ако чекаш да нема за што да се грижиш пред да престанеш да се грижиш, тогаш, веројатно, треба да ти кажам дека ќе треба да чекаш многу долго, зашто тоа време можеби *никогаш* нема да дојде. Не сум негативна. Искрена сум!

Во Матеј 6:34 ни се предлага да не се грижиме зашто секој ден си има доволно неволји за себе. Самиот Исус го рече тоа, а

Тој сигурно не беше негативен. Животот во мир, уживањето во Божјото спокојство среде бурата, му дава голема слава на Бог зашто тоа докажува дека Неговите начини се вистински.

ГРИЖИ, ГРИЖИ, ГРИЖИ!

Потрошив многу години грижејќи се за работи за кои не можев ништо да направам. Би сакала да можам да ги вратам тие години и да можам да им пристапам на поинаков начин. Меѓутоа, откако еднаш ќе го потрошиш времето што Бог ти го дал, невозможно е да го вратиш назад и да ги правиш работите на поинаков начин.

Мојот сопруг, од друга страна, никогаш не се грижи. Имаше мигови кога ќе му се налутев зашто не се грижеше заедно со мене – и не сакаше да ми се придружи во зборувањето за сите мрачни можности, ако Бог не ни помогне и не се погрижи за нашите потреби. Јас седев во кујната, на пример, се задлабочував во сметките и во тековната книшка, и секој миг станував сè повознемирена, зашто сметките беа повеќе од парите. Дејв седеше во соседната соба играјќи со децата, гледајќи телевизија, а тие скокаа горе – долу врз неговиот грб и му ставаа витлери на косата.

Се сеќавам како му велев со непријатен тон: „Зошто не дојдеш вamu и да направиш нешто место да играш додека јас се обидувам да го средам овој хаос!“ Кога ќе ми одговореше: „Што би сакала да направам?“ не можев да се сетам на ништо; едноставно, ме лутеше тоа што тој си дозволува да ужива додека се соочуваме со толку очајна финансиска состојба.

Дејв ме смируваше со тоа што ме потсетуваше дека Бог отсекогаш ги задоволувал нашите потреби, дека ние го правиме нашиот дел (а тоа значи дека даваме десеток, даваме доброволен

прилог, се молиме и веруваме) и дека Господ ќе продолжи да го прави Својот дел. (Треба да појаснам дека Дејв веруваше додека јас се грижев.) Потоа одев во собата со него и со децата и набрзо потоа мислите повторно се вовлекуваа во мојот ум: „Но што ќе правиме? Како ќе ги платиме сметките? Што ако...“

И тогаш ги гледав сите овие катастрофи на филмското платно на мојата фантазија – запленување на хипотеката, одземање на автомобилот, срам пред роднините и пријателите, ако мора да бараме финансиска помош и така натаму. Дали некогаш си бил во тој „филм“, или дали низ твојот ум се вртеа такви мисли постојано? Се разбира, си бил, инаку, веројатно, не би ја читал оваа книга.

Откога ги вртев мислите што Ѓаволот ми ги нудеше извесно време, се враќав назад во кујната, ги вадев сите сметки, дигитронот и тековната книшка и повторно го почнував целиот тој хаос. Колку повеќе го правев тоа, толку станував повознемирена. Потоа ја повторувавме истата сцена! Им викав на Дејв и на децата зашто се забавуваат додека јас ја преземам „одговорноста“!

Всушност, тоа што го искусував не беше одговорност, туку грижа – нешто што Бог посебно ми рече да го префрлам на Него.

Сега кога ќе погледнам наназад сфаќам дека залудно ги потрошив сите тие вечерни часови што Бог ми ги даваше на почетокот на мојот брачен живот. Времето што Тој ни го дава е скапоцен дар. Но јас му го давав на Ѓаволот. Твоето време е само твое. Ползувај го мудро; нема да поминеш по истиот пат повторно.

Бог ги задоволуваше сите наши потреби и го правеше тоа на различни начини. Тој никогаш не нè изневери – ниеднаш. Бог е верен!

НЕ ГРИЖИ СЕ – ВЕРУВАЈ МУ НА БОГ

Вашиот начин на живеење нека биде ослободен од среброљубие [вклучувајќи ја и алчноста, лакомоста, похотата и копнежот за земни богатства], бидете задоволни со тоа што го имате, зашто Тој [Бог] рече: „Никогаш нема да те напуштам, ниту ќе те заборавам! [Сигурно нема да го направам тоа!]“

Евреите 13:5

Овој е одличен стих што можеш да го употребиш за да се охрабриш самиот кога се грижиш за тоа дали Бог ќе ти помогне и ќе ги задоволи твоите потреби.

Во овој дел, Господ ни кажува дека не треба да го насочуваме својот ум кон парите, прашувајќи се како ќе се грижиме за себеси, зашто Тој ќе се погрижи за тие работи за нас. Тој вети дека никогаш нема да нè напушти, ниту да нè заборава.

Прави го твојот дел, но не обидувај се да го правиш Божјиот дел. Товарот е претежок за да го носиш – и ако не си внимателен, ќе паднеш под неговата тежина.

Не грижи се! Верувај (потпри се, и имај доверба) во Господ и прави добро, за да живееш на земјата и да уживаш во спокојство (Псалм 37:3).

Тоа е ветување!

Глава

13

*Осудувачки, критичерски
и сомничав ум*

Осудувачки, кријџизерски и сомничав ум

Глава
13

Во животот на луѓето доаѓа до големо измачување поради нивниот осудувачки однос, критикувањето и сомневањето. Многу односи се уништени од овие непријатели. И повторно, бојното поле е умот.

Не судете, за да не бидете судени.

Матеј 7:1

Мислите – само „јас мислам“ – можат да бидат алатка што ѓаволот ја ползува за да ги држи луѓето осамени. Луѓето не уживаат да бидат во близина на некој кој има потреба да го искажува своето мислење за сè.

Да илустрирам, еднаш познавав една жена чиј сопруг беше многу богат бизнисмен. Тој обично беше многу тивок, а таа сакаше тој да зборува повеќе. Тој знаеше многу за многу работи. Таа ќе му се налутеше кога ќе беа во група на луѓе и кога некој ќе почнеше разговор за некоја тема за која нејзиниот сопруг би можел значително да придонесе. Тој би можел да им каже сè што знае, но не сакаше.

Една вечер откако тој и неговата сопруга се вратија дома од една забава, таа го обвини, велејќи му: „Зошто не почна да зборуваш и да им го кажеш на луѓето тоа што го знаеш за тоа за што зборуваа? Ти само си седеше и се однесуваше како да не знаеш ништо“.

„Веќе го знам тоа што го знам“ – одговори тој. – „Се обидувам да бидам тивок и да слушам за да можам да откријам што знаат другите“.

Можам да си замислам дека токму затоа тој беше богат. Тој беше и мудар! Малкумина добиваат богатство без мудрост. И само малку луѓе имаат пријатели без да ползуваат мудрост во односите.

Да се осудува, да се биде самоуверен и критички настроен се три сигурни начини за уништување на односите. Сатаната, се разбира, сака јас и ти да бидеме осамени и отфрлени, па затоа го напаѓа нашиот ум во овие области. Оваа глава, се надевам, ќе ти помогне да ги препознаваш погрешните начини на размислување како и да научиш да се соочуваш со сомневањата.

ДЕФИНИРАЊЕ НА ОСУДУВАЊЕТО

Во *Толковниот речник на зборовите од Новиот Завет* на Вајн, еден од грчките зборови што се преведени како *осуда* делумно е дефиниран како „заклучок што се донесува за грешките на другите“. Според истиот извор, еден од грчките зборови што е преведен како *осудува* делумно е дефиниран како „создава мислење“.

Бог е единствениот Кој има право да осудува или да пресудува; затоа, кога осудуваме некој друг, ние се поставуваме, во извесна смисла, како Бог во неговиот живот.

Не знам за тебе, но тоа предизвикува малку „побожен страв“ во мене. Можам да бидам многу дрска, но не сакам да се обидувам да бидам Бог! Овие области некогаш беа голем проблем во мојата личност и верувам дека ќе можам да ти кажам некои работи на кои Бог ме научи, што ќе ти помогнат.

Критикувањето, мислењата и осудувањето изгледа се роднини, па затоа ќе расправаме за нив заедно како еден голем проблем.

Јас бев критички настроена зашто изгледаше дека секогаш го гледав тоа што е погрешно, место тоа што е добро. Некои личности се повеќе наклонети кон овој недостаток отколку други. Некои од повеселите типови на личности не сакаат да видат ништо друго, освен тоа што е „среќно или забавно“ во животот, па затоа всушност не обраќаат многу внимание на нештата што би го расипале нивното уживање. Помеланхоличната личност или личноста која сака да контролира, често прво го гледа тоа што е погрешно; општо, луѓето од овој тип на личност се великодушни во споделувањето на своите негативни мислења и погледи со другите.

Мора да сфатиме дека сите имаме свој начин на кој ги гледаме нештата. Ние сакаме да им кажуваме на луѓето што мислиме и токму тоа е суштината – тоа што јас го мислам можеби е добро за мене, но не мора да значи дека е добро и за тебе, или обратно. Сите ние знаеме, се разбира, дека, „Не кради“ е добро за сите, но јас овде зборувам за илјадниците работи со кои се соочуваме секој ден, кои не се неопходно добри или погрешни, туку, едноставно, претставуваат личен избор. Морам да додадам дека ова се избори што луѓето имаат право да ги прават самите, без надворешно влијание.

Јас и мојот сопруг сме крајно различни во нашиот пристап кон многу работи. Како да ја декорираме куќата би била една од тие работи. Не дека не ни се допаѓа тоа што другиот ќе го избере, но кога одиме да купуваме производи за домаќинството заедно, изгледа дека на Дејв секогаш му се допаѓа една работа, а мене ми се допаѓа нешто друго. Зошто? Едноставно, затоа што сме две различни личности. Неговото мислење е исто толку добро колку и моето, а моето е исто толку добро колку и неговото; тие, едноставно, се различни.

Ми беа потребни повеќе години за да сфатам дека ништо не му недостасува на Дејв само затоа што не се согласуваше

со мене. И, се разбира, обично му го кажував моето мислење дека нешто не е во ред со него, зашто не го споделуваше моето мислење. Очигледно, моето поведење предизвикуваше многу судири меѓу нас и го повредуваше нашиот однос.

ГОРДЕЛИВОСТ: ПРОБЛЕМОТ „ЈАС“

...Му велам на секој еден меѓу вас да не мисли за себе повеќе отколку што треба да мисли [да нема претерано мислење за својата важност], туку мислите нека ви бидат насочени кон разумно расудување, според мерата на верата што Бог му ја доделил секому.

Римјаните 12:3

Осудувањето и критикувањето се плодови на еден подлабок проблем – горделивоста. Кога „јас“ во нас е поголемо отколку што треба да биде, секогаш ќе предизвикува такви проблеми за какви што расправаме. Библијата постојано нè предупредува против горделивоста.

Секогаш кога ќе се истакнеме во некоја област, тоа е само затоа што Бог ни дал дар на благодат за тоа. Ако сме горделиви или имаме превисоко мислење за себеси, тогаш тоа ќе направи да ги потценуваме другите и да ги вреднуваме како „помалку важни“ од нас. Ваквиот однос или начин на размислување е крајно одвратен за Бог и отвора многу врати за непријателот во нашиот живот.

СВЕТ СТРАВ

Браќа, и да падне некој во некаков престап, вие, кои сте духовни [кои сте отворени за и контролирани

од Светиот Дух], поправајте го таквиот со дух на кроткост, чувајќи се себеси и вие да не бидете искушани.

Носете (поднесувајте, понесете) ги бремињата еден на друг и со тоа ќе го исполните Христовиот закон [во послушност кон него]!

Зашто, ако некој мисли дека е нешто [дека е премногу важен за да се смилува да носи нечие туѓо бреме], а е ништо [е супериорен само според своите процени], самиот се лаже.

Галатите 6:1-3

Внимателното разгледување на овие стихови брзо ни открива како треба да реагираме на слабостите што ги забележуваме кај другите. Тие го искажуваат умствениот став што треба да го имаме во нас. Мора да имаме „свет страв“ од горделивоста и да бидеме многу внимателни во однос на судењето на другите или за тоа да ги критикуваме.

КОИ СМЕ НИЕ ДА СУДИМЕ?

Кој си ти, што судиш туѓ слуга? Тој стои или паѓа пред својот господар, а ќе стои зашто (Господарот) Господ е силен да го поткрепи.

Римјаните 14:4

Размисли за ова вака: Да речеме дека твојата сосетка доаѓа на твојата врата и ти дава упатства што треба твоите деца да носат на училиште и кои предмети, според неа, треба да ги учат. Како ќе реагираш? Или, да претпоставиме дека твојата сосетка наминува кај тебе само за да ти каже дека не ѝ се допаѓа како твојата кукна помошничка (од која ти си многу задоволна) ти ја чисти куката. Што би ѝ кажала на сосетката?

Токму ова е суштината што ја изразуваат овие стихови. Секој од нас Му припаѓа на Бог, па дури и ако имаме слабости, Тој може да нè поткрепи и да нè оправда. Ние сме одговорни пред Бог, не еден пред друг; затоа, не треба да се осудуваме еден со друг на критизерски начин.

Ѓаволот е многу зафатен давајќи им задача на демоните во умот на луѓето да ставаат мисли на осудување и критикување. Се сеќавам кога ми беше забавно да седам во паркот или во трговскиот центар и, едноставно, да ги гледам сите луѓе кои поминуваат и да го исказувам моето мислење за секој од нив: за нивната облека, фризура, придружници итн. Сега, не можеме секогаш да спречиме да имаме мислења, но не мора да ги исказуваме. Верувам дека дури можеме да пораснеме до точка каде што ќе немаме толку многу мислења, а тие што ги имаме да не бидат од критизерска природа.

Јас често си велам во себеси: „Џојс, тоа не е твоја работа“. Голем проблем е кога размислуваш многу за твоето мислење сè додека тоа не стане осудувачко. Проблемот станува сè поголем колку повеќе размислуваш за тоа сè додека не почнеш да им го кажуваш на другите луѓе, па дури и на оној кому му судиш. Тогаш тоа станува опасно и има способност да направи голема штета во сферата на односот како и во духовната сфера. Можеби можеш да се спасиш себеси од натамошни проблеми, ако едноставно научиш да велиш: „Не е моја работа“.

Осудувањето и критикувањето беа распространети во моето семејство, така што, така да се рече, јас „пораснав со нив“. Кога е таков случајот – како што е можеби и за тебе – тоа е како да се обидуваш да играш топка со скршена нога. Јас се обидував да „играам топка“ со Бог; сакав да ги правам нештата на Негов начин, да размислувам и да постапувам на Негов начин, но не можев. Поминав многу години во беда пред на дознаам

за упориштата во мојот ум со кои требаше да се соочам пред да може моето однесување да се измени.

Забележи, твоите исцелувања нема да се изменат сè додека не се измени твојот ум.

Матеј 7:1-6 се некои од класичните стихови на темата на осудувањето и критикувањето. Кога имаш проблеми со твојот ум во оваа област, прочитај ги овие и други стихови. Прочитај ги, потоа прочитај ги гласно и употреби ги како оружје против ѓаволот кој се обидува да изгради упориште во твојот ум. Тој можеби дејствува од некое упориште што е веќе таму многу години.

Да го видиме овој дел од Библијата и ќе коментирам за секој дел како што ќе го прочитаме.

СЕЕЊЕ И ЖНЕЕЊЕ ОСУДА

Не судете, за да не бидете судени!

Зашто со каков суд судите, со таков ќе ви се суди; и со каква мера мерите, со таква ќе ви се мери.

Матеј 7:1,2

Овие стихови јасно ни кажуваат дека ќе го жнееме тоа што го сееме (Галатите 6:7.). Сеењето и жнеењето не се однесуваат само на областите на земјоделството и финансиите, туку се однесуваат и на умствената област. Можеме да сееме и да жнееме став, исто како што можеме да жнееме жетва или инвестиција.

Еден пастор што го познавам често вели дека кога ќе слушне дека некој зборувал за него на непријатен или осудувачки

начин, тој се прашува себеси: „Дали тие сеат, или јас жнеам?“ Многупати го жнееме во нашиот живот тоа што сме го посеале во животот на некој друг.

ЛЕКАРУ, ИСЦЕЛИ СЕ СЕБЕСИ!

Зошто ја гледаш раската во окото на твојот брат, а не ја забележуваш гредата во твоето око?

Или, како ќе му речеш на твојот брат: „Дозволи ми да ти ја извадам раската од твоето око“, а, ете, во твоето око има греда?

Лицемеру, извади ја прво гредата од твоето око, па тогаш ќе можеш да гледаш јасно, за да ја извадиш раската од окото на твојот брат.

Матеј 7:3-5

Гаволот обожава да не држи зафатени, ментално осудувајќи ги недостатоците на другите. На тој начин никогаш не го гледаме, ниту се соочуваме со тоа што не е во ред со нас!

Не можеме да ги измениме другите луѓе; може само Бог. Не можеме да се измениме ниту самите, но можеме да соработуваме со Светиот Дух и да Му дозволиме Тој да ја заврши работата. Меѓутоа, првиот чекор кон која било слобода е да се соочиме со вистината што Господ се обидува да ни ја покаже.

Кога нашите мисли и разговори се насочени кон тоа што е погрешно кај сите други, обично сме излажани во однос на нашето однесување. Затоа, Исус заповеда да не се грижиме за тоа што не е во ред со другите, кога имаме толку многу недостатоци кај нас самите. Дозволи Му на Бог да се соочи прво со тебе, па потоа ќе го научиш библискиот начин на

кој ќе можеш да им помогнеш на твоите браќа во нивниот христијански живот.

ЉУБЕТЕ СЕ ЕДЕН СО ДРУГ

Не давајте им го на кучињата тоа што е свето (светата работа); ниту фрлајте ги своите бисери пред свињите, за да не ги изгазат под своите нозе и да не ви се свртат и да ве раскинат.

Матеј 7:6

Верувам дека овој стих се однесува на нашата од Бог дадена способност да се љубиме еден со друг.

Ако јас и ти имаме способност и заповед од Бог да ги љубиме другите, но место да го правиме тоа, ние ги судиме и ги критикуваме, тогаш сме ја зеле светата работа (љубовта) и сме ја фрлиле пред кучињата и свињите (демонските духови). Сме ја отвориле вратата за нив, за да ги газат светите нешта и за да се вратат и да не раскинат.

Треба да сфатиме дека „одењето во љубов“ е заштита за нас против демонските напади. Не верувам дека гаволот може да му наштети многу некому кој навистина оди во љубов.

Кога останав бремена со нашето четврто дете, бев христијанка, крстена во Светиот Дух, повикана во службата и вредно ја проучував Библијата. Учев да ја применувам својата вера за исцеление. Сепак, во текот на првите три месеци од бременоста, ми беше многу лошо. Изгубив тежина и енергија. Поголемиот дел од времето го поминав лежејќи на каучот, постојано ми се лошеше и бев толку уморна што одвај можев да се движам.

Оваа состојба ми беше многу конфузна зашто се чувствував прекрасно во текот на другите три бремености. Не го познавав многу Божјото Слово во тоа време, иако бев во црквата и не ја применував активно мојата вера за ништо. Всушност, ми беа добро познати Божјите ветувања, но сепак ми беше лошо – и ниедна молитва кон Бог ниту прекорување на Ѓаволот не го решаваа проблемот!

Еден ден додека лежев во креветот, слушајќи како мојот сопруг и децата се забавуваа во дворот, остро Го прашав Бог: „Што не е во ред со мене? Зошто ми е толку лошо? И зошто не ми станува подобро?“

Светиот Дух ме поттикна да ја прочитам главата Матеј 7. Го прашав каква врска има таа глава со мене и со моето здравје. Но и понатаму чувствував дека треба да ја читам повеќепати. Најпосле, Бог ме потсети на еден настан што се случи пред неколку години.

Водев и држев домашно библиско проучување на кое доаѓаше една жена која ќе ја наречеме Џејн. Џејн верно го посетуваше курсот сè додека не остана бремена, но тогаш стана многу тешко за неа да ни се придружува редовно, зашто постојано беше уморна и се чувствуваше лошо.

Додека лежев на креветот тој ден, се сетив дека јас и една друга „сестра во Христос“ зборувавме за Џејн, ја осудувавме и ја критикувавме затоа што, едноставно, „не сакаше да ги надмине“ околностите и да биде верна во доаѓањето на библиското проучување. Ние никогаш на никаков начин не се понудивме да ѝ помогнеме. Ние само создадовме мислење дека таа е слабак и дека само ја употребува бременоста како изговор да биде мрзлива и да се самосожалува.

Сега јас се наоѓав во истите околности во кои се наоѓаше Џејн пред две години. Бог ми покажа дека, иако бев здрава

во текот на моите први три бремености, му отворив голема врата на ѓаволот поради моето осудување и критикување. Јас ги зедев моите бисери, светата работа (мојата способност да ја сакам Џејн), ги фрлив пред кучињата и свињите и сега тие се свртеа и ме растргнуваа. Можам да ти кажам, брзо се покајав. Веднаш што го направив тоа, моето здравје беше обновено и се чувствував добро во останатиот дел од мојата бременост.

Од оваа случка научив важна лекција за опасноста од осудувањето и критикувањето на другите луѓе. Би сакала да можев да кажам дека по таа случка никогаш повторно не направив иста грешка од таа природа, но ми е жал што морам да кажам дека оттогаш направив многу такви грешки. Бог мораше секогаш да се соочи со мене, за што сум благодарна.

Ситие правиме грешки. *Ситие* имаме слабости. Во Библијата пишува дека не треба да имаме нечувствителен, критички дух кон другите луѓе; напротив, треба да си проштаваме еден на друг и да покажуваме милост еден кон друг, исто како што Бог поради Христос го прави тоа за нас (Ефешаните 4:32).

ОСУДУВАЊЕТО НОСИ ОСУДА

Зашто немаш оправдание, човеку, ти кој судиш, кој и да си, зашто судејќи го другиот, самиот се осудуваш, бидејќи ти кој судиш, го вршиш истото [што го критикуваш и осудуваш].

Римјаните 2:1

Со други зборови, истите работи за кои ги осудуваме другите, ги правиме ние самите.

Господ еднаш ми даде еден многу добар пример за да ми помогне да го разберам овој принцип. Размислував зошто ние

самите би направиле нешто и мислиме дека тоа е совршено во ред, а ги осудуваме другите кои го прават истото. Тој рече: „Дојс, ти се гледаш себеси низ розови очила, но ги гледаш сите други низ лупа“.

Ние наоѓаме изговори за своето однесување, но кога некој друг го прави тоа што го правиме ние, често сме безмилосни. Да им го правиме на другите тоа што сакаме другите да ни го прават нам (Матеј 7:12) е принцип за добар живот што ќе спречи многу осудувања и критикувања, ако го следиме.

Осудувачкиот ум е гранка на негативниот ум – размислување за тоа што не е во ред со една личност место за тоа што е добро кај неа.

Биди ѝозиѝивен, а не негаѝивен!

Другите ќе имаат полза, но ти ќе имаш полза повеќе од кој било друг.

ЧУВАЈ ГО СВОЕТО СРЦЕ

Од сè, што е за чување, најмногу чувај го срцето свое, зашто од него се изворите на животот.

Изреки 4:23

Ако сакаш да имаш живот кој тече во тебе и од тебе, чувај го своето срце.

Некои видови мисли се „незамисливи“ за еден верник – меѓу кои се осудувањето и критикувањето. Сите работи на кои Бог се обидува да нè научи се за наше добро и среќа. Следењето на Неговите патишта носи плодност; следењето на патиштата на ѓаволот носи гнилост.

БИДИ СОМНИЧАВ КОН СОМНЕВАЊЕТО

**Љубовта премолчува сè, на сè верува, на сè се надева,
сè поднесува.**

1 Коринќаните 13:7

Можам искрено да кажам дека послушноста кон Словото отсекогаш ми била предизвик. Бев воспитана да бидам сомничава. Всушност бев научена да не му верувам никому, особено ако тие се обидуваат да бидат љубезни, зашто тие сигурно нешто сакаат.

Освен што бев научена да бидам сомничава кон другите и нивните мотиви, имав неколку многу разочарувачки искуства со луѓе, не само пред да станам активна христијанка, туку и потоа. Размислувањето за компонентите на љубовта и сознанието дека љубовта секогаш верува во најдоброто многу ми помогна да развијам нов начин на размислување.

Кога твојот ум е затруен, или кога сатаната изградил упоришта во твојот ум, тој мора да се обнови според Божјото Слово. Тоа се прави со учење на Словото и медитирање (размислување, шепотење во себе) за него.

Го имаме прекрасниот Свет Дух во нас да нè потсетува кога нашите мисли одат во погрешна насока. Бог го прави тоа за мене кога имам сомничави мисли место мисли на љубов. Природниот човек размислува: „Ако им верувам на луѓето, тие ќе ме искористат“. Можеби, но предностите многу ќе ги надминат негативните искуства.

Довербаџа и вераџа носат радосџа во живоџаџа и им џомагаат на врскиџа да расџаџа до нивниџа целосен џоџенцијал.

Сомневањето ја осакатува целата врска и обично ја уништува.

Суштината е ова – Божјиот начин функционира; човековиот начин не функционира. Бог ги осудува осудувањето, критикувањето и сомневањето, а тоа треба да го правиме и ние. Љуби го тоа што Бог го љуби и мрази го тоа што Бог го мрази. Прифати го тоа што Тој го прифаќа и отфрли го тоа што Тој го отфрла.

Урамнотежениот однос секогаш е најдобрата полиса. Тоа не значи дека не треба да употребуваме мудрост и проникливост во нашите постапки со другите. Не треба да го разоткриваме својот живот пред секого што ќе го сретнеме, давајќи му на секого што ќе го сретнеме можност да нè уништи. Од друга страна, не треба да го гледаме секого со негативен, сомнителен однос, секогаш очекувајќи да бидеме искористени од другите.

ВЕРУВАЈ МУ НА БОГ ЦЕЛОСНО,
А НА ЧОВЕКОТ ВНИМАТЕЛНО

А кога беше во Ерусалим, на празникот Пасха, многумина поверуваа во Неговото име [се идентификуваа со Неговата група], гледајќи ги чудата (знаците) што ги правеше.

Но Самиот Исус не им се доверуваше, зашто сите ги познаваше и немаше потреба некој да Му сведочи за човекот [не Му беа потребни докази за човекот од никого], зашто Самиот знаеше што има во човекот. [Тој можеше да го прочита срцето на човекот.]

Јован 2:23-25

Еднаш, откаго бев вклучена во една разочарувачка состојба во црквата, Бог ми го сврти вниманието на Јован 2:23-25.

Во овој дел се зборува за односот на Исус кон Неговите ученици. Тој јасно кажува дека Исус не им се доверуваше. Не се вели дека Тој се сомневаше во нив или дека немаше доверба во нив; овде едноставно е објаснето дека затоа што Тој ја разбираше човековата природа (која сите ја имаме), не им се доверуваше на неурамнотежен начин.

Јас научив добра лекција. Бев многу повредена поради состојбата во црквата, зашто бев премногу вклучена во една група на жени и излегов од рамнотежа. Секогаш кога ќе излеземе од рамнотежа, му отвораме врата на ѓаволот.

Во Првото послание на Петар 5:8 се вели: **Бидете со трезвен дух (урамнотежени, умерени) и бдејте: вашиот противник, ѓаволот, обиколува како лав што рика, барајќи некого да го проголта.**

Сфатив дека се потпирав на жените во оваа група и во нив имав доверба што Му припаѓа само на Бог. Можеме да одиме само доде во кој било човечки однос. Ако одиме над тоа што е мудро, ќе имаме неволји и ќе бидеме повредени.

Секогаш ставај ја својата целосна доверба во Бог. На тој начин Му ја отвораш вратата на Светиот Дух за да ти каже кога ја преминуваш границата на рамнотежата.

Некои луѓе сметаат дека имаат проникливост, а всушност се само сомничави. Постои еден вистински дар на Духот наречен разликување на духови (1 Коринќаните 12:10). Тој ги разликува доброто и злото, а не само злото. Сомневањето произлегува од необновениот ум; проникливоста произлегува од обновениот дух.

Моли се за вистинските дарови – не тело кое се претставува како даровите на Духот. Вистинската духовна проникливост поттикнува молитва, не озборување. Ако вистинскиот дар го открие вистинскиот проблем, тогаш ќе го следи библискиот начин за да се соочи со него, а не телесните начини кои само го шират и го усложнуваат проблемот.

ПРИЈАТНИТЕ ЗБОРОВИ СЕ СЛАТКИ И ЛЕКОВИТИ

Срцето на мудриот го прави јазикот негов мудар и го умножува знаењето во устата негова.

Пријатните зборови се восочен мед, за душата слатки, а за коските лековити.

Изреки 16:23,24

Зборовите и мислите се како коска и срцевина – толку блиски, тешко е да ги раздвоиш (Евреите 4:12.).

Нашите мисли се тивки зборови кои само ние и нашиот Господ ги слушаме, но тие зборови влијаат врз нашиот внатрешен човек, нашето здравје, нашата радост и нашиот однос. Нештата за кои често размислуваме излегуваат од нашата уста. И, за жал, понекогаш тие прават да изгледаме безумно. Осудувањето, критикувањето и сомневањето никогаш не носат радост.

Исус рече дека Тој дојде за да имаме живот и за да уживаме во него (Јован 10:10.). Почни да постапуваш според Христовиот ум и ќе зачекориш во една сосема нова област на животот.

Глава

14

Пасивен ум

Пасивен ум

Оваа изјава, несомнено, е точна во однос на областа на пасивноста. Повеќето христијани воопшто и не се запознаени со овој термин, ниту знаат како да ги препознаат симптомите.

Мојот народ гине зашто нема разум...

Осија 4:6

Пасивност е спротивното од активност. Тоа е опасен проблем, зашто Божјото Слово јасно нè учи дека мора да бидеме будни, претпазливи и активни (1 Петар 5:8) – дека треба да го разгоруваме дарот што е во нас (2 Тимотеј 1:6).

Сум прочитала различни дефиниции за зборот „пасивност“ и јас го опишувам како недостиг на чувства, недостиг на желба, општа апатија, млакост и мрзливост. Злите духови стојат зад пасивноста. Ѓаволот знае дека неактивноста, неупотребувањето на волјата, ќе го донесат конечниот пораз на верникот. Сè додека еден верник се движи против ѓаволот употребувајќи ја својата волја за да му се противстави, непријателот нема да ја добие војната. Меѓутоа, ако тој влезе во состојба на пасивност, ќе биде во сериозна неволја.

Толку многу верници се управувани од чувствата, што немањето чувство е сè што е потребно за да ги спречи да го прават тоа што се научени да го прават. Тие слават, ако се чувствуваат така, даваат, ако се чувствуваат така, го одржуваат зборот, ако се чувствуваат така – а, ако не се чувствуваат така, тогаш не го прават тоа.

ПРАЗНИОТ ПРОСТОР Е МЕСТО!

Не давајте му место на ѓаволот.

Ефешаните 4:27

Местото што му го даваме на ѓаволот често е празен простор. Празниот, пасивниот ум може лесно да се наполни со секакви погрешни мисли.

Верникот кој има пасивен ум и кој не им се противставува на овие погрешни мисли често ги смета за свои мисли. Тој не сфаќа дека злиот дух му ги ставил во умот, зашто таму имало празен простор што може да се исполни.

Еден начин да ги држиш погрешните мисли надвор од твојот ум е да го исполнуваш својот ум со правилни мисли. Ѓаволот може да биде истеран, но тој оди и скита во безводни места и бара спокојство. Кога се враќа во својот стар дом и го наоѓа празен, во Библијата, во Лука 11:24-26, пишува дека тој се враќа, доведува други со него и последната состојба на човекот е полоша од првата. Поради оваа причина ние никогаш не се обидуваме да истераме некој зол дух од еден човек, освен ако тој не бил поучен како да го „исполни празниот простор“.

Не велама дека секој што има зла мисла има зол дух. Но најчесто зад злите мисли стои зол дух. Еден човек може да ги истерува погрешните мисли постојано, но тие секогаш ќе се враќаат сè додека тој не научи да го пополнува празниот простор со правилно размислување. Кога непријателот ќе се врати, нема да најде место во тој човек.

Постојат агресивни гревови, или гревови на извршување, и постојат пасивни гревови, кои се гревови на неизвршување. Со други зборови, постојат погрешни нешта што ги правиме, а постојат и добри нешта што не ги правиме. На пример, една

врска може да биде раскината зашто биле кажани непромислени зборови, но таа, исто така, може да биде раскината зашто биле пропуштени љубезни зборови на благодарност што требало да бидат кажани, но никогаш не биле кажани.

Пасивниот човек мисли дека не прави ништо погрешно, зашто не прави ништо. Соочен со својата грешка, тој ќе рече: „Не направив ништо!“ Неговото анализирање е правилно, но неговото однесување не е. Проблемот се појавува токму затоа што тој не прави ништо.

НАДМИНУВАЊЕ НА ПАСИВНОСТА

Мојот сопруг Дејв имаше некои проблеми со пасивноста одамна. Имаше неколку работи во кои беше активен. Одеше на работа секој ден, играше голф во саботите и гледаше фудбал во неделите. Но, освен тоа, беше многу тешко да го мотивираме да направи нешто друго. Ако ми требаше некој што ќе ја закачи сликата на ѕидот, му беа потребни три или четири недели за да го направи тоа. Тоа предизвикуваше големи несогласувања меѓу нас. Ми изгledаше дека тој го правеше само тоа што го сакаше, а освен тоа не правеше ништо.

Дејв го љубеше Господ и додека Го молеше во врска со овој проблем, Бог го водеше до некои информации за пасивноста и за опасноста од неа. Тој виде дека зад неговата неактивност стојат зли духови. Имаше некои области во кои тој немаше проблеми, зашто не отстапуваше од својата волја во тие области, но во други области, во основа, тој му ја предаде својата волја на ѓаволот. Тој беше измачуван во тие области и дојде до место каде што воопшто немаше желба, немаше „сакам да“, немаше мотивација што ќе му помогне да заврши некои задачи.

Проучувањето на Божјото Слово и молитвата беа две други области каде што беше пасивен. Бидејќи знаев дека не го бара Бог за водство, ми беше тешко да го слушам. Јас и онака имав проблем со бунтовништвото и можеш да видиш како ѓаволот ги искористуваше нашите слабости еден против друг. Многу луѓе се разведуваат токму поради вакви проблеми. Тие едноставно не сфаќаат што не е во ред.

Јас всушност бев премногу агресивна. Секогаш трчав пред Бог, во телото, „постапував на свој начин“ и очекував Бог да ме благослови. Дејв не правеше многу други работи, освен што чекаше на Бог, што многу ме нервираше. Сега се смееме кога размислуваме какви бевме и двајцата, но тогаш не беше смешно и, ако Бог не го привлечеше нашето внимание, ќе бевме во една од оние статистики за разводи.

Дејв ми велеше дека секогаш трчам пред Бог, а јас му одговарав велејќи дека тој е десет километри зад Него. Јас бев премногу агресивна, а Дејв беше премногу пасивен.

Кога еден верник е неактивен во која било област за која има способност или дарба, токму таа област почнува да атрофира или се блокира. Колку повеќе тој не прави ништо, толку помалку ќе сака да прави нешто. Еден од најдобрите примери е физичкото вежбање.

Јас сега сум на добра програма за вежбање и колку повеќе вежбам, толку полесно станува. Кога почнав првпат, беше многу тешко. Ме болеше секогаш кога ќе ја следев програмата, зашто бев неактивна и пасивна во однос на вежбањето долго време. Колку подолго не правев ништо, толку полоша стануваше мојата физичка состојба. Имав сè помалку сила зашто не ги употребував моите мускули.

Дејв почна да сфаќа кој е неговиот проблем! Тој се соочуваше со зли духови кои го измачуваа поради долготрајната неактивност. Кога Светиот Дух му ја откри оваа вистина, Дејв реши повторно да биде активен и агресивен, а не мрзлив или да одолжува.

Донесувањето на решението беше лесниот дел; неговото применување на дело беше тешкиот дел. Беше тешко зашто секоја од областите во кои тој беше пасивен сега требаше да се „вежба“ сè додека повторно не стане силна.

Тој почна да станува во 5 часот наутро за да го чита Божјото Слово и да се моли пред да оди на работа. *Бийкајџа јочна!* Ѓаволот не сака да ја предаде територијата што ја добил и нема да се откаже од неа без борба. Дејв стануваше за да помине време со Бог и заспиваше на каучот. Иако имаше утра кога заспиваше, тој сепак напредуваше едноставно затоа што стануваше од креветот и се обидувааше да изгради молитвен живот.

Имаше мигови кога му стануваше здодевно. Имаше денови кога се чувствувааше дека воопшто не напредува, дека и онака не го разбира тоа што го чита, или дека неговите молитви немаат ефект. Но беше упорен поради откровението од Светиот Дух за оваа состојба наречена „пасивност“.

Почнав да забележувам дека кога ми требаше Дејв за да закачи слика или за да поправи нешто во куќата, тој веднаш реагираше. Тој повторно почна самиот да размислува и да донесува свои решенија. Многупати тој не се чувствувааше расположен да го прави тоа, па дури ни неговото тело не сакаше да го прави тоа. Но тој преминуваше преку своите чувства и телесни желби. Колку повеќе дејствуваше врз основа на тоа што знаеше дека е правилно, толку повеќе уживаше во слободата.

Ќе бидам искрена и ќе ти кажам дека не му беше лесно. Тој не беше ослободен за неколку дена, па дури ни за неколку недели. Пасивноста е состојба што најтешко се надминува, зашто, како што споменав, не постојат чувства што би понудиле поддршка.

Дејв беше упорен со Божја помош и сега воопшто не е пасивен. Тој е раководител на Живот во Словото, ги надгледува сите наши радио и телевизиски евангелизации и е одговорен за сите финансиски работи на службата. Тој патува редовно со мене и решава во однос на нашиот распоред за патување. Тој е и одличен семеен човек. Се моли и редовно поминува време со Божјото Слово. Накратко, тој е човек достоин за почит и восхит.

Тој сè уште игра голф и гледа спорт, но ги прави и другите работи што треба да ги прави. Познавајќи го сега и гледајќи го сето тоа што го постигнал, никој не би помислил дека некогаш бил пасивен колку што беше.

Состојбата на пасивност може да се надмине. Но првиот чекор за надминување на пасивноста на дело е да се надмине пасивноста во умот. Дејв немаше да напредува, ако не решеше и не го изменеше својот начин на размислување.

ПРАВИЛНИТЕ ПОСТАПКИ ГО СЛЕДАТ ПРАВИЛНИОТ НАЧИН НА РАЗМИСЛУВАЊЕ

Немојте да се сообразувате со овој свет (ова време), [обликуван според и приспособен кон неговите надворешни, површни обичаи] туку преобразувајте (менувајте) се преку [целосното] обновувањето на вашиот ум [преку неговите нови идеали и нови ставови]...

Римјаните 12:2

Има еден динамичен принцип покажан во Словото и никој никогаш нема да може да оди до победа, ако не го разбира и не дејствува според него: *Правилниџе ѝостѝайќи го следат ѝравилниот начин на размислување.*

Дозволи ми да го кажам тоа на друг начин: *Нема да го ѝромениш своето однесување додека не ги ѝромениш своите мисли.*

Според Божјиот ред на нештата, правилното размислување доаѓа прво, а по него следат правилните постапки. Јас верувам дека правилните постапки или правилното однесување е „плод“ на правилното размислување. Повеќето верници се борат обидувајќи се да постапуваат правилно, но плодот не е производ на борбата. Плодот доаѓа како резултат на нашата приврзаност за лозата (Јован 15:4). А приврзаноста за лозата значи да бидеме послушни (Јован 15:10).

Јас секогаш го употребувам цитатот од Ефешаните 4:22-24 кога поучувам за овој принцип. Во стихот 22 се вели: **Во однос на своето поранешно поведење да го соблечете од себе стариот човек [отстранете ја вашата необновена природа], кој пропаѓа според измамливите похоти.**

Во стихот 24 се продолжува мислата и се вели: **И бидете облечени во новиот човек [вашата обновена природа], кој според Бог е создаден за вистинска праведност и светост.**

Според тоа, можеме да видиме дека во стихот 22 во основа се вели да престанеме да постапуваме неправилно, а во стихот 24 се вели да почнеме да постапуваме правилно. Но стихот 23 е тоа што јас го нарекувам „мост“. Тој ни кажува како да стигнеме од стихот 22 (неправилно постапување) до стихот 24 (правилно постапување): **И да се обновувате во духот на својот ум [имајќи нов умствен и духовен став].**

Невозможно е да преминеме од погрешно однесување до правилно однесување без *џрво* да ги промениме мислите. Пасивниот човек можеби сака да прави добри дела, но никогаш нема да ги направи, ако намерно не го активира својот ум и не го сообрази со Божјото Слово и волја.

Еден пример на кој можам да се сетам вклучува еден човек кој дојде напред за молитва на еден од моите семинари. Тој имаше проблем со похотата. Тој навистина ја сакаше својата сопруга и не сакаше нивниот брак да се уништи, но неговиот проблем мораше да се реши или тој сигурно ќе го уништеше својот брак.

„Дојс, јас имам проблем со похотата“ – рече тој. – „Едноставно, не можам да се држам настрана од други жени. Ќе се молиш ли да бидам избавен? Јас многупати се молев, но изгледа дека воопшто не напредувам“.

Еве што Светиот Дух ме поттикна да му кажам: „Да, ќе се молам за тебе, но ти мораш да бидеш одговорен за тоа што дозволуваш да се прикажува на филмското платно на твојот ум. Не можеш да си замислуваш порнографски слики во твоето размислување, или да се замислуваш себеси со овие други жени, ако воопшто некогаш сакаш да бидеш ослободен“.

Како овој човек, и други веднаш сфатија, зошто не постигнуваат напредок, иако сакаат да бидат ослободени: *џије сакаат да го изменат своето однесување – но не и своето размислување*.

Умот честопати е област каде што луѓето „си играат со гревот“. Исус рече во Матеј 5:27, 28: **Сте слушнале дека им било речено на предците: „Не врши прељуба!“ А Јас пак ви велам дека секој што гледа на жена со похота, веќе извршил прељуба со неа во своето срце.** Патот до грешните дела се отвора преку грешното размислување.

Една жена која присуствуваше на моето прво библиско проучување го предаде својот живот на Господ и сакаше нејзиниот дом и нејзиниот брак да се средат. Сè во нејзиниот живот беше во хаос – домот, децата, бракот, финансиите, физичката состојба итн. Таа отворено кажа дека не го сака својот сопруг; всушност, таа го презираше. Знаејќи дека нејзиниот однос не е побожен, таа беше подготвена да го сака, но, едноставно, не можеше да поднесе да биде во негова близина.

Се молевме, таа се молеше, сите се молеа! Го споделувавме Словото со неа и ѝ дадовме да слуша касети. Направивме сè што знаевме да направиме и, иако изгледаше дека таа ги следи нашите совети, не напредуваше. *Што не беше во ред?* Во текот на едно советување, се откри дека таа била фантазер целиот свој живот. Таа отсекогаш си замислувала дека постои бајка во која таа е принцезата, а принцот си доаѓа дома секој ден од работа со цвеќиња и свеќи, освојувајќи ја со својата посветеност на неа.

Таа ги минуваше деновите размислувајќи вака, а кога нејзиниот уморен, дебел, испотен, валкан сопруг си доаѓаше дома од работа (без еден заб), таа го презираше.

Размисли за оваа состојба за миг. Жената беше новородена, а сепак нејзиниот живот беше во хаос. Таа сакаше да Му биде послушна на Бог и да живее за Него, а сакаше да го сака и својот сопруг, зашто знаеше дека тоа е Божјата волја. Таа беше подготвена да извојува победа во својот живот и во својот брак, но нејзиниот ум ја поразуваше. Не постоеше начин на кој ќе може да го надмине своето незадоволство од сопругот сè додека не почне да дејствува со „здрав разум“.

Таа умствено живееше во свет што не постоеше и никогаш нема да постои. Затоа таа беше крајно неподготвена да се соочи со реалноста. Таа имаше пасивен ум и, бидејќи не ги избираше

своите мисли според Божјото Слово, злите духови вметнуваа мисли во нејзиниот ум.

Сè додека мислеше дека тие се нејзини мисли и уживаше во нив, никогаш немаше да искуси победа. Таа го измени својот начин на размислување и нејзиниот живот почна да се менува. Таа го измени својот умствен однос кон својот сопруг, а тој почна да го менува својот изглед и своето однесување кон неа.

МИСЛЕТЕ НА ТОА ШТО Е ГОРЕ

И така, ако сте воскреснати со Христос [во нов живот, на тој начин споделувајќи го Неговото воскресение од мртвите], барајте го тоа [скапоценото, вечно богатство] што е горе – каде што е Христос, седнат оддесно на Бог.

Мислете на тоа што е горе (повозвишените нешта), а не на тоа што е на земјата.

Колошаните 3:1,2

Повторно го гледаме истиот принцип: ако сакаш да го живееш воскреснатиот живот што го обезбеди Исус, тогаш барај го тој нов, моќен живот размислувајќи за тоа што е горе, а не на тоа што е на земјата.

Апостол Павле едноставно вели дека, ако јас и ти сакаме добар живот, тогаш мора да размислуваме за добри нешта.

Многу верници сакаат добар живот, но тие пасивно си седат посакувајќи да им се случи нешто добро. Честопати, тие се љубоморни на другите луѓе кои живеат во победа и се огорчени затоа што нивниот живот е толку тежок.

Ако посакуваш победа над своите проблеми, ако навистина сакаш да го живееш воскреснатиот живот, *мора да работиш, а не само да сонуваш!* Мораш да бидеш активен – а не пасивен. Правилното постапување почнува со правилно размислување. Немој да бидеш пасивен во својот ум. Почни денес избирајќи правилни мисли.

Глава
15

Христ̄овио̄ӣ ум

Христовиот ум

Верувам дека досега цврсто реши да избираш правилни мисли, па затоа сакам да разгледаме кои начини на размислување би се сметале за правилни според Господ. Се разбира, постојат многу видови мисли што Исус ќе ги сметаше за незамисливи додека беше на земјата. Ако сакаме да ги следиме Неговите чекори, мора да почнеме да размислуваме како Него.

Кој го зайозна Господовиот ум (Неговиите совети и намери), за да Го ѝоучи? А ние го имаме Христовиот ум (чувствивајќа и намериите на Неговиот срце).

1 Коринќаните 2:16

Токму сега, можеби, си мислиш: „Џојс, тоа е невозможно, Исус беше совршен. Јас можам да го подобрам моето размислување, но никогаш нема да можам да размислувам како што размислуваше Тој“.

Па, во Библијата пишува дека ние го имаме Христовиот ум – и имаме ново срце и нов дух.

НОВО СРЦЕ И НОВ ДУХ

Ќе ви дадам ново срце, и нов дух ќе ви дадам; ќе го земам од вашето тело каменото срце и ќе ви дадам срце од месо.

Ќе го внесам во вас Мојот дух и ќе направам да одите по заповедите Мои и да ги чувате и исполнувате заповедите Мои.

Езекиел 36:26,27

Како христијани, јас и ти имаме нова природа, која всушност е природата на Бог што ни беше дадена при Новото Раѓање.

Од овој стих можеме да видиме дека Бог знаеше дека за да ги чуваме Неговите заповеди и за да одиме по нив, Тој ќе мора да ни Го даде Неговиот Дух и ново срце (и ум). Во Римјаните 8:6 се зборува за умот на телото и умот на Духот и ни кажува дека смртта е последица од следењето на умот на телото, а животот е резултат од следењето на умот на Духот.

Би направиле голем напредок, ако едноставно научиме како да го разликуваме животот од смртта.

Ако нешто ти служи за смрт, не прави го тоа повеќе. Кога некои мисли ти го исполнуваат умот со смрт, веднаш знаеш дека тоа не е умот на Духот.

Како илустрација, да речеме дека размислувам за некоја неправда, што ми била нанесена од друга личност, и почнувам да се гневам. Почнувам да размислувам колку многу не ја поднесувам таа личност. Ако сум мудра, ќе забележам дека се исполнувам со смрт. Станувам вознемирена, напрегната – можеби дури ќе почувствувам и физичка неудобност. Главоболка, болка во стомакот или преголем замор може да биде плодот од моето размислување. Од друга страна, ако размислувам колку сум благословена и колку Бог е добар кон мене, исто така ќе забележам дека сум исполнета со живот.

За верникот многу е полезно да научи да го разликува животот од смртта во себе. Исус се погрижи за нас да бидеме исполнети со живот, со тоа што го стави Неговиот ум во нас. Ние можеме да решиме да живееме според Христовиот ум.

1. Размислувај за позитивни мисли.

Тргнуваат ли двајца заедно, ако не се договорот меѓу себе?

Амос 3:3

Ако еден човек размислува според Христовиот ум, какви ќе бидат неговите мисли? Тие ќе бидат позитивни, тоа е сигурно. Во една од претходните глави веќе расправавме дека е апсолутно неопходно да размислуваме позитивно. Дури можеби ќе сакаш да се навратиш на Глава 5 во овој миг и да се потсетиш колку е важно да бидеме позитивни. Јас штотуку се навратив и ја прочитав и сум благословена, иако самата ја напишав.

Никогаш не може да се каже доволно за моќта на позитивното размислување. Бог е позитивен и, ако јас и ти сакаме да живееме со Него, мораме да бидеме на иста бранова должина и да почнеме да размислуваме позитивно. Не зборувам за примена на контрола врз умот, туку, едноставно, да бидеме сестрани, позитивни личности.

Имај позитивен став и позитивно гледиште. Имај позитивни мисли и очекувања. Вклучувај се во позитивни разговори.

Исус сигурно покажување позитивно гледиште и позитивен став. Тој претрпе многу маки, вклучувајќи и лични напади – Го лажеа, Неговите ученици Го напуштија кога Му беа потребни најмногу, Го исмејуваа, беше осамен, беше погрешно сфаќан и многу други обесхрабрувачки работи. Сепак, среде сите овие негативности Тој остана позитивен. Тој секогаш имаше инспиративен коментар, охрабрувачки збор; Тој секогаш им даваше надеж на сите кои доаѓаа кај Него.

Христовиот ум во нас е позитивен; затоа, секогаш кога ќе станеме негативни, не постапуваме со Христовиот ум. Милиони луѓе страдаат од депресија и не верувам дека некој може да биде депресивен, ако не е негативен – освен ако причината е медицинска. Дури и во тој случај, негативното размислување само ќе го зголеми проблемот и неговите симптоми.

Според Псалм 3:3, Бог е нашата слава и Тој ја подига нашата глава. Тој сака да подигне сè: нашите надежи, нашите гледишта, нашето расположение, нашата глава, рацете и срцето – целиот наш живот. Тој е нашиот божествен Подигнувач!

Бог сака да нè подигне, а ѓаволот сака да нè притисне. Сатаната ги искористува негативните настани и состојби во нашиот живот за да нè депримира. Дефиницијата за зборот *дејримира* во речникот е „да се спушти духовно: растажува“. Според Вебстер, нешто што е *дејримирано* е „потонато под околниот регион: пропаднато“. *Дејримира* значи да потоне, да притисне или да држи под основата. Ние секогаш имаме можност да размислуваме за негативни мисли, но тие само уште повеќе ќе нè притиснат. Негативното размислување нема да го реши нашиот проблем; само ќе го продлабочи.

СОВЛАДУВАЊЕ НА ДЕПРЕСИЈАТА

Во Псалм 143:3-10 е даден опис на депресијата и како да ја надминеме. Ајде да го видиме овој дел поподробно за да ги видиме чекорите што можеме да ги преземеме за да го надминеме овој напад од ѓаволот:

1. Препознај ја природата и причината за проблемот.

Непријателот ја прогонува душата моја, го скршил животот мој дури до земјата, ме остави во темнина како оние кои се одамна умрени.

Псалм 143:3

„Ме остави во темнина како оние кои се одамна умрени“ мене, се разбира, ми изгледа како опис на некој кој е во депресија. Обрати внимание дека причината или изворот на проблемот на оваа депресија, овој напад врз душата, е сатаната.

2. Разбери дека депресијата ги краде животот и светлината.

Опадна духот мој во мене [се обвитка во мрак], се скамени во мене срцето мое.

Псалм 143:4

Депресијата ја угнетува човековата духовна слобода и сила.

Нашиот дух (охрабрен од Божјиот Дух) е моќен и слободен. Затоа сатаната се обидува да ја намали неговата моќ и слобода, исполнувајќи го нашиот ум со темнина и тага. Те молам разбери дека е неопходно да му се противставиме на чувството наречено „депресија“ веднаш штом ќе го почувствуваме неговото доаѓање. Колку повеќе му дозволуваме да остане, толку потешко ќе можеме да му се противставиме.

3. Сети се на добрите времиња.

Се сеќавам на одамнешните дни и размислувам за сите Твои дела, расудувам за делата на Твоите раце.

Псалм 143:5

Во овој стих ја гледаме реакцијата на псалмистот на неговата состојба. Сеќавањето, размислувањето и расудувањето се функции на умот. Тој очигледно знае дека неговите мисли ќе влијаат врз неговите чувства, па затоа тој почнува да размислува за тие нешта што ќе му помогнат да го надмине нападот врз неговиот ум.

4. Слави Го Господ среде проблемите.

Ги подадов кон Тебе рацете мои, душата моја е жедна за Тебе како сува земја.

Псалм 143:6

Псалмистот знае колку е важно славењето; тој ги подига своите раце при обожавање. Тој искажува која е навистина неговата потреба – нему му е потребен Бог. Само Господ може да направи тој да се чувствува исполнет.

Премногу често кога луѓето стануваат депресивни, тоа е така зашто тие имаат потреба од нешто, а го бараат тоа нешто на погрешни места, што само ги продлабочува проблемите.

Во Еремија 2:13 Господ вели: **Зашто две зла изврши Мојот народ: Мене, изворот на жива вода, Ме оставија и си ископаа извори издупчени, кои не можат да држат вода.**

Само Бог може да ја наводни жедната душа. Немој да се лажеш самиот мислејќи дека нешто друго може да те задоволи целосно. Трчањето по погрешни работи само ќе те разочара, а разочарувањето ја отвора вратата за депресијата.

5. Барај помош од Бог.

Господи, услиши ме побрзо: духот мој премале; не одвркај го лицето Свое од мене, за да не заприлегам на тие, што слегуваат в гроб.

Псалм 143:7

Псалмистот бара помош. Тој, во основа, вели: „Боже, побрзај, зашто нема да можам уште долго да издржам без Тебе“.

6. Слушај Го Господ.

Господи, соопшти ми ја рано милоста Твоја, зашто во Тебе се надевам. Господи, покажи ми го патот по кој да одам, зашто кон Тебе ја издигам душата своја.

Псалм 143:8

Псалмистот знае дека има потреба да Го слуша Бог. Тој има потреба да биде уверен во Божјата љубов и добрина. Тој има потреба од Божјото внимание и водство.

7. Моли се за избавување.

Господи, избави ме од моите непријатели, зашто кај Тебе прибегнав.

Псалм 143:9

Псалмистот повторно вели дека само Бог може да му помогне.

Те молам обрати внимание дека при овој разговор тој го насочува својот ум кон Бог, а не кон проблемот.

8. Барај ја Божјата мудрост, знаење и водство.

Научи ме да ја исполнувам волјата Твоја, зашто Ти си мојот Бог. Твојот благ дух нека ме води по прав пат.

Псалм 143:10

Псалмистот, веројатно, ни кажува дека застранил од Божјата волја и на тој начин ја отворил вратата за нападот врз неговата душа. Тој сака да биде во Божјата волја, зашто сега сфаќа дека тоа е единственото безбедно место.

Потоа тој бара од Бог да му помогне да биде стабилен. Верувам дека неговата фраза: „Твојот благ дух нека ме води по прав пат“ се однесува на неговите несигурни емоции. Тој сака да биде стабилен – а не да оди горе – долу.

УПОТРЕБУВАЈ ГО СВОЕТО ОРУЖЈЕ

Зашто оружјето на нашето војување не е телесно [оружје од крв и месо], туку е со божествена моќ за разурнување на упориштата.

Ние ги уриваме мудрувањата и сè што се дига против [вистинското] познавањето на Бог, ја плениме секоја мисла за послушност на Христос (Месијата, Помазаниот).

2 Коринќаните 10:4,5

Сатаната ја искористува депресијата за да вовлече милиони во дупката на темнината и очајот. Самоубиството често е последица од депресијата. Самоубиствен човек е оној кој станал толку негативен што не гледа никаква надеж за иднината.

1. Зајамети: негативниите чувства доаѓаат од негативните мисли.

Умот е бојното поле, местото каде што ја добиваме или ја губиме битката. Одлучи денес да бидеш позитивен – отфрлајќи ја секоја негативна замисла – и доведи ги твоите мисли во послушност спрема Исус Христос. (2 Коринќаните 10:5).

2. Насочи го својот ум кон Бог.

Цврстиот по дух Ти го чуваш во совршен мир, зашто на Тебе се надева.

Исаија 26:3

Исус имаше постојано заедништво со Својот небесен Татко. Невозможно е да имаш целосно заедништво со некого без да го насочиш својот ум кон таа личност. Ако јас и мојот сопруг сме во автомобилот заедно и тој ми зборува, а мојот ум е насочен кон нешто друго, ние всушност немаме заедништво зашто јас не му го посветувам целото свое внимание. Затоа, верувам дека можеме безбедно да кажеме дека мислите на оној кој дејствува во Христовиот ум ќе бидат насочени кон Бог и кон сите Негови големи дела.

МЕДИТИРАЈ ЗА БОГ И ЗА НЕГОВИТЕ ДЕЛА

Како со маст и масло се наситува душата моја и со радосен глас ќе те фали устата моја.

Кога ќе се сетам за Тебе во постелата моја, во ноќните часови за Тебе размислувам.

Псалм 63:5,6

Ќе ги разгледувам сите Твои дела и ќе мислам на Твоите големи дела.

Псалм 77:12

Ќе размислувам за Твоите заповеди и ќе ги насочувам очите мои на Твојот пат.

Псалм 119:15

Се сеќавам на одамнешните денови и размислувам за сите Твои дела, расудувам за делата на Твоите раце.

Псалм 143:5

Псалмистот Давид често зборува за медитирањето за Бог, за Неговата добрина и за Неговите дела и патишта. Многу е

инспиративно да размислуваме за добрината на Бог и за сите прекрасни дела на Неговите раце.

Јас уживам да гледам телевизиски емисии за природата, животните, подводниот живот итн., зашто тие ја покажуваат големината, генијалноста на Бог, Неговата бескрајна креативност и како Тој ги одржува сите нешта преку моќта на Неговата сила (Евреите 1:3.).

Медитирањето за Бог и за Неговите патишта и дела ќе треба да стане редовен дел од твојот умствен живот, ако сакаш да испустиш победа.

Еден од моите омилен стихови е Псалм 17:15 во кој псалмистот Му вели на Господ: **...ќе се наситам од ликот Твој [имајќи слатко заедништво со Тебе], кога еднаш ќе се разбудам.**

Јас поминав многу несреќни денови, зашто почнував да мислам на сите погрешни работи веднаш штом ќе се разбудев секое утро. Можам навистина да кажам дека сум целосно задоволна откако Светиот Дух ми помогна да дејствувам според Христовиот ум (умот на Духот) кој е во мене. Заедништвото со Бог рано наутро е еден сигурен начин за да почнеме да уживаме во животот.

ЗАЕДНИШТВО СО ГОСПОД

...Ако не си заминам, Утешителот (Советникот, Помошникот, Застапникот, Посредникот, Оној што дава сила, Оној што е секогаш покрај вас) нема да дојде кај вас [во блиско заедништво со вас]; ако заминам, ќе ви Го испратам [да биде во блиско заедништво со вас].

Јован 16:7

Овие зборови ги рече Исус токму пред да замине на небото каде што е седнат од десната страна на Таткото во слава. Во овој стих можеме јасно да видиме дека е Божја волја да имаме блиско заедништво со Него.

Ништо не ни е поблиско отколку нашите мисли. Затоа, ако го исполнуваме својот ум со Бог, тоа ќе Го доведе Него во нашата свест, а ние ќе почнеме да уживаме во заедништвото со Него кое ќе ни донесе радост, мир и победа во нашиот секојдневен живот.

Тој секогаш е со нас токму како што вети дека ќе биде (Матеј 28:20; Евреите 13:5). Но ние нема да бидеме свесни за Неговото присуство, ако не размислуваме за Него. Јас можам да бидам во една просторија со некого и, ако мојот ум е сосредоточен на многу други работи, можам да си заминам и воопшто да не забележам дека некој бил таму. Тоа важи и за нашите привилегии за заедништво со Господ. Тој секогаш е со нас, но ние мора да размислуваме за Него и да бидеме свесни за Неговото присуство.

3. Размислувај „Бог ме љуби“.

И ние ја запознавме (разбравме, препознавме, свесни сме за, преку набљудување и искуство) и поверувавме во (се држиме до, ја ставаме нашата вера во и се потпираме на) љубовта што Бог ја има кон нас. Бог е љубов и оној кој останува во љубовта, останува во Бог и Бог останува во него.

1 Јован 4:16

Научив дека истите работи важат за Божјата љубов, како што важат и за Неговото присуство. Ако никогаш не медитираме за Неговата љубов кон нас, нема да ја искусиме.

Павле се молеше во Ефешаните 3 за луѓето да ја искушат Божјата љубов кон нив. Во Библијата се вели дека Тој нè љуби. Но на колку Божји деца сè уште им недостасува откровение за Божјата љубов?

Се сеќавам кога ја почнав службата Живот во Словото. Првата недела требаше да одржам една средба, Го прашав Бог што Тој сака да поучувам и Тој ми одговори: „Кажи му на мојот народ дека го љубам“.

„Тие го знаат тоа“ – одговорив. – „Сакам да ги поучувам за нешто навистина моќно, а не за лекција како за неделно училиште врз основа на Јован 3:16“.

Господ ми рече: „Многу малку од мојот народ навистина знаат колку многу ги љубам. Да знаеја, ќе се однесуваа поинаку“.

Кога почнав да ја проучувам темата за примањето на Божјата љубов, сфатив дека и самата имам голема потреба. Господ ме водеше во моето проучување на 1 Јован 4:16, кој вели дека треба да бидеме свесни за Божјата љубов. Тоа значи дека Божјата љубов е нешто за кое треба активно да бидеме свесни.

Јас имав некакво несвесно, нејасно разбирање дека Бог ме љуби, но Божјата љубов треба да биде голема сила во нашиот живот, сила што ќе нè одведе дури и од најтешките неволји до победа.

Апостол Павле во Римјаните 8:35 нè уверува: **Кој ќе нè одвои од Христовата љубов? Неволја ли, или мака, или прогонство, или глад, или голоотија, или гибел или меч?** Потоа во стихот 37 тој продолжува и вели: **Но во сето ова победуваме надмоќно преку Оној Кој нè засака.**

Ја проучував оваа област долго време и станав свесна за Божјата љубов кон мене, размислувајќи за Неговата љубов и исповедајќи ја гласно. Учев стихови за Божјата љубов, медитирав за нив и ги исповедав со мојата уста. Го правев ова повеќе месеци постојано и откровението за Неговата безусловна љубов стануваше сè пореално за мене.

Неговата љубов сега е толку реална за мене што дури и во најтешките мигови ме утешува „свесното сознание“ дека Тој ме љуби и дека повеќе не морам да живеам во страв.

НЕ ПЛАШИ СЕ

Во љубовта нема страв, туку совршената љубов го изгонува стравот.

1 Јован 4:18

Бог нè љуби совршено, такви какви што сме. Во Римјаните 5:8 пишува: **...Но Бог ја покажува Својата љубов кон нас, со тоа што Христос умре за нас додека уште бевме грешници.**

Верниците кои дејствуваат според Христовиот ум нема да размислуваат колку се тие ужасни. Тие ќе имаат мисли засновани врз праведноста. Треба да бидеш свесен за праведноста и редовно да медитираш за тоа кој си ти „во Христос“.

БИДИ СВЕСЕН ЗА ПРАВЕДНОСТА, А НЕ ЗА ГРЕВОТ

Оној Кој не знаеше за грев, Бог го направи [буквално] грев заради нас, за да станеме [дарувани со, сметани дека сме во, и примери за] Божја праведност во Него

[тоа што треба да бидеме, прифатени и во вистински однос со Него, преку Неговата добрина].

2 Коринќаните 5:21

Голем број верници се измачувани од негативното мислење за себеси, од мисли за тоа колку Бог мора да е разочаран од нив поради сите нивни слабости и неуспеси.

Колку време губиш живејќи во вина и осуда? Обрати внимание дека реков колку време губиш, зашто токму тоа и е сиот тој начин на размислување, губење време!

Немој да размислуваш за тоа колку си бил ужасен пред да дојдеш кај Христос. Напротив, размислувај за тоа како стана Божја праведност во Него. Запамети: *Мислијте сѐ и праведноста делата.* Ако некогаш сакаш да се однесуваш подобро, прво мора да го измениш своето размислување. Ако продолжиш да размислуваш колку си ужасен, само ќе се однесуваш уште полошо. Секогаш кога некоја негативна, осудувачка мисла ќе ти дојде на ум, потсети се дека Бог те љуби, дека стана Божја праведност во Христос.

Ти постојано се менуваш на подобро. Секој ден растеш духовно. Бог има прекрасен план за твојот живот. Ова се вистини за кои треба да размислуваш.

Ова е што што ти треба да го правиш со твојот ум!

Размислувај намерно според Божјото Слово; не размислувај само за сè што ќе ти дојде на ум, примајќи го како тоа да е твоја мисла.

Прекори го заволож и почни да одиш најпред размислувајќи за правилни мисли.

4. *Имај ѝоѝѝикнувачки ум.*

**...ако има дар на утеха (охрабрување), нека утешува!
Римјаните 12:8**

Оној кој го има Христовиот ум размислува за позитивни, инспиративни, поучни мисли за другите луѓе, како и за себеси и за своите околности.

Службата за поттикнување е многу потребна во светот денес. Никогаш нема да поттикнеш неког со своите зборови, ако прво немаш добри мисли за таа личност. Запамети дека тоа што е во твоето срце, тоа ќе излезе од твојата уста. Размислувај намерно „во љубов“.

Испракај мисли на љубов кон другите луѓе. Кажувај им зборови на охрабрување.

Во *Толковниот речник на зборовите од Новиот Завет* на Вајн грчкиот збор *ѝаракалео*, кој е преведен како *ѝоѝѝикнува*, се дефинира како „првенствено, да повика неког (*ѝара* настрана, *калео* да повика)... да предупреди, да увери, да поттикне неког да следи одредена насока на однесување...“ Јас оваа дефиниција ја толкувам како „да одиш покрај неког и да го поттикнуваш да продолжи да следи одредена насока на дејствување“. Дарбата за поттикнување, за кој се зборува во Римјаните 12:8, може веднаш да се забележи кај оние кои ја имаат. Тие секогаш им кажуваат охрабрувачки или инспиративни работи на сите – нешто што прави другите да се чувствуваат подобро и ги охрабрува да продолжат.

Можеби не сите ја имаме службата на поттикнување, но секој може да научи да охрабрува. Едноставното правило е: Ако не е добро, тогаш не размислувај за тоа и не кажувај го.

Сите веќе имаат доволно проблеми, не мораме да додаваме на нивните маки со тоа што ќе ги скршиме. Ние треба да се изградуваме едни со други во љубов. (Ефешаните 4:29). Не заборавај: Љубовта секогаш верува во најдоброто за сите. (1 Коринќаните 13:7).

Кога ќе почнеш да мислиш за добри работи за другите, ќе видиш дека тие се однесуваат подобро. Мислите и зборовите се садови или оружја што носат творечка или деструктивна моќ. Тие може да се употребат против сатаната и неговите дела, или всушност може да му помогнат во неговиот план за уништување.

Да речеме дека имаш дете кое има некои проблеми во однесувањето и треба да се измени. Ти се молиш за него и бараш од Бог да дејствува во неговиот живот, да ги направи потребните измени. Тогаш, што правиш ти со твоите мисли и зборови во однос на него во текот на времето на чекање? Многу луѓе никогаш не го гледаат одговорот на нивните молитви, зашто го негираат тоа за кое се молат, со своите мисли и зборови, пред Бог воопшто да има можност да направи нешто за нив.

Дали се молиш за своето дете да се измени, а потоа размислуваш за секакви негативни мисли за него? Или, можеби се молиш за менувањето, а потоа мислиш, па дури и им велиш на други луѓе: „Ова дете никогаш нема да се измени!“ За да живееш во победа, мораш да почнеш да ги сообразуваш своите мисли со Божјото Слово.

Не одиме во Словото, ако нашите мисли се противни од тоа што е зайшано во него.

Кога се молиш за некого сообрази ги своите мисли и зборови со тоа за што се молиш и ќе почнеш да гледаш напредок.

Не велам дека треба да излезеш од рамнотежа. Ако твоето дете има проблем со однесувањето в училиште и некоја пријателка те праша како му оди, што треба да направиш, ако, всушност, нема никаква промена? Можеш да речеш: „Па, сè уште не сме виделе напредок, но верувам дека Бог работи и дека ова дете е моќна алатка за Господ. Ќе гледаме како тој се менува од слава во слава, малку по малку, ден за ден“.

5. Развиј благодарен ум.

Влегувајте во Неговите порти со славословие (благодарност), во Неговите дворови со песна; славете Го, фалете Го името Негово.

Псалм 100:4

Верникот кој го има Христовиот ум ќе има мисли исполнети со славење и благодарност.

При самосожалувањето се отвораат многу врати за непријателот. Многу луѓе се физички болни и живеат нездрав, беспомошен живот поради оваа болест наречена самосожалување, која ги напаѓа мислите и разговорите на луѓето.

Не можеме да живееме здрав живот без благодарност. Во Библијата често се зборува за принципот на благодарноста. Самосожалувањето во мислите или зборовите е мртов принцип, но да се биде благодарен и тоа да се искажува е животворен принцип.

Ако некој нема благодарно срце (ум), благодарноста нема да излезе од неговата уста. Ако сме благодарни, тоа и ќе го кажеме.

БЛАГОДАРЕТЕ ПОСТОЈАНО

И така, преку Него постојано да Му принесуваме на Бог благодарствена жртва, односно плод од усните што Му благодарат на Неговото име.

Евреите 13:15

Кога принесуваме благодарност? Постојано – во секоја состојба, во сè – и правејќи така влегуваме во победоносен живот каде што ѓаволот не може да нè контролира.

Како може тој да нè контролира, ако сме радосни и благодарни, без оглед какви се нашите околности? Морам да признаам, ваквиот начин на живеење понекогаш бара жртви на славење или благодарност, но јас повеќе сакам да ја жртвувам мојата благодарност за Бог, отколку да ја жртвувам мојата радост за сатаната. Јас научив (на потешкиот начин) дека, ако почнам да се лутам и одбивам да бидам благодарна, тоа значи дека на крајот се откажувам од својата радост. Со други зборови, ќе му ја дадам својата радост на духот на самосожалувањето.

Во Псалм 34:1 псалмистот вели: **Ќе Го благословувам Господа во секое време; похвала за Него секогаш има во мојата уста.** Како можеме да Му бидеме благослов на Господ? Со тоа што Неговото славење ќе биде *иосијано* во нашите мисли и усти.

Биди благодарна личност – биди исполнет со благодарност не само кон Бог, туку и кон луѓето. Кога некој ќе направи нешто добро за тебе, покажи му дека го цениш тоа.

Покажувај благодарност кон членовите на твоето семејство. Многу често, како сигурни ги земаме нештата со кои Бог нè благословил. Еден сигурен начин како да изгубиме нешто е да не го цениме тоа.

Јас го ценам мојот сопруг; ние сме во брак долго време, но јас сè уште му покажувам дека го ценам. Тој е многу трпелив човек на многу начини и има многу други навистина добри особини. Знам дека за изградување и одржување добри односи е добро на луѓето да им покажуваме дека ги цениме, дури споменувајќи особени работи за кои сме благодарни.

Јас сретнувам многу луѓе и сè уште ме вчудовидува како некои луѓе се толку благодарни за секоја мала работа што е направена за нив, а други никогаш не се задоволни без оглед на тоа колку многу е направено за нив. Верувам дека горделивоста има некаква врска со овој проблем. Некои луѓе се толку исполнети со себеси што, без оглед на тоа што другите луѓе прават за нив, тие мислат дека го заслужуваат не само тоа, туку и повеќе! Тие ретко изразуваат благодарност.

Изразувањето благодарност не само што е добро за другите луѓе, туку е добро и за нас, зашто ослободува радост во нас.

Медитирај секојдневно за сите нешта за кои треба да бидеш благодарен. Кажувај Му ги на Бог во молитва и, правејќи така, ќе видиш дека твоето срце се исполнува со живот и светлина.

БЛАГОДАРЕТЕ СЕКОГАШ ЗА СÈ

И не опивајте се со вино во кое е разуданоста, туку исполнувајте се со [Светиот Дух] Духот, зборувајќи си со псалми, химни и духовни песни, пеејќи Му на Господ и воспевајќи Го во своето срце!

Благодарете Му секогаш за сè на Бог Таткото, во името на нашиот Господ Исус Христос!

Ефешаните 5:18-20

Колку моќна група стихови!

Како јас и ти воопшто можеме да останеме исполнети со Светиот Дух? Зборувајќи си на себеси (преку нашите мисли) или на другите (преку нашите зборови) со псалми, химни и духовни песни. Со други зборови, исполнувајќи ги нашите мисли и зборови со Божјото Слово; *благодарејќи секогаш за сè.*

6. Насочи го умот кон Словојто.

Неговите зборови (Неговите мисли) не остануваат во вас, зашто не Му верувате на Оној Кој Ме прати. [Затоа Неговата порака не живее во вас, бидејќи не Му верувате на Гласникот Кого Тој го прати.]

Јован 5:38

Божјото Слово се Неговите мисли напишани на хартија за да можеме да ги проучуваме и да размислуваме за нив. Неговото Слово е начинот на кој Тој размислува за секоја состојба и тема.

Во Јован 5:38 Исус критикуваше некои неверници. Од овој превод гледаме дека Божјото Слово е пишан израз на Неговите мисли и дека луѓето кои сакаат да веруваат и да ги искусат сите добри резултати од верата мора да дозволат Неговото Слово да биде жива порака во нивните срца. Тоа се постигнува со медитирање за Божјото Слово. На тој начин Неговите мисли можат да станат наши мисли – единствениот начин да го развиеме Христовиот ум во нас.

Во Библијата, во Јован 1:14, се вели дека Исус беше Словото кое стана тело. Тоа немаше да биде можно, ако Неговиот ум не беше постојано исполнет со Божјото Слово.

Медитирањето за Божјото Слово е еден од најважните животни принципи што можеме да ги научиме. Во *Толковниот речник на зборовите од Новиот Завет* на Вајн се дефинирани двата грчки зборови преведени со *медитира* како: „се грижи за“, „се посветува на, вежба“, „трудољубив е во“, „вежба е актуелната смисла на зборот“, „размислува, замислува...“ Еден друг извор додава „шепоти“ или „мрмори“ на дефиницијата.

Не можам да нагласам доволно силно колку е важен овој принцип. Јас го нарекувам животен принцип, зашто медитирањето за Божјото Слово ќе ти служи за живеење тебе и најпосле на оние околу тебе.

Многу христијани се плашат од зборот „медитира“ поради применувањето на медитацијата во некои пагански или окултни религии. Но те поттикнувам да запаметиш дека сатаната всушност никогаш немал оригинална идеја. Тој го зема тоа што му припаѓа на Царството на Светлината и го искривува за царството на темнината. Треба да бидеме доволно мудри за да сфатиме дека, ако медитацијата создава таква сила за страната на злото, тогаш таа ќе создава сила и за страната на доброто. Овој принцип за медитацијата доаѓа непосредно од Божјото Слово; ајде да видиме што пишува во Библијата за неа.

МЕДИТИРАЈ И НАПРЕДУВАЈ

Да не се оддалечува од устата твоја оваа книга на законот; туку поучувај се од неа дење и ноќе, за да разбереш како да го извршуваш сето тоа, што е напишано во неа; зашто тогаш ти ќе имаш успех во твоите патишта и умно ќе постапуваш.

Исус Навин 1:8

Господ во овој стих јасно ни кажува дека никогаш нема да можеме да го применуваме Словото на дело, ако прво не го применуваме умствено.

Во Псалм 1:2,3 се зборува за побожниот човек и се вели: **Туку му омилел законот Господов и за законот Негов (принципите, поуците и учењата на Бог) дење и ноќе грижливо размислува (медитира и проучува); тој е како дрво посадено [и одгледувано] крај вода изворска, кое својот род го дава навреме и чиј лист не венеа; и во сè што прави, напредува [и созрева].**

МЕДИТИРАЈ И БИДИ ИСЦЕЛЕН

**Синко, внимавај на зборовите мои и приближи го увото кон поуците мои;
да не отстапуваат тие од твоите очи; чувај ги внатре во срцето свое;
зашто тие се живот за оној кој ги нашол и здравје за целото тело негово.**

Изреки 4:20-22

Имајќи на ум дека една од дефинициите на зборот „медитира“ е да се посвети, размисли за овие стихови во кои се вели дека зборовите на Господ се извор на здравје за телото.

Медитирањето (размислувањето) за Божјото Слово во нашиот ум всушност ќе влијае врз нашето физичко тело. Мојот изглед се измени во изминативе осумнаесет години. Луѓето ми велат дека изгледам барем петнаесет години помлада денес отколку кога првпат почнав вредно да го проучувам Словото и да го сметам за средиште на целиот мој живот.

СЛУШАЈ И ЖНЕЈ

Внимавајте што слушате! Со каква мера [на мислата и проучувањето] мерите [ја мерите вистината што ја слушате], со таква [доблест и знаење] ќе ви се мери, и уште ќе ви се додаде.

Марко 4:24

Ова е како принципот на сеење и жнеење. Колку повеќе семе, толку повеќе ќе жнееме за време на жетвата. Господ во Марко 4:24 вели дека колку повеќе време јас и ти лично вложуваме во размислување и проучување на Словото што го слушаме, толку поголема полза ќе имаме од него.

ЧИТАЈ И ЖНЕЈ

[Нештата привремено се скриени само за да бидат откриени.] Зашто нема скриено, што не ќе биде откриено, или што е [привремено] тајно, а да не излезе јавно.

Марко 4:22

Овие два стиха заедно, несомнено, ни кажуваат дека Словото во себе има скриено огромно богатство, големи животворни тајни што Бог сака да ни ги открие. Тие им се откриени на оние кои медитираат на, размислуваат за, го проучуваат, умствено го вежбаат и го шепотат Божјото Слово.

Јас ја знам лично, како учител на Божјото Слово, вистината на овој принцип. Изгледа дека нема крај на тоа што Бог може да го покаже преку еден стих од Словото. Ќе го проучувам еднаш и ќе дознаам едно нешто, потоа другпат ќе видам нешто ново кое дури не сум го ни забележала претходно.

Господ постојано им ги открива Своите тајни на оние кои се трудољубиви во однос на Словото. Немој да бидеш личност која секогаш сака да живее од откровенијата на другите. Проучувај го Словото самиот и дозволи Му на Светиот Дух да го благослови твојот живот со вистината.

Би можела да продолжам уште долго за темата на медитирањето за Божјото Слово. Како што реков, тоа е една од најважните работи што јас и ти можеме да научиме да ги правиме. По цел ден, додека ги извршуваш своите секојдневни задачи, замоли Го Светиот Дух да те потсетува на некои стихови за да можеш да медитираш за нив. Ќе бидеш вчудовиден од тоа колку многу сила ќе биде ослободена во твојот живот поради оваа практика. Колку повеќе медитираш за Божјото Слово, толку повеќе ќе можеш подготвено да црпиш од неговата сила во време на неволја. Запамети: *Мокџа на Словото доаѓа од медитирањето за него.*

ПРИМИ ГО И ПРИФАТИ ГО СЛОВТО

Затоа отфрлете од себе секаква нечистота, и сè што останало од злобата, и примете го со кроткост (понижност) во вас [во вашето срце] всаденото Слово кое може да ги спаси вашите души.

Јаков 1:21

Од овој стих гледаме дека Словото има моќ да нè спаси од животот во грев, но само ако го примиме, прифатиме и го всадиме и вкорениме во нашето срце (ум). Ова всадување и вкоренување се случува ако му се посветуваме на Словото – ако го имаме на ум повеќе од што било друго.

Ако јас и ти постојано медитираме за своите проблеми, ќе стануваме сè подлабоко вкоренети во нив. Ако медитираме

за тоа што не е во ред со нас или со другите, ќе бидеме сè подлабоко уверени во проблемот и никогаш нема да го видиме решението. Тоа е како да ни е достапен цел океан полн со живот, а инструментот што ни е даден да црпиме од него е трудољубиво проучување и медитирање на Божјото Слово.

Нашата служба е наречена Живот во Словото и од искуство можам да кажам дека навистина има живот во Словото.

ИЗБЕРИ ЖИВОТ

Бидејќи мудрувањето на телото [кое е разум без Светиот Дух] е смрт [смрт што ги опфаќа сите несреќи кои произлегуваат од гревот, и сега и на оној свет], а мудрувањето на Духот [Светиот Дух] е живот и [душевен] мир [и сега и засекогаш].

Римјаните 8:6

Повикот повторно да обратиш внимание на Филипјаните 4:8 изгледа како добар начин да го завршиме овој дел од книгата: **...сè што е вистинито, што е чесно, што е праведно, што е чисто, што е љубезно, што е на добар глас – ако е некаква доблест, ако е некаква пофалба – размислувајте за тоа [сосредоточете го својот ум на нив].**

Состојбата во која треба да биде твојот ум е опишана во овој стих. Ти го имаш Христовиот ум, почни да го ползуваш. Ако Тој не би размислувал за нешто, тогаш ни ти не треба да размислуваш за тоа.

Токму преку ова „внимавање“ на твоите мисли ти почнуваш да ја плениш секоја мисла за послушност кон Исус Христос (2 Коринќаните 10:5.).

Светиот Дух брзо ќе те потсети, ако твојот ум почне да те води во погрешна насока, а потоа изборот е твој. Дали ќе дејствуваш според умот на телото или според умот на Духот? Едниот води кон смрт, а другиот кон живот. Изборот е твој.

Избери живој!

ТРЕТ ДЕЛ:

Пустински менталитет

Вовед

Израелскиот народ скиташе низ пустината четириесет години минувајќи пат за кој всушност беа потребни единаесет дена. Зошто? Дали нивните непријатели, нивните околности, неволјите по патот, или нештососемаразличногиспречуваше да стигнат до нивното определено место?

*А од Хорив, преку
йланинаџа Сеир, до Кагис-
Барнеа [на границаџа
со Ханан] има [само]
единаесет дена џаџа;
[сејак на Израелциџе им
беа џоџаџа чеџаџа
години за да ја џреминаџа
границаџа.]*

Повторени закони 1:2

Додека размислував за оваа состојба, Бог ми даде моќно откровение кое ми помогна лично мене, како и на многумина други. Господ ми рече: „Израелевите деца поминаа четириесет години во пустината, минувајќи пат за кој беа потребни единаесет дена, затоа што имаа „пустински менталитет“.

ОВАДЕ БЕШЕ ДОВОЛНО ДОЛГО

**Господ, Бог наш, ни говореше на Хорив и рече:
Доволно живеете на таа планина.**

Повторени закони 1:6

Навистина не би требало да гледаме на Израелците со таква вчудовиденост, зашто повеќето од нас го прават тоа што го правеа тие. Ние продолжуваме да одиме долго околу истата планина место да одиме напред. Резултатот од тоа е следниов: потребни ни се повеќе години за да искусиме победа врз нешто кое сме можеле и требало да го совладаме многу побрзо.

Мислам дека Господ ни го вели мене и тебе истото што им го рече на Израелевите деца во нивното време:

„Доволно живеете на ѓаа ѓланина; време е да ѓродолжитѓ“.

МИСЛЕТЕ НА ТОА ШТО Е ГОРЕ

Мислете на тоа што е горе (повозвишените нешта), а не на тоа што е на земјата.

Колошаните 3:2

Бог ми покажа десет „пустински менталитети“ на Израелците што ги држеа во пустината. Пустинскиот менталитет е погрешен начин на размислување.

Можеме да имаме правилен или погрешен начин на размислување. Правилните начини на размислување ни помагаат, а погрешните начини на размислување нè повредуваат и го попречуваат нашиот напредок. Од Колошаните 3:2 учиме да мислиме на тоа што е горе. Треба да го насочиме својот ум во вистинската насока. Погрешните начини на размислување не само што влијаат врз нашите околности, туку влијаат и врз нашиот внатрешен живот.

Некои луѓе *живеат* во пустина, а други *се* пустина.

Постоеја мигови кога моите околности не беа многу лоши, но не можев да уживам во ништо во мојот живот, зашто однатре бев „пустина“. Јас и Дејв имавме убав дом, три прекрасни деца, добри работни места и доволно пари за да живееме удобно. Не можев да уживам во нашите благослови, зашто имав неколку пустински менталитети. Мојот живот ми изгледаше дека е пустина, зашто на тој начин ги гледав нештата.

Некои луѓе ги гледаат нештата негативно, зашто искусувале несреќни околности целиот свој живот и не можат да си замислат нешто да тргне на подобро. Потоа постојат некои луѓе кои сè гледаат лошо и негативно, зашто, едноставно, такви се однатре. Каков и да е случајот, негативниот поглед на нештата го прави човекот несреќен и со мали изгледи да направи каков било напредок кон Ветената Земја.

Бог ги повика Израелевите деца од ропството во Египет да одат во земјата која Тој вети дека ќе им ја даде како вечно наследство – земја во која течат мед и млеко и секое добро нешто што можат да си го замислат – земја во која ништо нема да им недостасува – земја на напредок во секоја област на нивното постоење.

Поголемиот дел од поколението кое Господ го повика од Египет никогаш не влезе во Ветената Земја; напротив, тие починаа во пустината. За мене, ова е едно од најтажните нешта што може да му се случи на едно Божјо дете – да има толку многу достапни нешта, а сепак да не може да ужива во ниедно од нив.

Јас бев една од тие луѓе многу години од мојот христијански живот. Јас бев на патот до Ветената Земја (рајот), но не уживав во патот. Јас умирав во пустината. Но, фала Му на Бог за Неговата милост, во мојата темнина засвети светлина и Тој ме изведе надвор.

Се молам овој дел од книгата да ти биде светлина и да те подготви да излезеш од твојата пустина и да влезеш во величествената светлина на Божјото чудесно Царство.

Глава

16

*„Мојата иднина е одредена од моето
минајто и од мојата сегашнина“*

Пустински менталитет број 1

„Мојата иднина е одредена
од моето минајќо и
од мојата сегашнина“

Глава
16

Пустински менталистички број 1

Израелците немаа позитивна визија за својот живот – немаа соништа. Тие знаеја од каде доаѓаат, но не знаеја каде одат. Сè се засноваше врз тоа што го виделе и тоа што можеа да го видат. Тие не знаеја како да гледаат со „очите на верата“.

*Без откровение одозгора
народот е нескројлив...*

Изреки 29:18

ПОМАЗАН ДА ДОНЕСЕ ИЗБАВУВАЊЕ

Духот на Господ е врз Мене, зашто Ме помаза и Ме прати да им донесам радосна вест на бедните; да им објавам ослободување на заробените, прогледување на слепите, пуштање на слобода на напатените и да ја навестам благопријатната Господова година.

Лука 4:18,19

Јас потекнувам од семејство во кое бев измачувана; пораснав во дом со нарушени семејни односи. Моето детство беше исполнето со страв и измачувања. Експертите велат дека личноста на детето се обликува во првите пет години од неговиот живот. Мојата личност беше хаос! Јас живеам во преправање зад ѕидовите за заштита што ги градеа за да

ги спречам луѓето да ме повредуваат. Ги заклучував другите надвор, но се заклучував и самата внатре. Јас бев контролор, толку исполнета со страв што единствениот начин на кој можев да се соочам со животот беше да се чувствувам дека имам контрола и тогаш никој не можеше да ме повреди.

Како млада возрасна жена која се обидува да живее за Христос и да го следи христијанскиот начин на живеење, знаев од каде дојдов, но не знаев каде одам. Чувствував дека мојата иднина секогаш ќе биде упропастена од моето минато. Си мислев: „Како може некој кој има минато како моето некогаш вистински да биде во ред? Тоа е невозможно!“ Меѓутоа, Исус рече дека Тој дојде да ги исцели болните, тие со скршено срце, повредените и ранетите, тие кои се урнати од несреќа.

Исус дојде за да ги отвори затворските врати и да ги ослободи заробениците. Јас не напредував сè додека не почнав да верувам дека може да бидам ослободена. Морав да имам позитивна визија за мојот живот; морав да верувам дека мојата иднина не е одредена од моето минато, па дури ни од мојата сегашнина.

Можеби си имал несреќно минато, можеби дури и сега се наоѓаш во околности што се многу негативни и депресивни. Можеби се соочуваш со состојби што се толку лоши што изгледа дека немаш вистинска причина за надеж. Но јас смело ти велам: *Твојата иднина не е одредена од твоето минато, нишу од твојата сегашнина!*

Почни да размислуваш на нов начин. Верувај дека со Бог сè е можно (Лука 18:27); со човек некои работи, можеби, се невозможни, но Му служиме на Бог Кој создаде сè што гледаме од ништо (Евреите 11:3.). Дај Му ја твојата ништожност и гледај како Тој работи. Сè што Му е потребно е да веруваш во Него. Тој има потреба да веруваш, а Тој ќе го направи другото.

ОЧИ ЗА ДА ГЛЕДАМЕ, УШИ ЗА ДА СЛУШАМЕ

И ќе потера фиданка од Јесеевата пенушка, и стебло ќе израсне од нејзиниот корен; ќе почива врз Него Дух Господов, дух на мудрост и разум, дух на совет и крепост, дух на знаење и богобојазливост; ќе се исполни со страв Господов, ќе суди, не според тоа како што очите Негови гледаат; и ќе ги решава делата, не според тоа како што ушите Негови слушаат.

Исаија 11:1-3

Не можеме да ги проценуваме нештата точно преку видот на нашите природни очи. Мора да имаме духовни „очи за да гледаме“ и „уши за да слушаме“. Треба да го слушаме тоа што Духот го вели, не тоа што светот го вели. Дозволи Му на Бог да ти зборува за иднината – не сите други.

Израелците постојано ги гледаа и зборуваа за нештата какви што беа. Бог ги изведе од Египет преку раката на Мојсеј, зборувајќи им преку него за Ветената Земја. Тој сакаше тие да ги сосредоточат своите очи на тоа каде одат – а не на тоа каде беа. Да видиме неколку стихови што јасно го опишуваат нивниот погрешен однос.

ВО ШТО Е ПРОБЛЕМОТ?

И сите синови израелски негодуваа против Мојсеј и Арон и целиот народ им велеше: „О, да бевме умреле во египетската земја, или да бевме изумреле во оваа пустина!

И зошто Господ нè води во таа земја, за да паднеме во борба! Жените наши и децата наши ќе станат плен; не е ли подобро да се вратиме во Египет!“

Броеви 14:2,3

Те охрабрувам да го разгледаш овој дел од Библијата внимателно. Обрати внимание колку негативни беа овие луѓе – негодуваа, подготвени лесно да се откажат и повеќе сакаа да се вратат во ропство отколку да продолжат низ пустината до Ветената Земја.

Всушност, тие немаа проблем, тие беа проблем!

ЛОШИТЕ МИСЛИ СОЗДАВААТ ЛОШИ СТАВОВИ

За народот немаше вода и тие се побунија против Мојсеј и Арон; и негодуваа против Мојсеј, велејќи: „О, да бевме умреле и ние тогаш, кога умреа нашите браќа [при чумата] пред Господ!

Зошто го доведовте народот Господов во оваа пустина, па да изумреме овде – и ние и добитокот наш?

Броеви 20:2-4

Од нивните зборови лесно е да се види дека Израелците воопшто не Му веруваа на Бог. Тие имаа негативен став, став на поразени. Тие мислеа дека нема да успеат дури и пред да тргнат, едноставно, затоа што секоја околност не беше совршена. Тие покажуваа став што произлегуваше од погрешен начин на размислување.

Лошите ставови се плод на лошите мисли.

НЕДОСТИГ НА СТАВ НА БЛАГОДАРНОСТ

Од планината Ор тие тргнаа кон Црвено Море, за да ја заобиколат земјата Едом. И по патот народот се обесхрабри (станаа депресивни, нетрпеливи)

[поради неволјите по патот]; и зборуваа луѓето против Бога и против Мојсеј: „Зошто нè изведе од Египет, па да умреме во пустинава: овде нема ни леб, ни вода, а во душата ни омрзна таа лоша храна?“

Броеви 21:4,5

Заедно со сите други лоши ставови што веќе ги видовме во претходните стихови, во овие стихови гледаме доказ кај Израелците за голем недостиг на благодарност. Израелевите синови не можеа да престанат да размислуваат за тоа од каде дојдоа и каде беа доволно долго за да стигнам таму каде што одеа.

Ќе беше полезно за нив да размислеа за нивниот предок Авраам. Тој помина низ некои разочарувачки искуства во својот живот, но не дозволи тие негативно да влијаат врз неговата иднина.

БЕЗ ЖИВЕЕЊЕ СО КАРАНИЦИ

И стана караница меѓу пастирите на Авраамовиот добиток и пастирите на Лотовиот добиток. А во таа земја тогаш живееја Хананци и Перизијци.

Затоа Авраам му рече на Лот: „Не треба да се караме јас и ти, ни моите пастири со твоите пастири, зашто сме роднини.

Не е ли пред тебе целата земја? Оддели се од мене. Ако тргнеш ти налево, јас ќе тргнам надесно; ако ти отидеш надесно, јас ќе отидам налево“.

Тогаш Лот ги дигна очите свои и ја виде целата околина јорданска, која, пред Бог да ги уништи Содом и Гомора, целата, сè до Сигор, се напојуваше со вода, како рајот Божји и како земјата Египетска.

**И Лот ја избра за себе целата околина јорданска; па појде Лот кон исток; и се поделија еден од друг.
Создавање 13:7-11**

Авраам знаеше колку е опасно да живее со караници; затоа тој му рече на Лот дека треба да се разделат. За да оди во љубов и за да биде сигурен дека ќе нема караници меѓу нив во иднина, Авраам му дозволи на својот роднина прв да избере која долина ја сака. Лот ја избра најдобрата – Долината на Јордан – и тие се поделија.

Мора да запаметиме дека Лот немаше ништо сè додека Авраам не го благослови. Размисли за ставот што Авраам можеше да го има, но реши да го нема! Тој знаеше дека, ако правилно постапи, Бог ќе се погрижи за него.

ДИГНИ ГИ ОЧИТЕ И ПОГЛЕДНИ

И му рече Бог на Авраам, откако Лот се оддели од него: „Дигни ги очите свои, па погледни од местото, каде што си сега, на север и на југ, на исток и на запад, зашто целата земја што ја гледаш, ќе ти ја дадам тебе и на потомството твое довека.

Создавање 13:14,15

Овие стихови јасно ни откриваат дека, иако Авраам се најде во помалку пожелни околности откако се подели од својот роднина, Бог сакаше тој да „погледне“ од местото каде што се наоѓаше кон местото каде што Тој сакаше да го одведе.

Авраам имаше добар став кон својата состојба и, како резултат на тоа, ѓаволот не можеше да го спречи Божјиот благослов врз него. Бог му даде дури и повеќе имот отколку

што имаше пред разделбата и штедро го благослови на секаков начин.

Те охрабрувам позитивно да гледаш на можностите во иднина и да почнеш „тоа што не постои да го повикуваш во постоење“ (Римјаните 4:17.). Размислувај и зборувај за твојата иднина на позитивен начин, според тоа што Бог го ставил во твоето срце, а не според тоа што си го гледал во минатото или дури го гледаш сега, во сегашнината.

Глава

17

*„Некој нека го најрави
ишоа месџо мене; не сакам да
иреземам одговорносџ“*

Пусџински менџалиџеџ број 2

„Некој нека го најрави
штоа месшо мене; не сакам да
преземам одговорност“

Глава
17

Пустински мениалииет број 2

Одговорноста често е дефинирана како наша реакција на Божјата способност. Да бидеш одговорен значи да одговориш на можностите што Бог ги става пред тебе.

Бог му даде на таткото на Авраам одговорност, можност да одговори на Неговата способност. Тој ја стави пред него можноста да оди во Ханан. Но место да оди до крај со Господ, тој реши да застане и да се насели во Харан.

*И го зеде Тара синои свој,
и внукои од синои свој,
Лои, син Аранов, и Сараја,
снаиша своја, жениша на
неговиои син Авраам;
и излегоа заедно од Ур
Халдејски за да појдат во
земјаша хананска; и дојдоа
до Харан, каде ишо и се
наслија.*

Создавање 11:31

Многу е лесно да бидеме возбудени кога Бог првпат ни зборува и ни дава можност да направиме нешто. Но, како Тара, многупати никогаш не го завршуваме тоа што сме го почнале зашто навлегуваме во тоа и сфаќаме дека има многу повеќе отколку само возбуда.

Повеќето нови потфати се возбудливи, едноставно, затоа што се нови. Возбудата ќе ја одведе личноста до некаде, но нема да ја пренесе преку целната линија.

Многумина верници го прават тоа што во Библијата пишува дека го направил Тара. Тие тргнуваат кон едно место и се населуваат на некое друго место по патот. Тие се уморуваат; тие би сакале да го завршат своето патување, но всушност не ја сакаат целата одговорност што доаѓа со него. Кога некој друг би го направил тоа за нив, тие со задоволство би ја примиле славата, но, едноставно, тоа не оди така.

ЛИЧНАТА ОДГОВОРНОСТ НЕ МОЖЕ
ДА СЕ ДОДЕЛИ НА ДРУГ

А утредента Мојсеј му рече на народот: „Направивте голем грев; и сега ќе појдам горе кај Бог, за да молам да ви се прости вашиот грев“.

И се врати Мојсеј кај Господ, и рече: „Овој народ направи голем грев, бидејќи си направи бог од злато.

И сега прости им го гревот нивни, ако, пак, не, тогаш избриши ме и мене од книгата Твоја, во која си ме запишал.

Излез 32:30-32

Во моето читање и проучување забележав дека Израелците не сакале да преземат одговорност за ништо. Мојсеј се молел за нив; Го барал Бог место нив, па дури и се каел место нив кога тие ќе се вовлечеле во неволја (Излез 32:1-14.).

Едно бебе нема никаква одговорност, но додека детето расте, од него се очекува да зема сè повеќе одговорности. Една од главните улоги на родителот е да ги научи своите деца да прифаќаат одговорност. Бог сака да ги научи Своите деца да го прават тоа.

Господ ми даде можност да работам во служба со полно работно време – да поучувам од Неговото Слово на националното радио и телевизија – да го проповедам Евангелието низ Соединетите Американски Држави и во други земји. Но, можам со сигурност да ти кажам, има и одговорна страна на таа служба за која многумина не знаат ништо. Многу луѓе велат дека сакаат да бидат во службата, зашто мислат дека тоа е постојан духовен настан.

Многупати луѓето се пријавуваат за работа во нашата организација мислејќи дека најдоброто нешто што некогаш може да им се случи е да станат дел од една христијанска служба. Подоцна тие откриваат дека треба да работат таму како и на секое друго место; треба да станат и да дојдат навреме на работа, да бидат под авторитет, да следат секојдневни рутини итн. Кога луѓето велат дека сакаат да дојдат да работат за нас, јас им велеам дека ние не лебдиме в облаци по цел ден, пеејќи „Алелуја“ – ние работиме и тоа работиме напорно. Ние работиме заедно и го правиме тоа што го правиме најдобро што можеме.

Се разбира, претставува привилегија да работиш во служба, но јас се обидувам да им објаснам на новите кандидати дека кога возбудата ќе стивне, треба да знаат дека ќе очекуваме високи нивоа на одговорност од нив.

ОДИ КАЈ МРАВКАТА!

Оди кај мравката, мрзливче, види ја нејзината работа и биди мудар. Таа нема ниту началник, ниту настојник, ниту заповедник; но ја приготвува храната лете, ја собира во време на жетва храната своја.

До кога, мрзливче, ќе спиеш? Кога од сонот ќе станеш?

Малку ќе поспиеш, малку ќе подремеш, малку со скрстени раце ќе полежиш: и ќе дојде сиромаштијата твоја како патник [бавно, но сигурно], и немаштијата твоја како разбојник [правејќи те беспомошен].

Изреки 6:6-11

Овој мрзлив начин на размислување што Израелците го имаа е една од работите што ги држеше во пустината четириесет години на патот за кој беа потребни единаесет дена.

Јас сакам да го читам овој дел од Изреки во кој нашето внимание е насочено кон мравката, која, иако нема началник или заповедник, се грижи за себеси и за своето семејство.

Луѓето кои некој постојано мора да ги турка никогаш нема да направат нешто навистина големо. И тие кои постапуваат правилно само кога некој ги гледа нема далеку да стигнат. Ние мора да бидеме мотивирани однатре, не однадвор. Ние мора да го живееме својот живот пред Бог, знаејќи дека Тој гледа сè и дека нашата награда ќе дојде од Него, ако продолжиме да го правиме тоа што Тој го бара од нас.

**МНОГУМИНА СЕ ПОКАНЕТИ,
НО МАЛКУМИНА СЕ ИЗБРАНИ**

...многумина се поканети, но малкумина се избрани.

Матеј 22:14

Еднаш слушал како еден учител на Библијата рече дека овој стих значи дека многумина се поканети или им е дадена можност да направат нешто за Господ, но многу малку од нив се подготвени да преземат одговорност за да одговорат на повикот.

Како што споменав во некоја од претходните глави, многу луѓе сакаат да сонуваат, но не и да работат. Луѓето со „пустински менталитет“ сакаат да имаат сè, а да не прават ништо.

СТАНИ И ОДИ!

По смртта на Мојсеј, слугата Господов, Господ на Навиновиот син Исус, служител на Мојсеј, му рече:

„Мојсеј, слугата Мој умре; затоа сега стани [преземи го неговото место], премини преку реката Јордан, ти и сиот овој народ, во земјата, што Јас им ја давам, на синовите Израелови.

Секое место, на кое ќе стапнат стапалата на вашите нозе, вам ви го давам, како што му реков на Мојсеј.

Исус Навин 1:1-3

Кога Бог му рече на Исус Навин дека Мојсеј умре и дека тој треба да го преземе неговото место и да го води народот преку реката Јордан во Ветената Земја, тоа значеше многу нови одговорности за Исус Навин.

Тоа важи и за нас кога одиме по нашето духовно наследство. Јас и ти никогаш ќе немаме привилегија да стоиме и да служиме под Божјото помазание, ако не сме подготвени сериозно да ја сфатиме нашата одговорност.

ПОГЛЕДНЕТЕ, СЕГА ВРЕМЕТО Е ПОВОЛНО!

Кој го набљудува ветерот [и чека сите услови да бидат поволни], нема да сее, и кој гледа во облаците, нема да жнее.

Проповедник 11:4

Во 1993 година, кога Бог на Дејв и мене ни покажа дека сака да се појавиме на телевизија, Тој рече: „Ви давам можност да се појавите на телевизија; но, ако не ја исползувате можноста сега, никогаш повторно нема да имате таква можност“. Ако Бог не ни кажеше дека таа можност беше само за тој миг, можеби, ќе одолжувавме. На крајот на краиштата, најпосле бевме на позиција каде што можевме да се чувствуваме удобно.

Девет години ние бевме вклучени во процесот на „раѓање“ на службата Живот во Словото. Сега одеднаш Бог ни даваше можност да досегнеме до повеќе луѓе, кое сакавме да го правиме со целото свое срце. Меѓутоа, за да го направиме тоа, требаше да ја напуштиме својата удобна позиција и да преземеме нова одговорност.

Кога Господ бара од Својот народ да направи нешто, постои искушение тие да чекаат „поволно време“ (Дела 24:25.). Секогаш постои тенденција да чекаме сè додека тоа нема многу да нè чини, или нема да биде многу тешко.

Те охрабрувам да бидеш личност која не се плаши од одговорност. Соочувајќи се со противставување ќе ја зголемиш својата сила. Ако го правиш само тоа што е лесно, секогаш ќе останеш слаб.

Бог очекува од мене и од тебе да бидеме одговорни и да се грижиме за сè што Тој ни дава – да направиме со него нешто што ќе даде добар плод. Ако не ги ползуваме дарбите и талентите што Тој ни ги дал, тогаш не сме одговорни за тоа што Тој ни го доверил.

БИДЕТЕ ПОДГОТВЕНИ!

А сега, бдејте [будно внимавајте и бидете претпазливи и активни], зашто не го знаете ни денот, ни часот (кога Синот Човеков ќе дојде).

Матеј 25:13

Матеј 25 е глава во Библијата која поучува што треба да правиме додека го чекаме Господовото враќање.

Првите дванаесет стихови ни покажуваат десет девици, од кои пет беа неразумни, а пет беа мудри. Неразумните не сакаа да прават ништо дополнително за да бидат сигурни дека се подготвени да се сретнат со Него кога Тој ќе се врати. Тие го направија само тоа што мораа; тие не сакаа да одат уште една милја повеќе, па затоа зедаа само онолку масло колку што им беше потребно за нивните ламби. Меѓутоа, мудрите девици направија повеќе од тоа што мораа да го направат. Тие зедаа повеќе масло за да бидат сигурни дека се подготвени за долго чекање.

Кога младоженецот дојде, неразумните девици видоа дека нивните ламби полека се гаснат и, се разбира, сакаа мудрите девици да им дадат малку од нивното масло. Ова најчесто е така. Луѓето кои се мрзливи и одолжуваат секогаш сакаат луѓето кои напорно работат и се одговорни да го направат за нив тоа што би требало да го направат самите.

ПОЛЗУВАЈ ГО ТОА ШТО ТИ Е ДАДЕНО

...Зол и мрзлив слуго!...

Матеј 25:26

Во Матеј 25 потоа е претставена една споредба што Исус ја кажа за тројца слуги на кои им беа дадени таланти што му

припаѓаа на нивниот господар. Господарот потоа замина во далечна земја, очекувајќи неговите слуги добро да се грижат за неговите таланти додека тој е отсутен.

Човекот кој имаше пет таланти ги употреби. Тој ги инвестира и доби уште пет. И човекот кој имаше два таланти го направи истото. Но човекот кој имаше еден талант го закопа в земја, зашто беше исполнет со страв. Тој се плашеше да излезе и да направи што било. Тој се плашеше од одговорноста.

Кога господарот се врати, ги пофали двајцата слуги кои го зе доа тоа што тој им го даде и направија нешто со него. Но на човекот кој го закопа својот талант и не направи ништо, му рече: „Зол и мрзлив слуго!“ Тогаш тој заповеда да му се одземе едниот талант и да му биде даден талантот на слугата со десет таланти, а злиот и мрзлив слуга да биде строго казнет.

Те охрабрувам да одговориш на способноста што Бог ја ставил во тебе со тоа што ќе направиш сè што можеш со неа, за да можеш, кога ќе се врати Господарот, да Му го дадеш не само тоа што ти го дал, туку и многу повеќе.

Библијата јасно ни покажува дека Божја волја е да даваме добар њлог (Јован 15:16.).

ПРЕФРЛЕТЕ ЈА ГРИЖАТА, А НЕ ОДГОВОРНОСТА

И така, понизете се под моќната Божја рака, за да ве возвиши во погодено време.

И секоја своја грижа префрлете ја на Него, зашто Тој се грижи за вас.

1 Петар 5:6,7

Не плаши се од одговорноста. Научи да ги префрлаш грижите, но не и твојата одговорност. Некои луѓе учат да не

се грижат за ништо; тие стануваат експерти за „префрлање на своите грижи“ и им станува толку удобно што ја префрлаат и својата одговорност.

Реши цврсто да го правиш тоа што е пред тебе и да не бегаш од тоа само затоа што изгледа предизвикувачко.

Секогаш имај на ум дека, ако Бог ти даде што и да побараш од Него, постои одговорност што оди заедно со благословот. Ако имаш куќа или автомобил, Бог очекува да се грижиш за нив. Мрзливите демони може да го напаѓаат твојот ум и твоите чувства, но ти го имаш Христовиот ум. Ти, се разбира, можеш да ги препознаеш лагите на ѓаволот, да продолжиш и покрај твоите чувства и да го направиш тоа што знаеш дека е правилно. Да бараш нешто е лесно... да бидеш одговорен за тоа е делот што го развива карактерот.

Се сеќавам на времето кога се обидував да го убедам мојот сопруг да купиме викендичка покрај езеро – место каде што ќе можеме да одиме да се одмориме, да се молиме и да проучуваме. Место каде што ќе можеме „да избегаме од сè“. Му кажував колку би било прекрасно тоа, како нашите деца и внуци би можеле да уживаат во неа, па дури и како би можеле да го одведеме нашето водство таму и да имаме деловни состаноци и прекрасни мигови на заедничка молитва.

Сето тоа изгледаше убаво и добро за моите чувства, но Дејв постојано ми зборуваше за сето тоа за кое ќе треба да се грижиме. Ме потсетуваше за тоа колку веќе бевме зафатени и дека немаме време да бидеме одговорни за уште еден дом. Ми зборуваше за грижата за дворот, за одржувањето, за сметките итн. Ми велеше дека би било подобро да најмиме место кога ќе сакаме да избегаме и да не преземаме одговорност за поседување уште еден дом.

Јас ја гледав емотивната страна на тоа прашање, а тој ја гледаше практичната страна. Секогаш кога донесуваме решение, треба да ги гледаме двете страни – не само тоа што би било интересно, туку и одговорноста што ја бара. Викендичка покрај езеро е совршено добро нешто за луѓе кои имаат време да вложат во неа, но ние навистина немавме време за тоа. Длабоко во себе го знаев тоа, но, сепак повремено цела година се обидував да го убедам Дејв да купиме викендичка.

Мило ми е што тој цврсто остана на своето стојалиште. Ако не беше така, сигурна сум дека ќе го купевме местото, ќе ја имавме викендичката извесно време и, најверојатно, ќе ја продадевме, зашто ќе имавме премногу работа. На крајот, едни наши пријатели купија викендичка покрај езеро и ни дозволија да ја користиме повремено со нивна дозвола.

Ако си мудар, ќе видиш дека Бог се грижи за твоите потреби. Секој кој дејствува според Христовиот ум ќе оди во мудрост – не според чувствата.

Биди одговорен!

Глава

18

*„Те молам, најрави сè да биде лесно;
не можам да издржам,
ако нештоајта се претешки!“*

Пустински менталитет број 3

*„Те молам, најправи сè да биде
лесно; не можам да издржам,
ако нешто се истрешки!“*

Пустински менталистички број 3

Овој погрешен начин на разми- *Зашто оваа зайовед, што*
слување е сличен на оној за кој *денес ти ја давам, не е*
штотуку расправаме, но е доволен *тешка за тебе, нишу е*
проблем меѓу Божјиот народ што *далеку од тебе.*
верувам дека вреди да му посветам *Повторени закони 30:11*
една глава во оваа книга.

Тоа е еден од најчесто кажуваните изговори што ги слушам од луѓето во редовите за молитва. Многу често, некој ќе дојде кај мене за совет и молитва, и кога јас ќе му кажам што пишува во Божјото Слово, или што мислам дека вели Светиот Дух, неговиот одговор е: „Знам дека тоа е точно; Бог ми го покажа истото. Но, Цојс, *што, едноставно, е истрешко*“.

Бог ми покажа дека непријателот се обидува да ја внесе оваа фраза во умот на луѓето за да ги натера да се откажат. Пред неколку години кога Бог ми ја откри оваа вистина, ми рече да престанам да кажувам колку е тешко сè, уверувајќи ме дека, ако престанам, работите ќе станат полесни.

Дури и кога сме решени да продолжиме и да направиме нешто, поминуваме премногу време размислувајќи и зборувајќи „колку е тешко тоа“, што работата на крајот излегува многу потешка отколку што би била кога ние би биле позитивни место негативни.

Кога на почетокот почнав да гледам од Божјото Слово како треба да живеам и да се однесувам и го споредувам со тоа каде што бев, секогаш велев: „Сакам да живеам како што сакаш Ти, Боже, но тоа е претешко“. Господ ме водеше да го прочитам Повторени закони 30:11 каде што Тој вели дека Неговите заповеди не се тешки, ниту се далеку.

Причината зошто Господовите заповеди не се тешки за нас е тоа што Тој ни Го дава Светиот Дух да работи во нас моќно и да ни помогне во сè што Тој бара од нас.

ПОМОШНИКОТ

А Јас ќе Го молам Таткото и Тој ќе ви даде друг Утешител (Советник, Помошник, Застапник, Посредник, Кој дава сила, Кој секогаш е покрај вас), за да биде со вас довека.

Јован 14:16

Работите стануваат тешки кога се обидуваме да ги правиме независно, без да се потпреме на Божјата благодат. Кога сè во животот би било лесно, тогаш не би ни требала ниту моќта на Светиот Дух за да ни помага. Во Библијата Светиот Дух се нарекува „Помошник“. Тој е во нас и со нас постојано за да ни *йомага*, да ни даде сила да го направиме тоа што не можеме да го направиме – и, можам да додадам, да го направиме лесно тоа што би било тешко без Него.

ЛЕСНИОТ И ТЕШКИОТ ПАТ

А кога фараонот го пушти народот, Бог не го поведе по патот на филистејската земја, иако е пократок; зашто Бог рече: „За да не се покае народот, кога ќе види војна, па да се врати во Египет“.

Излез 13:17

Можеш да бидеш сигурен дека каде и да те води Бог, Тој и ќе те чува. Тој никогаш не дозволува да носиме поголем товар отколку што можеме да издржиме (1 Коринѓаните 10:13). Што и да нарача, Тој плаќа за тоа. Не мораме да живееме во постојани маки, ако научиме секогаш да се потпираме на Него за да ни ја даде силата што ни е потребна.

Ако знаеш дека Бог побарал од тебе да направиш нешто, не откажувај се само затоа што станува тешко. Кога работите стануваат тешки, поминувај повеќе време со Него, потпри се повеќе на Него и прими повеќе благодат од Него. (Евреите 4:16).

Благодатот е Божја сила што ти е дадена бесплатно, за да го направи преку тебе тоа што не можеш да го направиш самиот. Внимавај на мислите: „Не можам да го направам ова, премногу е тешко“.

Понекогаш Бог нè води по потешкиот пат место по полесниот, зашто прави нешто во нас. Како воопшто ќе научиме да се потпираме на Него, ако сè во нашиот живот е толку лесно што можеме и самите да се соочиме со тоа?

Бог ги водеше Израелевите синови по подолгиот, потешкиот пат зашто тие сè уште беа страшливци, а Тој сакаше да работи во нив за да ги подготви за битките со кои ќе се соочат во Ветената Земја.

Повеќето луѓе мислат дека влегувањето во Ветената Земја значи дека повеќе нема битки, но тоа не е точно. Ако читаш што се случуваше откога Израелците ја преминаа реката Јордан и влегоа за да ја заземат земјата што им беше ветена, ќе видиш дека тие водеа една по друга битка. Но тие победија во сите тие битки во кои се бореа со Божјата сила и под Негово водство.

Бог ги водеше по подолгиот, потешкиот пат, иако постоеше пократок, полесен пат, зашто знаеше дека тие не се подготвени за битките со кои ќе се соочат кога ќе ја заземат земјата. Тој

беше загрижен дека кога тие ќе го видат непријателот, може да се вратат во Египет, па затоа ги водеше по потешкиот пат за да ги научи Кој е Тој и дека не можат да зависат од себеси.

Кога некој поминува низ тешки мигови, неговиот ум сака да се откаже. Сатаната знае дека, ако може да нè порази во умот, тогаш може да нè порази и во нашето искуство. Токму затоа е важно да не се обесхрабруваме и да не се уморуваме.

БИДЕТЕ СИЛНИ!

Да не ви стане мачно правејќи добро, зашто, ако не се умориме, ќе жнееме во вистинското време.

Галатите 6:9

Обесхрабрувањето и уморувањето се однесуваат на откажувањето во умот. Светиот Дух ни вели да не се откажуваме во умот, зашто, ако издржиме, најпосле ќе жнееме.

Размисли за Исус. Веднаш откако беше крстен и исполнет со Светиот Дух, беше воден од Духот во пустината за да биде испитуван и искушуван од ѓаволот. Тој не се жалеше и не се обесхрабруваше, ниту стануваше депресивен. Тој не размислуваше и не зборуваше негативно. Тој не се збунуваше, обидувајќи се да сфати зошто тоа мораше да се случи! Тој го поминуваше секој тест победоносно.

Среде испитувањата и искушенијата, нашиот Господ не скиташе во пустината четириесет дена и четириесет ноќи, зборувајќи за тоа колку е тешко. Тој црпеше сила од Својот небесен Татко и извојува победа (Лука 4:1-13.).

Можеш ли да си замислиш како Исус патува низ земјата со своите ученици зборувајќи за тоа колку е сè тешко? Можеш

ли да си Го претставиш како зборува за тоа колку одењето на крстот ќе биде тешко... или како Тој се плаши од нештата што ќе дојдат... или колку е разочарувачко да се живее во условите на нивниот секојдневен живот: скитајќи по градовите без да имаат место кое ќе го нарекуваат дом, без покрив над главите, без кревет на кој ќе спијат ноќе.

Во текот на мојата дејност, кога патувам од едно до друго место низ земјата проповедајќи го Евангелието, морав да научам да не зборувам за тешкотиите вклучени во мојот вид служба. Морав да научам да не се жалам колку е тешко да престојувам во непознат хотел секојпат, постојано да јадам надвор, да спијам на различен кревет секоја недела, да запознавам нови луѓе и да се зближувам со нив токму кога треба да продолжам понатаму.

Јас и ти го имаме Христовиот ум и можеме да се соочуваме со нештата како што се соочуваше Тој: да бидеме умствено подготвени преку „победоносно размислување“ – а не преку „безнадежно размислување“.

ПО СТРАДАЊАТА СЛЕДИ УСПЕХ

И така, бидејќи Христос настрада за нас во телото, вооружете се и вие со истата цел [трпеливо да страдаме, а не да Го разочараме Бог]- зашто оној кој настрадал во тело [имајќи го Христовиот ум] прекинал со [намерниот] гревот [престанал да си угодува себеси и на светот и Му угодува на Бог], та преостанатото време на животот, во телото, да не го поминете според човечките похоти, туку [да живеете] според Божјата волја.

1 Петар 4:1,2

Од овие стихови учиме една тајна во однос на тоа како да се соочиме со тешките работи и мигови. Ова е моја интерпретација на овие два стиха:

„Размислете за сè низ што помина Исус и како Тој ги издржа страдањата во телото и тоа ќе ви помогне да се соочите со вашите тешкотии. Вооружете се за битка; подгответе се да победите, размислувајќи како што размислуваше Исус... ‚Трпеливо ќе страдам, но нема да Го разочарам Бог...‘ Бидејќи, ако страдам, имајќи го Христовиот ум, нема повеќе да живеам за да си угодувам себеси, правејќи го тоа што е лесно и бегајќи од тоа што е тешко, туку ќе можам да живеам за Божјата волја, а не за моите чувства и телесни мисли“.

Постои страдање „во телото“ што ќе треба да го издржиме за да можеме да ја извршуваме Божјата волја.

Моето тело не секогаш се чувствува удобно во мојата патувачка служба, но знам дека тоа е Божјата волја за мене. Затоа, јас морам да се вооружам со правилен начин на размислување во однос на тоа; во спротивно, јас сум поразена дури и пред да почнам.

Можеби постои некој поединец во твојот живот покрај кого е многу тешко да се биде, а сепак знаеш дека е Божја волја да бидеш во тој однос, а не да бегаш од него. Твоето тело страда, зашто не е лесно да се биде со таа личност, но можеш да се подготвиш со тоа што правилно ќе размислуваш за состојбата.

САМОДОВОЛЕН ВО ХРИСТОВАТА ДОВОЛНОСТ

**Знам да живеам и во скудност, знам и во изобилство.
Ја научив тајната да бидам сит и да гладувам во
секакви околности да сум во изобилство и во скуд-**

**ност. Сè можам преку Христос, Кој ми дава сила.
[Подготвен сум за сè и сум дораснат на сè преку Оној
Кој ми дава внатрешна сила; јас сум самодоволен во
Христовата доволност].**

Филипјаните 4:12,13

Правилното размислување нè „вооружува“ за битка. Да одиме во битка без правилно размислување е како да одиме во првите борбени редови без оружје. Ако го правиме тоа, нема да издржиме долго.

Израелците беа „плачковци“, што беше една од причините зошто скитаа четириесет години на патот за кој беа потребни единаесет дена. Тие се жалеа за секоја тешкотија и за секој нов предизвик – секогаш размислуваа колку е сè тешко. Нивниот менталитет беше: „Те молам направи сè да биде лесно; не можам да издржам, ако нештата се претешки!“

Неодамна сфатив дека многу верници во недела се војници, а во понеделник плачковци. Тие зборуваат добри работи во недела – во црква со сите свои пријатели – но во понеделник, кога е време „да прават како што зборуваат“ и кога нема никој наоколу кого треба да го импресионираат, тие паѓаат и на најмалиот тест.

Ако си плачко и ако постојано се жалиш, создај си го овој нов начин на размислување: „**Сè можам преку Христос, Кој ми дава сила**“ (Филипјаните 4:13).

Глава

19

*„Не можам да одолеам;
едноставно, сум зависен од
мрморење, кријкување и негодување“*

Пусински менталист брј 4

Глава
19

„Не можам да одолеам;
едноставно, сум зависен од
мрморене, кријкување и негодување“

Пустински менијалииет број 4

Сè додека не научиме да Го прославуваме Бог преку нашето поведение во тешки времиња, нема да бидеме избавени. Не е страдањето тоа што Го прославува Бог, туку побожниот однос во страдањето кој Му е угоден Нему и Кој му дава слава.

Ако јас и ти сакаме да го примиме од овие стихови тоа што Бог сака да го имаме, ќе треба да ги прочитаме полека и да ја разбереме секоја фраза и реченица темелно.

Признавам дека јас ги проучував повеќе години обидувајќи се да сфатам зошто Му е толку угодно на Бог да ме гледа како страдам кога во Библијата јасно пишува дека Исус ги зеде моите страдања и болки од казната (Исаија 53:3-6).

Поминаа многу години пред да сфатам дека главната точка на овие стихови во 1 Петар не е страдањето, туку ставот што треба да го имаме при страдањата.

Обрати внимание на зборот „трпи“ употребен во овие стихови, дека ако некој е неправеден кон нас, а ние трпиме,

Зашто тоа се цени (е иррифайливо и заслужува иофалба), ако поради својата совест пред Бог, човек ирри и стагува кога неправедно страда. Инаку, каква е иофалбата, ако ирриите кога ве казнуваат за вашиите ирестии? Но, ако страдате и ирриите кога ирриите добро, тоа е благодат пред Бога.

1 Петар 2:19,20

тоа е угодно пред Бог. Тоа што Му е угодно Нему е нашиот трпелив став – не страдањето. За да се охрабриме во нашето страдање, Библијата нè поттикнува да гледаме на тоа како Исус се соочуваше со неправедните напади врз Него.

ИСУС КАКО НАШ ПРИМЕР

Зашто за тоа сте повикани [тоа е неразделно од вашиот повик], бидејќи и Христос страдаше за вас и ви остави [личен] пример, та и вие да врвите по Неговите стапки.

Тој не направи грев и не се најде измама (лукавство) во Неговата уста.

Тој, Кој беше навредуван, не возвраќаше со навреда; кога страдаше - не се закануваше [со одмазда], туку се предаде Себеси на Оној Кој суди праведно.

1 Петар 2:21-23

Исус страдаше величествено! Тивко, без поплаки, верувајќи Му на Бог, без оглед на тоа како изгледаа работите, Тој остана ист во секоја состојба. Тој не реагираше трпеливо кога работите беа лесни, а нетрпеливо кога тие беа тешки или неправедни.

Погоре споменатите стихови ни кажуваат дека Исус е нашиот пример и дека Тој дојде за да ни покаже како да живееме. Ние самите, со нашето однесување пред другите луѓе, им покажуваме како тие треба да живеат. Ние ги учиме своите деца преку примери повеќе отколку со зборови. Ние треба да бидеме живи посланија што ќе ги читаат сите луѓе (2 Коринќаните 3:2,3) – светла кои светат силно во темниот свет (Филипјаните 2:15.).

ПОВИКНИ ЗА ПОНИЗНОСТ,
КРОТКОСТ И ТРПЕЛИВОСТ

Затоа, ве молам, јас, затвореник на Господ, да живеете достоинство за призиванието во кое сте повикани [однесувајќи се достоинство на повикот за Божјата служба], со сета понизност, кроткост (несебичност, љубезност, благост) и со трпеливост, поднесувајќи се едни со други во љубов!

Ефешаните 4:1,2

Пред извесно време во нашиот семеен живот имаше една состојба што служи како одличен пример за тоа што сакам да го кажам за страдањето понизно, кротко и трпеливо.

Нашиот син Даниел штотуку се врати од едно мисионерско патување во Доминиканската Република. Тој се врати со сериозно црвенило на раката и неколку отворени рани. Му рекоа дека тоа е доминикански вид отровен бршлен. Изгледаше толку лошо што сакавме да бидеме сигурни што е тоа. Нашиот семеен лекар беше отсутен тој ден, па така закажавме кај неговиот заменик.

Нашата ќерка Сандра се јави за да закаже, им кажа на која возраст е Даниел и дека таа е негова сестра која ќе го доведе. Сите бевме многу зафатени тој ден, вклучувајќи ја и Сандра. Откога патуваше четириесет и пет минути, таа пристигна во ординацијата на лекарот само за да ѝ кажат: „Жалам, но нашата политика е да не примаме малолетници без придружба на родител“.

Сандра им објасни дека кога се јави, посебно им нагласи дека токму таа ќе го доведе својот брат – дека таа често го носи на лекар место нас поради нашите патувања. Сестрата остана цврсто на својот став дека мора да има родител со него.

Сандра имаше можност да се вознемири. Таа се оптовари себеси да ја додаде оваа задача на својот веќе презафатен распоред само за да види дека нејзините планови и напори биле залудни. Таа требаше да се соочи со уште едно патување од четириесет и пет минути до дома и целата работа изгледаше како залудно губење време.

Бог ѝ помогна да остане смирена и љубезна. Таа му се јави на татко ѝ, кој беше во посета на својата мајка, и тој рече дека ќе дојде и ќе се погрижи за случајот. Тоа утро Дејв почувствува поттик да оди до нашите канцеларии и да земе некои мои книги и касети, воопшто не знаејќи што всушност ќе прави со нив. Едноставно, само почувствува дека треба да оди и да ги земе.

Кога дојде во ординацијата на лекарот, жената која ги запишуваше пациентите и која помагаше со документите го праша Дејв дали е свештеник и дали е оженет за Џојс Маер. Тој ѝ кажа дека е, а таа му рече дека ме гледала на телевизија и слушнала доволно од нашите семејни имиња за да претпостави дека се работи за истата личност. Дејв зборуваше со неа малку и ѝ даде една од моите книги за емоционално исцеление.

Суштината зошто ја кажувам оваа приказна е ова: Што ако Сандра избувнеше и станеше нетрпелива? Нејзиното сведоштво ќе беше оштетено, ако не и уништено. Всушност, тоа можеше да ѝ направи духовна штета на жената која ме гледала на телевизија, а која потоа гледа како моето семејство се однесува лошо.

Многу луѓе во светот се обидуваат да Го најдат Бог и тоа што ние им го покажуваме е многу поважно од тоа што им го кажуваме. Се разбира, важно е и усно да го споделиме Евангелието, но да го правиме тоа, а потоа да го негираме тоа што сме го кажале со нашето однесување е полошо отколку да не кажеме ништо.

Сандра го истрпи своето страдање во оваа случка, а во Божјото Слово се вели дека сме повикани токму за вакво однесување и ваков став.

ТРПЕЛИВОТО СТРАДАЊЕ НА ЈОСИФ

Испрати пред нив човек: како роб беше продаден Јосиф.

Ги стегнаа во окови нозете негови, железо околу вратот негов, додека се исполни зборот негов [за неговите сурови браќа]: зборот Господов го потврди.

Псалм 105:17-19

Како Старозаветен пример, размисли за Јосиф кој беше неправедно отфрлен од неговите браќа. Тие го продадоа во ропство и му рекоа на својот татко дека е растргнат од диво животно. Во меѓувреме, тој беше купен од еден богат човек по име Потифар, кој го зеде во својот дом како роб. Бог му даде на Јосиф благонаклоност каде и да одеше, а набрзо стекна благонаклоност и од својот нов господар.

Јосиф и понатаму беше унапредуван, но му се случи уште една неправедна работа. Жената на Потифар се обиде да го заведе, но бидејќи Јосиф беше човек со интегритет, тој не сакаше да има ништо со неа. Лажејќи го својот сопруг, таа рече дека Јосиф ја нападнал, поради што тој беше затворен за нешто што не го направил!

Јосиф се обидувааше да им помага на другите луѓе за целото време додека беше в затвор. Никогаш не се жалеше и, бидејќи имаше правилен став во страдањата, Бог најпосле го избави и го унапреди. На крајот тој имаше толку голем авторитет во

Египет што никој друг во целата земја не беше над него, освен самиот Фараон.

Бог, исто така, го оправда Јосиф во однос на состојбата со неговите браќа, со тоа што неговите браќа мораа да дојдат кај него за храна кога целата земја беше во состојба на глад. Јосиф повторно покажа побожен однос со тоа што не ги измачуваше браќата, иако тие го заслужуваа тоа. Тој им рече дека тоа што тие го смислија за да му наштетат, Бог го сврти за негово добро – дека тие се во Божјите раце, а не во неговите, и дека тој нема право да им направи ништо друго, освен да ги благослови. (Види Битие, глави 39-50.)

ОПАСНОСТИТЕ ОД НЕГОДУВАЊЕТО

Ниту да Го искушуваме Господ [да го испитуваме Неговото трпение, да Му претставуваме товар, критички да Го проценуваме и да ја злоупотребуваме Неговата добрина], како што Го искушуваа некои од нив, и загинаа од змии.

Ниту да негодувате, како што негодуваа некои од нив, и загинаа од сотирачот (смртта)!

А сето тоа им се случи за пример ним и е запишано за поука [и предупредување] нам, на кои им приближуваат последните времиња.

1 Коринќаните 10:9-11

Од овие стихови можеме брзо да ја видиме разликата меѓу Јосиф и Израелците. Тој воопшто не негодуваше, а сè што тие правеа беше тоа што негодуваа за секоја најмала работа што не одеше според нивниот план. Библијата е многу специфична во однос на опасностите од мрморењето, критикувањето и негодувањето.

Пораката е сосема јасна. Негодувањето на Израелците отвори врата за непријателот кој дојде и ги уништи. Тие требаше да ја ценат Божјата добрина – но не ја ценеа – затоа ја платија цената.

Во Библијата пишува дека сè што е запишано за нивните страдања и смрт е запишано за да ни покаже што ќе ни се случи нам, ако се однесуваме како што се однесуваа тие.

Јас и ти не негодуваме со устата, ако прво не негодуваме во нашите мисли. Негодувањето сигурно е пустински менталитет што ќе нè спречи да преминеме во Ветената Земја.

Исус е нашиот пример и ние треба да го правиме тоа што го правеше Тој.

Израелците *негодуваа и осџанаа* во пустината.

Исус *славеше и воскресна* од мртвите.

Во оваа споредба можеме да ја видиме моќта на славењето и благодарноста, а и моќта на негодувањето. Да, негодувањето, мрморењето и критикувањето имаат моќ – но тоа е негативна моќ. Секогаш кога ќе му го предадеме својот ум или својата уста на кое било од нив, ние му даваме на сатаната моќ врз нас која Бог не му дал власт да ја има.

НЕ МРМОРИ, НЕ КРИТИКУВАЈ, НЕ НЕГОДУВАЈ

Правете сè без ропот [против Бог] и расправа [меѓу вас], за да бидете беспрекорни и незлобни Божји чеда, непорочни сред изопачено и расипано поколение, меѓу кое сте како светила (кои јасно светат) во светот.

Филипјаните 2:14,15

Понекогаш изгледа дека целиот свет негодува. Има толку многу мрморење и негодување, а толку малку благодарност. Луѓето негодуваат за својата работа и за својот шеф, место да бидат благодарни што имаат редовна работа и да го ценат фактот што не живеат во засолниште за бездомници некаде, или што не чекаат ред за храна.

Многу од тие сиромашни луѓе би биле презадоволни да имаат работа, и покрај несовршеностите. Тие многу повеќе би сакале да го трпат не толку совршениот шеф за да имаат редовни примања, да живеат во свој дом и самите да си готват храна.

Можеби навистина ти треба подобро платена работа, или, можеби, навистина имаш шеф кој неправедно се однесува кон тебе. Тоа е жално, но излезот не е преку негодување.

НЕ ГРИЖИ СЕ И НЕ ВОЗНЕМИРУВАЈ СЕ –
МОЛИ СЕ И БЛАГОДАРИ!

Не грижете се за ништо, туку во сè, преку молитва (специфични потреби) и благодарност, искажувајте ги своите барања пред Бог!

Филипјаните 4:6

Апостол Павле во овој стих нè учи како да ги решаваме своите проблеми. Тој нè поучува да се молиме *со благодарнос* во *секакви* околности.

Господ ме научи на истиот принцип на овој начин: „Дојс, зошто би ти дал нешто друго, ако не си благодарна за тоа што веќе го имаш? Зошто да ти дадам уште нешто за кое ќе негодуваш?“

Ако не можеме да ги принесеме нашите молитвени барања врз основа на живот кој е моментно исполнет со благодарност, нема да добиеме поволен одговор. Во Словото не пишува молете се со негодување, туку молете се со благодарност.

Мрморењето, критикувањето и негодувањето обично се случуваат кога некој или нешто не оди како што ние сакаме, или кога треба да чекаме за нешто повеќе отколку што сме очекувале. Божјото Слово нè учи да бидеме трпеливи во такви времиња.

Јас открив дека трпеливоста не значи да бидеш способен да чекаш, туку да бидеш способен да имаш правилен однос додека чекаш.

Многу е важно ова прашање за негодувањето и сите други поврзани видови негативно размислување и разговарање да го сфатиме многу сериозно. Јас искрено верувам дека Бог ми даде откровение за тоа колку е опасно да им ги предадеме ним нашиот ум и нашата уста.

Бог им рече на Израелците во Повторени закони 1:6... **Доста живеете на таа планина.** Можеби и ти си бил околу истата планина многупати и сега си подготвен да одиш напред. Ако е така, би било добро за тебе да запаметиш дека нема да одиш напред на каков било позитивен начин сè додека твоите мисли и разговори се исполнети со негодување.

Не реков дека ќе биде лесно да не негодуваш, но ти го имаш Христовиот ум. Зошто да не го исползуваш најдобро што можеш?

Молитва за спасение

Бог те љуби и сака да има лична врска со тебе. Ако не си го прифатил Исус Христос како твој Спасител, можеш да го сториш тоа токму сега. Отвори го твоето срце за Него и моли ја оваа молитва...

“Татко, знам дека грешев против Тебе. Те молам прости ми. Измиј ме и очисти ме. Ветувам дека ќе верувам во Исус, Твојот Син. Јас верувам дека Тој умре за мене - Тој ги зеде врз Себе моите гревови кога умре на крстот. Јас верувам дека Тој воскресна од мртвите. Му го предавам мојот живот на Исус токму сега.

Ти благодарам, Татко за Твојот дар на простување и вечен живот. Те молам помогни ми да живеам за Тебе. Те молам во Името на Господ Исус, Амин.“

Како што ја молеше од срце оваа молитва, Бог те прими, те очисти и те ослободи од ропството на духовната смрт. Посвети време за да ги читаш и проучиш овие стихови и побарај од Бог да ти зборува додека си на ова патување со Него во твојот нов живот.

Јован 3:16

1 Коринтјани 15:3-4

Ефесјани 1:4

Ефесјани 2:8-9

1 Јованово 1:9

1 Јованово 4:14-15

1 Јованово 5:1

1 Јованово 5:12-13

Моли се и барај од Него да ти помогне да најдеш добра црква која верува во Библијата, каде ќе бидеш охрабрен да растеш во твојата врска со Христос. Бог е секогаш со тебе. Тој ќе те води ден по ден и ќе ти покаже како да живееш изобилен живот што Тој го има за тебе!

СЕ ВОДИ ВОЈНА.

Твојот ум е бојното поле.

Грижи, сомневања, конфузија, депресија, гнев и чувство на осудување: сите овие се напади врз умот. Ако страдаш од негативни мисли, не обесхрабрувај се! Џојс Маер им помогна на милиони луѓе да победат во овие најважни битки – а може да ти помогне и тебе. Во својот најпопуларен бестселер, почитуваната авторка и служителка ти покажува како да го измениш својот живот преку промената во умот. Таа те учи како да се соочиш со илјадници мисли што ги имаш секој ден и како да го сосредоточиш својот ум за да размислуваш на начинот на кој размислува Бог. А таа ги споделува и испитувањата, трагедиите и крајните победи од својот брак, семејството и службата кои ја доведоа до една чудесна вистина која го измени нејзиниот живот – и ги открива своите мисли и чувства со секој чекор на својот пат.

Сега е ред на тебе:

- Да ја преземеш контролата врз својот ум и да најдеш слобода и мир.
- Да ги препознаеш штетните мисли и да ги спречиш да влијаат врз твојот живот.
- Да бидеш трпелив со себе дури и кога правиш грешки.
- Да се вооружиш со Божјото Слово, славење, молитва и други моќни духовни оружја.
- Да ја следиш светлината надвор од твојата умствена „пустина“ – лошите ставови и изговори што луѓето ги употребуваат и кои ги оддалечуваат од Бог – и да најдеш среќа и исполнетост за кои не си ни сонувал.

Не предавај ѝ се на бедата ниту еден ден повеќе. Откриј денес како да ја гарантираш својата победа на **БОЈНОТО ПОЛЕ НА УМОТ!**